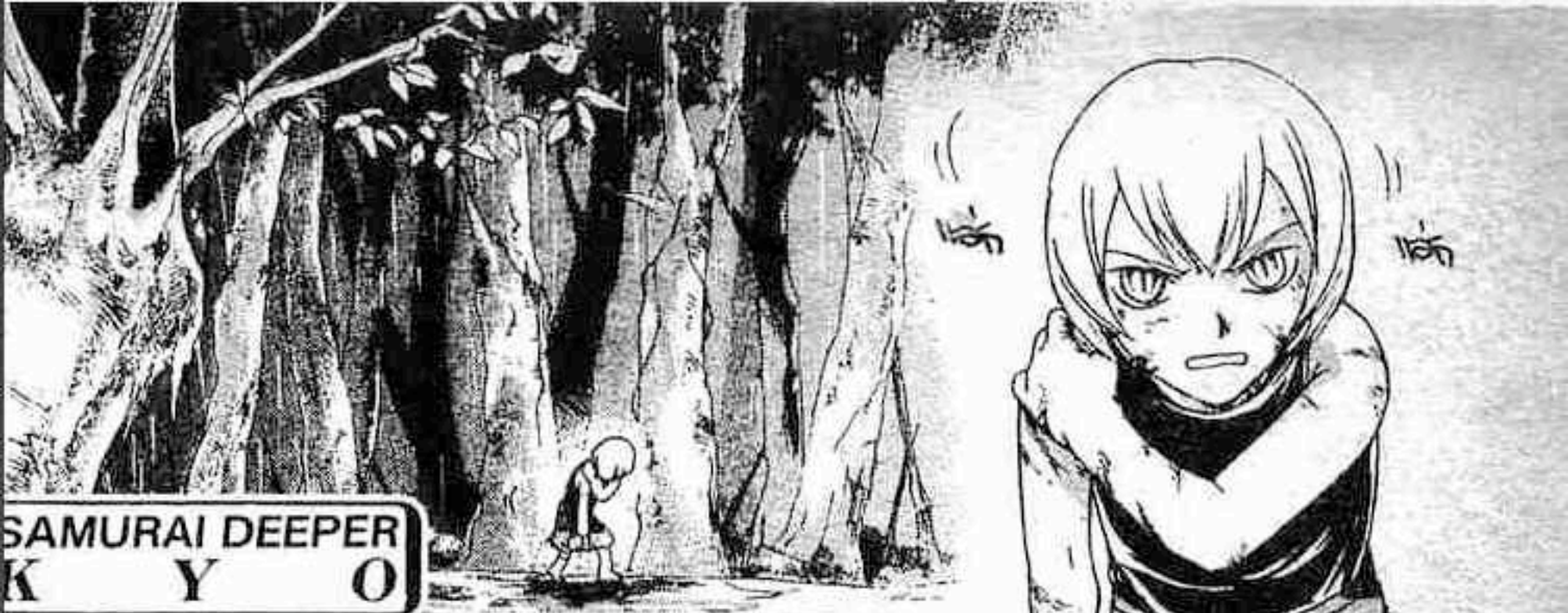

SAMURAI DEEPER
K Y O

นี่...
จะมา
ไหม
?

ซึก

อะ...ใครนะ!
เจ้า?
แกมกลืนนี้..
คนข้างนอก
สินะ

ถ้าเข้ามา
ใกล้กว่านี้
ข้าฆ่าแน่
!

กอด
ซะเลย
—
♡

คซึบ

พึบ

ว้าว!
ว่องไว
จัง

ฮะ...
อะไรนะ!
เมื่อกี้...
เป็นวิธีการ

นี่ที่♡
อะไรกัน
ใช้ซะทีไหนละ
เพียงแต่คิดจะ
กอดผม

ทำ
หน้า
ตา

เหมือน
กับ
จะ
ร้องไห้

อะ
...

ใช่แล้ว
ราวกับ

นกน้อย
ที่มองไม่เห็น
"ต้นไม้พิก"
ยังใจ
ยังฮัน

นกสามารถ
บินไปที่ไหน
ก็ได้
ในห้องฟ้า
อันกว้างใหญ่
อย่างอิสระเสรี
ไปยังที่ๆ
ต้องการ
ในเวลา
ที่ต้องการ

แต่ว่านะ...
ไม่ว่า
นกตัวไหน
ก็ตาม
ไม่สามารถ
ที่จะบินได้
ตลอดเวลา

เพราะฉะนั้น
นกจึงจำเริญ
ต้องมี "ต้นไม้พิก"
ที่สามารถ
หยุดพักปีกได้
อย่างวางใจ
ยังใจละ

เพราะ
ถ้าคิดจะ
บินไปตลอด
ล่ะก็

เจ้าที่อ่อนล้า
ในตอนนี
กำลังทำหน้าที่
เหมือนกับ
กำลังตามหา
.....

"พวกห้อง"
ที่ชื่อว่า
"ต้นไม้พัก"
อยู่นะ
?

อะไร
ทำเอง
นั่น
แหละ
.....
ไม้น้อย

๘๘

ว่าแต่เจ้า
ชื่ออะไร
ล่ะ?

เอ๋...
ชะ..ข้า
ชาสุเกะ

ชา
สุเกะ
!?

มะ...มี
ปัญหา
อะไร
!?

ชื่อดี..นะ
ให้ความ
สำคัญ
กับมัน
ด้วยล่ะ

ดีจ๊ะ!!
งั้น
นับจากนี้ไป
เจ้าคือ
ซารุโทบิ
ชาสุเกะ!!

.....
เปล่า

ใช่แล้ว
ซารุโทบิ
ชาสุเกะ
!!

เอาล
มาอ
จากที่
ด้วยกัน
ชาสุเก

แล้ว
จงกางปีก
ออกสู่
โลกกว้าง
ให้สบาย

บินไป
พร้อมกันกับ
ซานาดะ
ยูคิมุระคนนี้
ทุก ๆ แห่ง
เถอะนะ

จะมา
เจ้านั้นชะ
ตรงนั้น
เลยก็ได้....
เพียงแต่

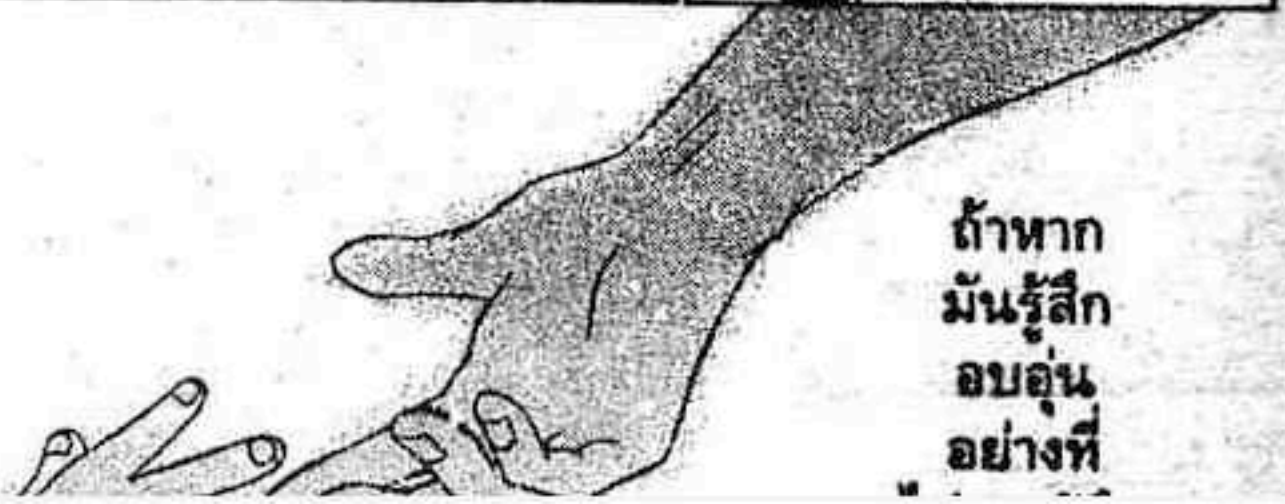
ที่ว่าเรารู้สึก
อ่อนล้า
เล็กน้อย
กับทะเลป่า
อาโอคิงาฮาระ
ซึ่งปกครอง
ด้วย

ความมืด
กับเลือด
และการ
ทรยศนั้น
เป็นความจริง
ที่สำคัญ...

มือที่จู่ๆ
ก็ยื่น
ออกมา
.....
มือที่รออยู่
พร้อมกับ
โคน
สายฝน
ชัดเจน
.....

หาก
อนที่
มผัส

ถ้าหาก
มันรู้สึก
อบอุ่น
อย่างที่

มันก็คงดี
ที่จะติดตาม
ผู้ชายคนนั้น
ต่อไป.....

SAMURAI DEEPER

เคียว
KYO

ตอนที่ 101

สายฟ้าแห่งความกักตุน

ดาบอัสนี่
กับปนาท!
ควมคม
สายฟ้า
ที่สถิต อยู่ที่
"ชิบิเอ็น"
อย่างนั้น
รึ...!?

โทษที่ทำให้
ชื่อของ
ชานาตะ
แปดเปื้อน...
จงชดใช้
ด้วยชีวิต
ของเจ้า

ฮอะ...
เป็นวางท่า
หุญโต!!
น่าจะเป็น
ยอดเยี่ยม
มบโหน

แต่ถ้าไม่รู้ลึก
ถึงตัวตน
ของอีกฝ่าย
ก็ไม่มีทาง
ฟันถูก
หรอก!!

ฟบ

หายตัว
ไป
อีกแล้ว
!!

ฟ้าย

ฟ้าย

ฟ้าย

ไม่คิดเลยว่า
เจ้าพวก
ใช้การไม่ได้
จะคิดต่อต้าน
ตระกูลมิยา!!

บู๊

จะไม่ยอม
ให้ตายเฉยๆ
ต้องทรมาน

บู๊

บู๊

ให้ตาย
ใน
สภาพที่
น่าสมเพช
ที่สุด
!!

บู๊

ซ..
ซารุ
โทบิ
!!

ทำไมไม่ทำ
อะไรเลย!?
แบบนี้
ก็เป็นไปตาม
ที่เจ้านั้นคิด
นะสิ...

พวก
ใช้การไม่ได้
ไม่ว่าจะทำ
ยังไง
ก็ใช้การ
ไม่ได้
นั่นแหละ!!

บู๊

บู๊

ปึก"ซิมูเอ็น"
ลงบนพื้นรี!?
กำลังคิด
อะไรกันอยู่
นะ...!?

ที่สุด
แล้วรี!!
นั่น
เจ้า
โจมตี
ออกไป
ละ!!

ซารุโทมิ!
ทำอะไร
อยู่นะ
หลบลิ!!

ซารุ
โทมิ
—
!!

อ่าก

!!

!!!

อะ...?
 เมื่อก
 มันอะไร
 กันนะ

จับ
 ...

นะ...
 นะ
 นะ
 อะไร
 นะ

!!

ดาบ
อัสนี
งแหวน
สายฟ้า

ช

ปรี๊ด

ปรี๊ด

ปรี๊ด

ปรี๊ด

กระแสไฟ
กลายเป็นรูปร่าง
อันโยแมงมม
ดดมี่ซารโทมึ
กลาง...เข้าใจละ
แฮตแดนนี่ละก็
สามารถจับคนที่
มาใกล้ได้หมด
ทุกคน.....

ฮืม..
เจ้า
เปี้ยก

บั้งอาจ
เล่น
เล่นท์กล
กับข้า
.....

ที่จริง
คิดจะให้เจ้า
ถูกไฟฟ้า
ดูดตาย
ด้วยวงแหวนนี้
อยู่หรอก
.....

แต่โทษที่ทำให้
ชื่อของชานาดะ
ต้องแปดเปื้อน
ไม่ใช่เพียงแค่นั้น
ก็เลยยังไม่ปล่อย
ให้ตายซะก่อน

ชานาดะ
อะไรกัน!!
ก็แค่
ขามูโร
บ้านนอก
ไม่ใช่รีเง

!!

จะ
เจ้า

เจ้าพวก
ใช้การ
ไม่ได้
...!!

ก็แค่เจ้า
ที่ตีแ
ทะเขอท
โดยไม่ล
ในฐา
ของต

ซบ

วิชาช่วยๆ
อย่างนั้นะต่อหน้า
"วิชาพร่างกาย"
ของข้าล่ะก็...

อย่าว่าแต่
จะหายตัว
เลย
ขยับตัวก็ยังไม่
ได้
!!

อ้าก
!!

อะ
....
อะไร
นะ?
เจ้า
สิ่งนี้?

อย่างนั้นเองวี!
แหวนสายฟ้า
ไม่ได้เพียงแต่
ความเคลื่อนไหว
เท่านั้น เขี้ยวที่
ได้แล้วครั้งหนึ่ง
จะไม่ปล่อยให้
ไปได้เด็ดขาด
เหมือนกับ
โยนแมงมุม!!

วิชา
อะไรกัน
นี่
...!!

ข้า
พึงผิดไป
รีเปล่า
นะ...

ฮูบ..

ฮูบ
กระจ่าง
ไฟ
ก็หายไป?

โธ่...
ทำไม
ไฟ
ก็หายไป?

โธ่...

เปรี๊ยะ

เปรี๊ยะ

เปรี๊ยะ

ยังดูถูก
ข้อของ
ขนาด
อยู่อีกรี

อะ

คงจะ
ไม่ได้
ดูด
ตระกูล
ชานาตะ

ทั้งที่ข้า
กำลัง
หงุดหงิด
อยู่
ขนาดนี้

รู้ว่า"ซิบิเอ็น"
มีปฏิกิริยา
ตอบสนองต่อ
"ความโกรธ"
ของซารุโทบิ
อย่างนั้นรึ

ซิบิ

อีก
ทรอก
นะ...

ปรี๊ด
ปรี๊ด

ปรี๊ด

อีก
...!!

อะ...อะไรกันนี่?
พอคิดว่ากระแสไฟ
หายไปแล้วกลับมี
กระแสไฟที่รุนแรง
ยิ่งกว่าเมื่อครู่
ออกมาจาก
"ซิบิเอ็น"อีก!

รยาภาศรอบๆ
ตอนนี้
ติมไปด้วย
สายฟ้า
จนไม่อาจ
ขยับตัวได้
แม้แต่น้อย

!!

อะ...เฮ้ พี่งก่อนสิ!!
อะ...ข้าจะไปดูตุ๊กตระกูลชานาตะได้ยังไงกัน!!

ข้าขยับตัวไม่ได้แล้ว
ยังจะหาเรื่องให้เจ้าโกรธอีกได้ยังไงกัน!!

ควบ

ถึงก็ตีแล้ว

ถึงก็ตีแล้ว

ซึบ

เจ้า

กระจอกจริง ๆ!!
จะก็ตรึงข้าก็จะพูด!!
ทั้งเจ้าทั้งตระกูลชานาตะเป็นพวกใช้การไม่ได้!!
ข้าจะฆ่าให้หมดนั่นแหละ!!

ควบ

ควบ

ซ...ซารุโทบิ!!

แต่นี้เจ้าเป็ขกนั้นก็ตาย.....

...
เจ้า
นี่ะ

ตาย

ข้าจะ
ฆ่าให้ตาย
ไม่ให้เหลือ
แม้แต่
เศษชิ้นส่วน
เลย

ดาบอันสั้น

เพลิง

สายฟ้า

ทำไม?
ข้าซึ่งเป็น
ระดับผู้นำ
ของ
ตระกูลมิบ
ถึงได้สู้
เจ้าพวก
ใช้การ
ไม่ได้!!

อืาก
—
!!

แฉับ

จำ
เอาไว้
ด้วย
ล่ะ

ชื่อของข้า
คือซารุโทบิ
ซาสเกะ
หนึ่งใน 10
ผู้กล้า
ของ
ชานาตะ

พลังอะไรกันนี่.....

ถึงกับใช้ดาบปีศาจเล่มนั้นควบคุมแม่กระทิงสายฟ้า.....

ผู้กล้าชานาดะ
ซารุโทบิ
ซาสุเกะ....
นินจา
ผู้นำเกรงขาม
.....

ซารุโทบิ !!

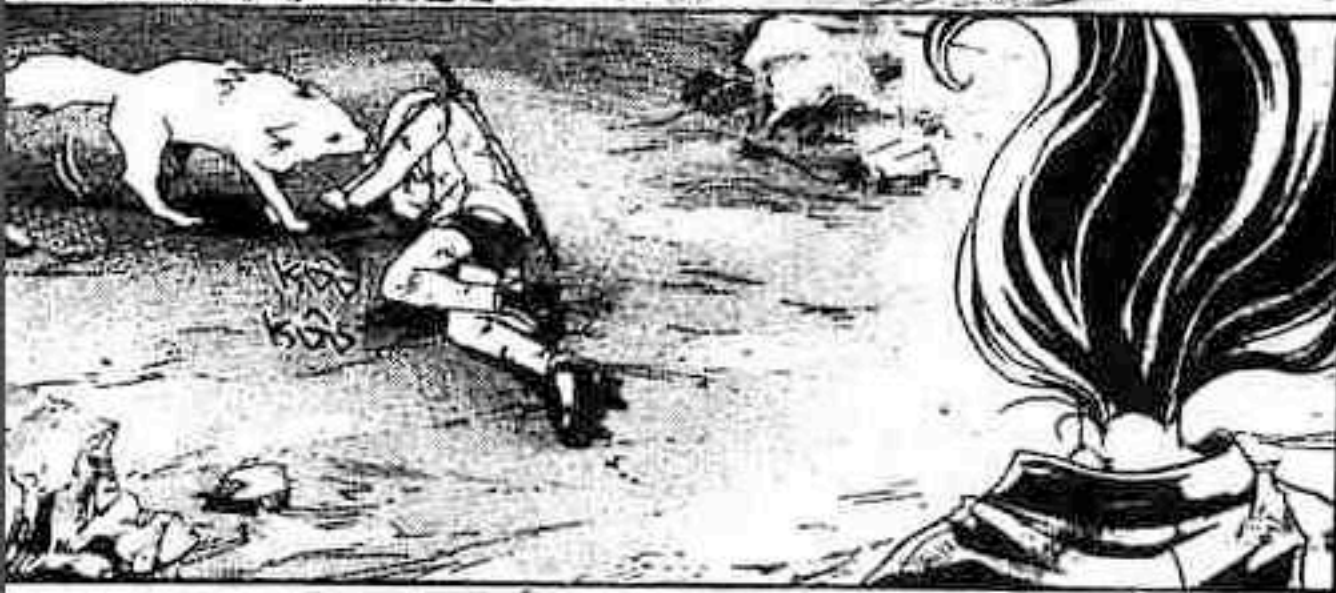
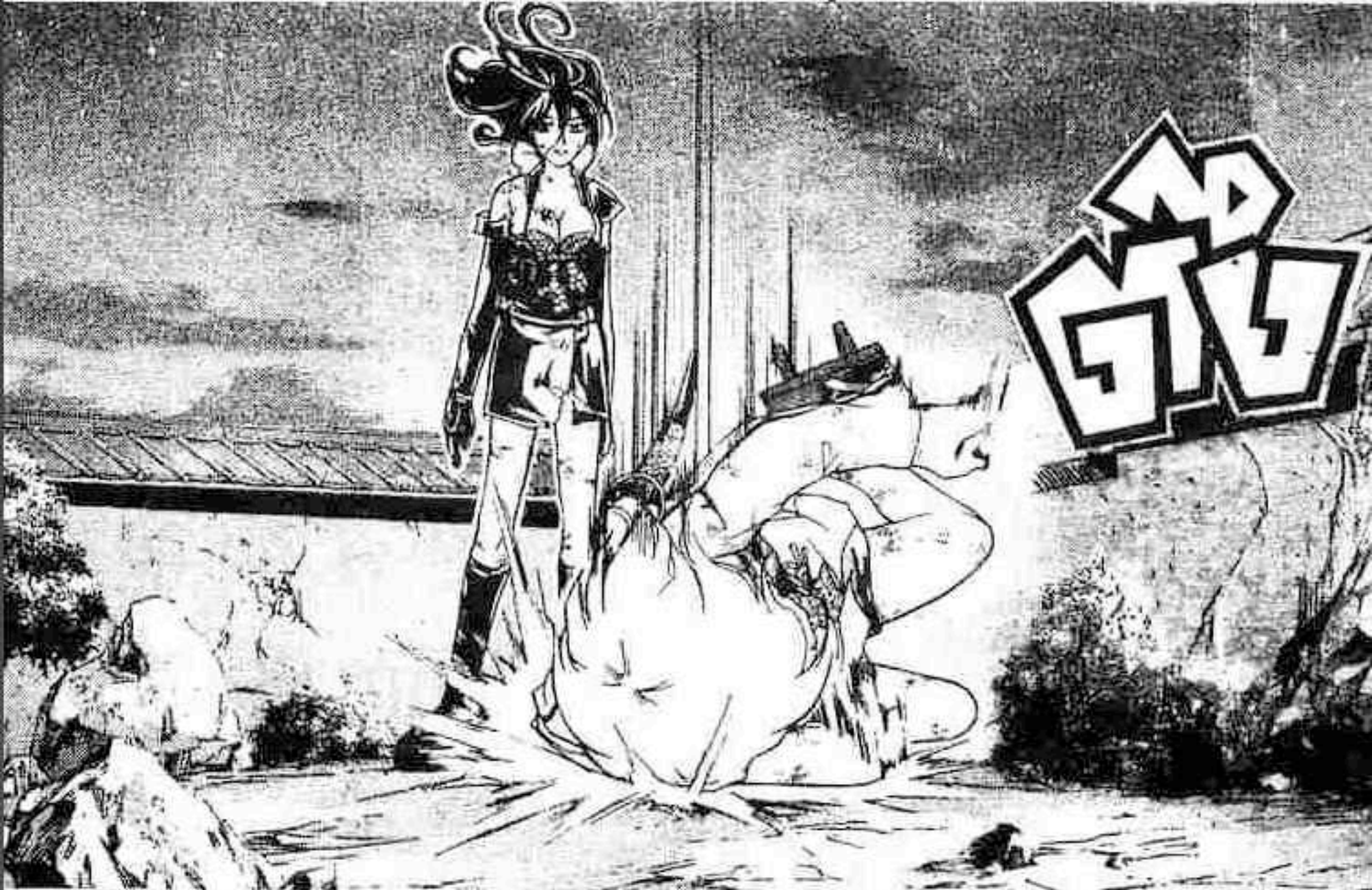
สมแล้วที่ท่านพื้มอบ "ชิบิเอ็น" ให้สมกับที่เป็น 10ผู้กล้าชานาดะที่มีชื่อเสียง

ในฐานะนินจาคณะหนึ่งของกองทัพองะแห่งโทคุงาวะ

ขอจากที่ชั่วเพื่อ

ตาย
แล้ว
!?

ไม่
หายใจ
!?
ไม่มี
ชีพจร
...!?

หรือว่า
เพราะใช้พลัง
มากเกินไป
จนตายจริงๆ
.....

ซารุ
โทบิ
!!

ซารุ
โทบิ
|
!!

SAMURAI DEEPER

KYO

ตอนที่ 102

สุดท้ายของคำคินอันยาวนาน

ซารุ
โทบิ
|
!!

คุณ่าจะ
เสร็จเรียบร้อยแล้ว
แล้วสินะ
อ้อ?
มีอะไร
มาอีก?

คืบ

ทะ...
ท่านฮิเด
ทาคะ!!
ซารุโทมิ ซารุ
โทมิ
.....
...!!

อะไร
นะ
!?

ไม่เป็นไรหรอก
ยังไม่ตายถึงจะแค่
แผ่วๆซาดๆหายๆ
แต่ทั้งซึพจร
ทั้งลมหายใจ
ยังมีอยู่!!

คงเพราะ
ใช้พลังมาก
เกินไป ทำให้
สัญชาตญาณ
การป้องกันตัว
ทำงานโดย
ไม่รู้สึกรตัว

เพื่อจะฟื้นฟู
กำลังกายที่ใช้ไป
จนแทบไม่เหลือ
จึงลดการเคลื่อนไหว
ของร่างกายให้น้อยที่สุด
ก็เหมือนกับที่สัตว์
บางตัวสึอในฤดูหนาว

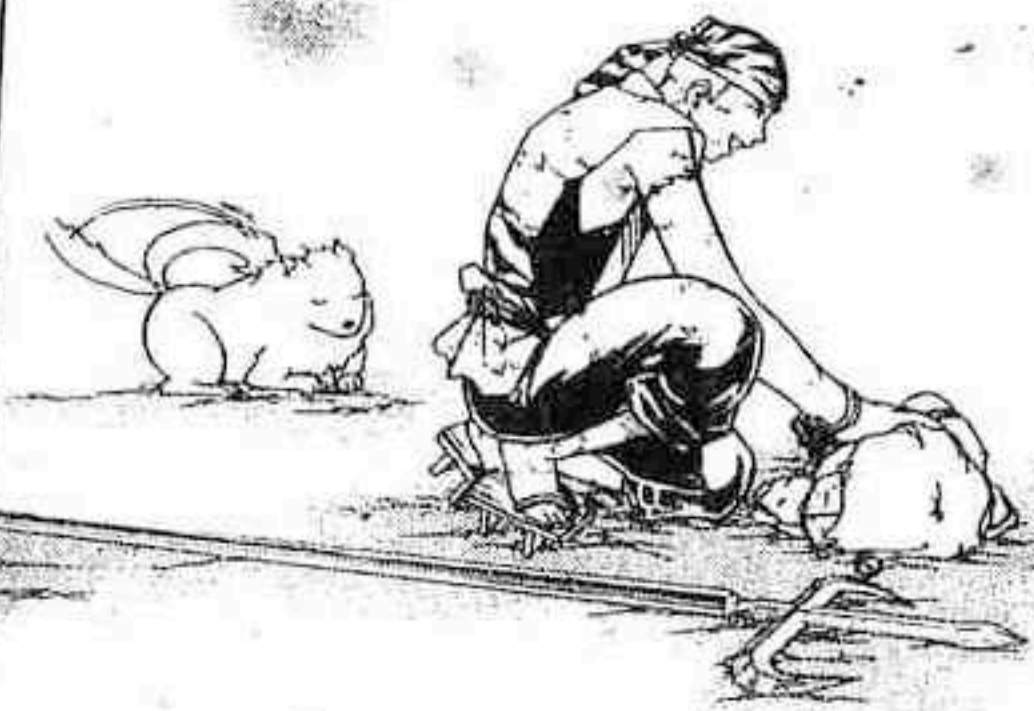
อย่าง
นั้น
หรือ
คะ..

ถึงจะทำ
เป็นวางท่า
สักแค่นั้น
ก็เถอะ
ร่างกาย
ก็ยังเป็น
เด็กอยู่
แหละ
นะ...

ฮก...

คงเหนื่อย
ล่ะสิ!
ทำได้ดีมาก
เจ้าน่ะ
จนชกยกดื่มจะให้หัว
เจ้าทำได้ดีมาก

ท่าน
ฮิเด
ทาดะ

ทั้ง"โสะคราคูชิมน"
และชิบิเอ็นต่างก็เป็น
อาวุธที่แข็งแกร่ง
แต่ถ้าใช้ไม่ระวังละก็
จะโดนดาบตัดกลืน
ตัวเองได้...

เพราะที่จริงแล้ว
ซาสุเกะ ใช้พลัง
มากเกินไปจนถึงกับ
อยู่ในสภาพจำศีล

อยากจะรู้
จริง...
ว่าเป็นคน
แบบไหน
กัน
.....

ว่าแต่...
เจ้าของคนก่อน
ของ"ชิบิเอ็น"
ควบคุมดาบ
ได้ตั้งใจนี้ทำให้
ตัวดาบ
ชโลยมเล็ด

เอ้า!!
กินเข้าไป
ดื่มเข้าไป
!!

ท่าน
ฮิเดทาดะ...
ตั้งแต่เริ่มงานมา
ก็หัวโหมง
แล้วนะเจ้าคะ
ถ้าไม่พักผ่อน
บ้างล่ะก็...

ข้าห้องร้อง
จากการต่อสู้ล่ะ!!
ทั้งพ่อ
ทั้งเจ้าเบ็ยกนั้น
ก็นอนอยู่!!
พวกเจ้าก็ดื่มด้วยสิ!!

พัง

อะ..
เอ้อ
แต่ว่า

เจ้าเอง
พอแต่งตัว
แบบนี้แล้ว
ก็ไม่เบา
เหมือนกันนะ!!
มาเป็นนินจา
แบบนี้
น่าเสียดาย
จริงๆ

อะ..
ถึงจะ
พูดชม
แบบนี้

มาอิโระ
มาอยู่
กับพ่อ
ได้ 4 ปี

ว่าแต่
มาอิโระ
.....

แต่เดิม
งานของ
นินจาหญิง
ส่วนใหญ่
จะไปเป็น
เมียน้อย
คอยรวบรวมข่าว
ของฝ่ายศัตรู
ทำงานสุกปรก
เช่นนั้น...

แต่
พ่อกลับให้
มาอิโร
คอยรับใช้
ใกล้ชิด
โดย
ไม่เคยให้ไป
ทำงานสุกปรก
เช่นนั้น...

พ่อจะเข้าใจ
แหละนะ
มาอิโรนั้น
บริสุทธิ์
เกินกว่าที่จะ
เป็นนินจา
เต็มตัว

ใช่แล้ว...
ที่จริงแล้ว
เป็นหญิงสาว
ที่เหมาะสม
ที่จะให้เรา
อยู่ได้
แสงอาทิตย์
มากกว่า

ท่านนินจาคณะ...
มาอิโร
อยากจะยืนอยู่
บนจุดสูงสุด
ของนินจาคณะ

ใช่แล้ว..
เพราะการตาย
ของพี่สาว
กับรอยไหม้
ที่แขนนี้...

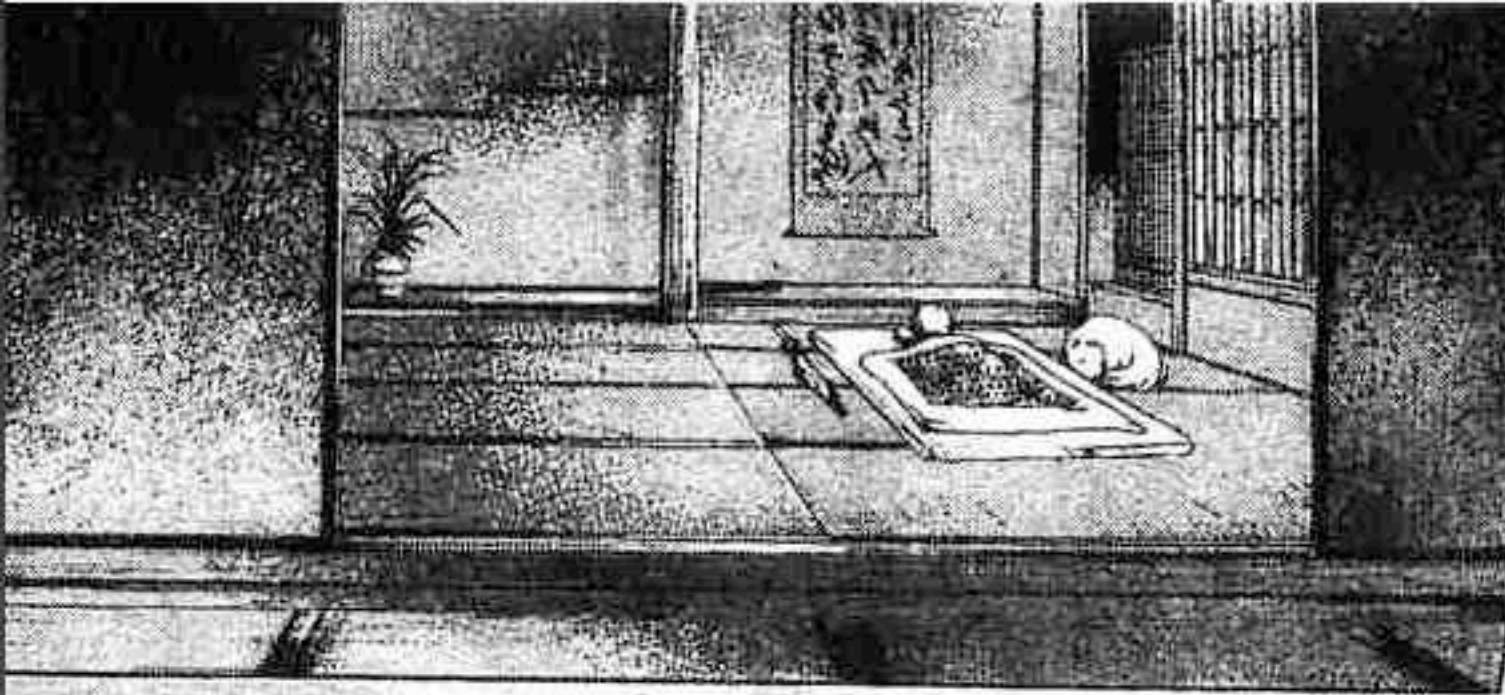

การ
ล้างแค้นเดียว
นัยน์ตายักษ์
เป็นจุดมุ่งหมาย
ของการมีชีวิตอยู่
นับจากวันนั้น
.....

มา
อิโร
....

โทษที่
ที่ทำให้รอ
นะ
ลุง...

มัวเสียเวลา
กับการจัดการ
พวกตระกูลมิม
ทำให้จุดประสงค์
ที่แท้จริง
ในการมาเอโดะ
ล่าช้าไป

ร่างกาย
หายดี
แล้วรี

ถึง
ไหน
แหละ
ใครจะมัว
นอนสบาย
อยู่ได้ละ

จะแจ้ง
คำตอบ
ของยูคิมุระ
ต่อจดหมาย
ที่เจ้าส่งไป
ให้

ท่าน
ฮิเดทาดะ
เต็มมาก
ไปแล้ว
นะคะ
!!

ยังยั้ง!!
ต้องไปปลุก
ทั้งพ่อ
กับเจ้าเปี้ยก
มาร่วม
สังสรรค์
ด้วย!!

อย่าโกรธ
อย่างนั้น
สิ
มาสิโร
เองก็!!

ฮื่อ
!!?

อะไร
กัน
....

พ่อ
เราก็คง
อยู่
นี่นา

แต่
ใจ
บอ
ยั้ง

ฮื่อ!!? แกม
อยู่กับพวก
ที่ระแคะแล้ว

ไม่ได้

ยูคิมุระ
ตัดสินใจ
ที่จะรับใช้
โทคางาวะ
แล้ววรี
.....?

รางวัลก็คือ
ที่นา ล้าน
โกค...
ถ้ายังไม่พอใจ
ละก็
จะเพิ่มให้อีก
ก็ได้?

ไม่ใช่
เรื่องที่
เลวร้าย
จริงไหม
?

พูดเรื่อง
อะไรกัน
นะ
พวกท่าน
!!

อะ
....

ปัง
ปัง

ยู...
ยูคิมุระซัง
กับพ่อ
จะร่วม
มือกัน
งั้นรี..!?

แถมยัง
ที่นา ล้าน
โกค...อีก?
กลายเป็น

กว้าง

.....

อึ้ง

เป็นการตอบแทน
เมื่อ...ไว้ตามนี้
มาเขียนพินาคูนขึ้น
เขาเล่นแบบนี้
นายเป็นเด็ก
รี

คิดว่ายูคิมุระ
ส่งข้ามาเอโดะ
เพียงเพื่อช่วย
ชีวิตพ่อเจ้า
แค่นั้นจริงๆ
รี?

หา
!?

อะ...เจ้าเป็น
เพียงลูกคนดี
นี่มัน
อะไรกัน
คะ?

เจ้านี่
มันบ้า
จริงๆ
อะไร
นะ!?

โนบูยูคิมะที่ทะเลป่า
ใช้ไหมล่ะ? นั่นนะ
มาเพื่อช่วยเหลือ
พวกเรากี่จริง

เจ้า
บ้า

แต่ก็เพื่อมอบจดหมาย
จากพ่อเจ้าให้
ยูคิมุระด้วย

ข้าได้รับ
มอบหมาย
จากยูคิมุระ
ให้มาตอบ
คำตอบ
ในตอนนั้น

อะ...อะไรกัน?
ในเวลาที่กำลัง
ลำบากอย่างนี้
แท้ๆ
ทำไมถึงได้กลายเป็นเรื่องแบบนี้
ไปได้....

เพราะ
เวลา
เช่นนี้
แหละ
.....

เมื่อ
ตระกูลมิบุ
ออกมา
องหน้าแล้ว
ก็ยิ่งจำเป็น
ต้องทำให้
แผ่นดินของ
โทคุงาวะ
สมบูรณ์
พร้อม

เพื่อการนั้น
จึงจำเป็น
ต้องทำลาย
พวกลูกน้อง
ของโทโยโทมิ
ที่ไม่พอใจอยู่
หรือทำให้
มาเป็นพวก
เดียวกัน

ในบรรดานั้น
ซานาดะ
ยุคิมุระนั้น
เป็นตัวอันตรายที่สุด..
แต่ว่าข้าเองก็
อยากจะได้
ความสามารถ
นั้น

สำหรับ
ซานาดะ ยุคิมุระ
เองที่ต้องอยู่ในสภาพ
ที่ไม่ได้รับการยอมรับ
ไม่มีที่ดินเป็น
ของตนเอง
ก็ไม่ใช่ว่า
เรื่องที่เลวร้าย
อะไร

ก็ใช่ว่าจะไม่เข้าใจ
หรอกนะ....
ยุคิมุระซึ่งเป็นคนที่
คิดจะตัดหัวท่านนะ
มีทางจะยอมรับง่ายๆ
หรอก.....

เรื่องนั้น
บอกว่า
จะรับ
ก็ได้

อะไร
นะ!?

เพียง
แต่
....

ถ้าตระกูล
โทคุงาวะ
ยอมคืน
ตำแหน่ง
จอมทัพให้
ล่ะก็.....
นะ

อะ
...!?

นี่เป็น
ข้อความ
จาก

"ถ้าทุกคน
เป็น
ฝ่ายเดียว
กับท่านหมด
ก็น่าเบื่อแย่
?"

อย่างน้อย
ถ้ามีผู้ชาย
บ้าง
อย่างช้าอยู่
มีลูกดีกว่า
?"

.....
ว่า
งั้น
แหละ

แตก

ลง...
เลือกคู่
ผิดไป
หน่อย
นะ

เป็นผู้ชาย
ที่เคี้ยวไม่ลง
ไม่เปลี่ยน
เลยนะ
ชานาดะ
ยูคิมุระ

ซัง

คิดว่า
เพียงแค่
พวกเจ้า
จะเอาชนะ
ตระกูลมิบุ
ได้รึ?

พวกเจ้า
ที่นอกจากจะมี
คนเพียงเล็กน้อย
แล้ว ยังพบกันได้
ไม่นาน ไม่มี
ความเชื่อใจกัน
และกันนะ

ข้าไม่รู้
ด้วย
หรือ

นั่นสิ
จะทำ
ยังไง
ดีนะ

เอ๊ะ!
!?

จะว่า
ไป..

เคียวซังนะ
เดิมทีก็คิดแต่
เรื่องของตัวเอง
แถมศัตรูของยุยะซัง
ก็ดูเหมือนจะเป็น
เคียวชิโร่ซัง
ด้วย

ยุคิมุระซัง
บงซังแล้วก็
ข้าเป็นศัตรูกัน
อยู่ด้วย
แถมไม่รู้ด้วยว่า
พวกเราจะต้อง
สู้กับเคียวซัง
เมื่อไหร่
เพราะว่าเป็นชาบูไรนะ
ช่วยไม่ได้

จริงสิ
บงซัง
คิดจะอยู่ด้วย
ถึงเมื่อไหร่
นะ?
ไม่เห็นจะทำ
อะไรเลย

จะ
ไปรู้
รึ

โอะคุณิซังเองก็
เป็นอดีตลูกน้อง
ของโนบุนาอะด้วย
เจ้าเบียวกัน
ก็ฟังแต่คำพูด
ของยุคิมุระซัง
เท่านั้น

ผิด
รึไง

มีแต่
พวกเจ้าเหล่า
ที่ประมาท
ไม่ได้
ทั้งนั้น
ยกเว้นยุยะซัง
นะ

อะ
....

ถึงจะเป็นศัตรู
แต่ก็เป็นมิตรกัน
ด้วย....
ถึงปณิธาน
จะแตกต่างกัน
เป้าหมาย
ก็แตกต่างกัน

ไม่ใช่
พวกคนที่
จะเรียกว่า
เพื่อนได้
เป็นที่รวมของ

แต่
ว่า
๑๒

ที่เชื่อม
พวกเรายู่นั้น
ไม่ใช่
ความรู้สึกง่าย ๆ
ที่เรียกว่า
"มิตรภาพ"

นั่น
นะ
.....

มันลึกล้ำ
และ
เหนียวแน่น
ยิ่งกว่าคำพูดใดๆ
เป็น
ความสัมพันธ์
ที่มีแต่
ผู้ที่ร่วมก้าวข้าม
เส้นเป็นตาขมา
ด้วยกันเท่านั้น
ที่จะเข้าใจ

แต่เป็น
"เพื่อนร่วมรบ"
ที่เชื่อมโดย
"สายสัมพันธ์"
ที่เติมพัน
ด้วยชีวิต
กับวิถีชีวิต
ของตน

ฝีปาก
แก่งขึ้น
นี่

จริงด้วย เป็น
ตัวไร้ประโยชน์
อันดับแรกๆ
แต่ฝีปากนี่
เป็นอันดับแรก

อะไร
นะ!?
เจ้าเบียด
จี่เง่า!

อ่า
!!

เจ้านั้น
แหละ
นี่กว่า
ใครๆ
คนอื่น
เขา
เป็นอะไร

เพราะ
ออก
จะตาย
!!

ทำไม
และ
นี่นะ

เคียว

อยากจะ
ไปรี
มาอีไร...
ไปพร้อมกับ
พวกนี้...
ที่ๆเดียวอยู่

มะ..ไม่ค่ะ!!
มาอีไรจะ จะ
อยู่ข้างกาย
ท่าน
อียายสุ
ตลอดชีวิต

ไปจัดการ
ทุกอย่าง
ให้
เรียบร้อย
ซะ...

และก็ไม่ไปดู
วิถีชีวิตของ
พวกผู้ชาย
เหล่านั้น

แทนตัว
ข้า
คนนี่

ท่าน
อียาย
สุ

เข้าใจ
ความรู้
ของ
มาอีไร
คนนี่

ทรา

พะ...
แพ้ว
แล้ว

คิดจะ
หันดาบ
หาข้านะ
ยังเร็วไป
100ปีนะ
มาเถอะ

ฮาคุ
!!

อุลลิ
...

ซึก

ฟ้า
สว่าง
แล้ว

แวบ

เป็น
คำคืน
ที่ยาวนาน
จริงๆ

ปกป้องพ่อ
ได้แล้ว...
แต่ว่า
การต่อสู้
ที่แท้จริง
จะเริ่ม
จากนี้ไป
.....

นั่น
สินะ

ชีวิตของ
ยูยะซัง...
จะต้อง
ช่วยให้
สำเร็จ
ให้ได้

!!

คอย
ก่อนนะ
ยุยะซัง
!!

ทาง
เคียวซัง
จะฝึกฝน
เพลงดาบ
มุเมียวจิน
สำเร็จรึยัง
นะ...

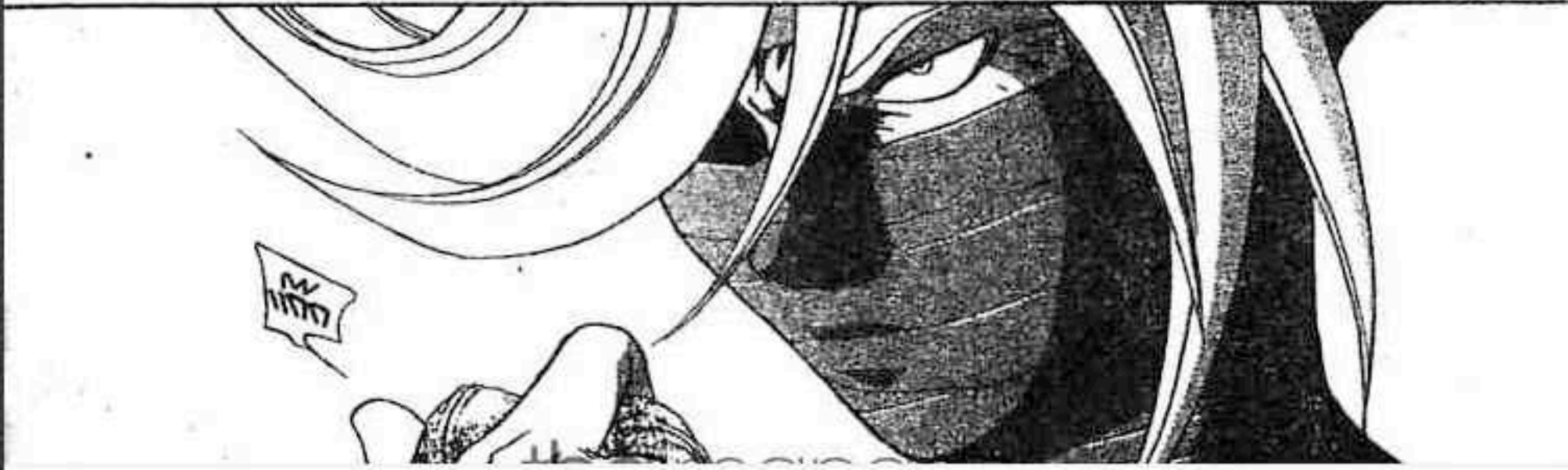
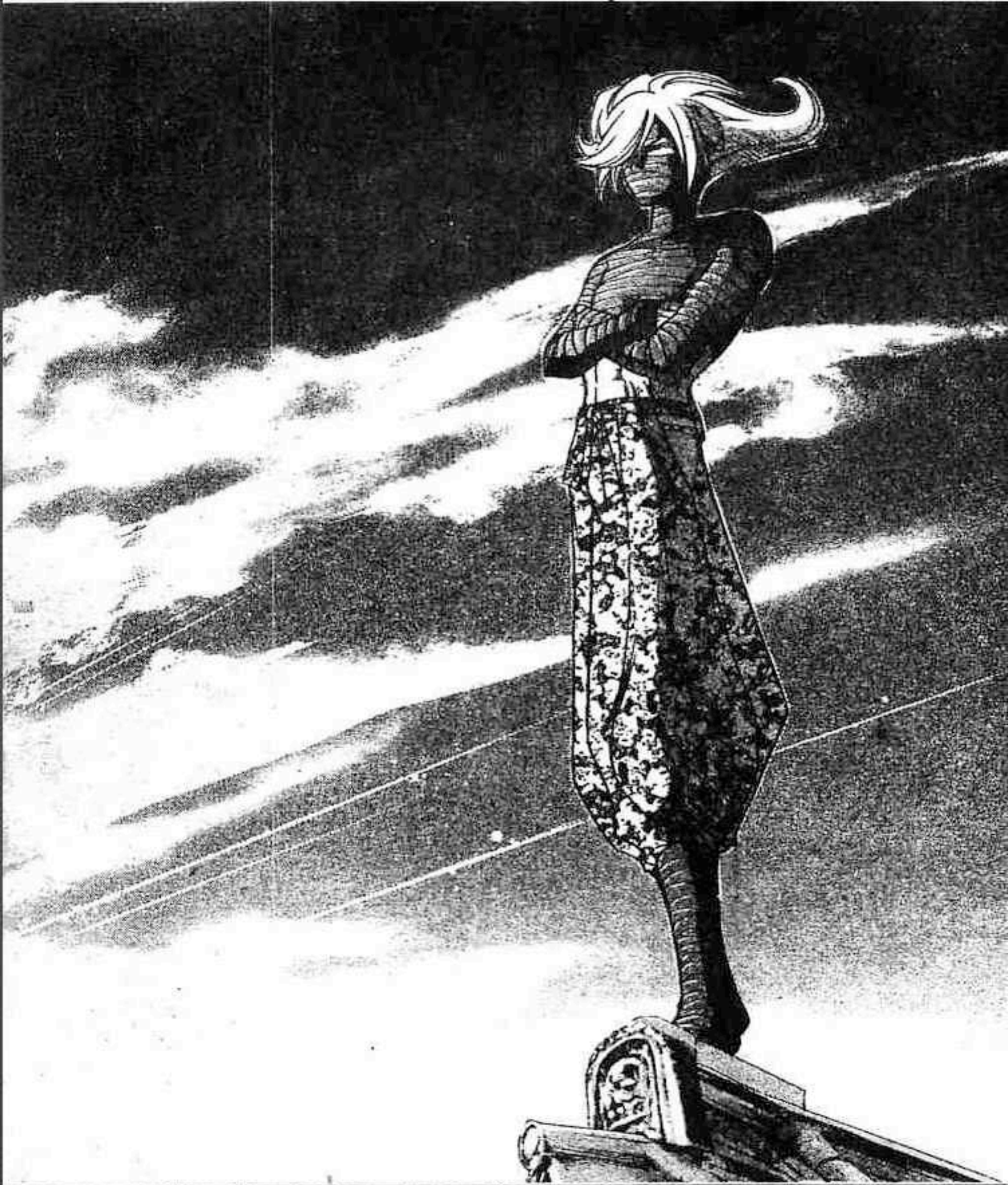
น่าสนุกจริงๆ
จะแข่งแข่งขึ้น
ขนาดไหนนั้น
น่าจะประหม่อมกัน
ดูสักครั้งก่อน
จะอยู่กับพวกมิบุ
ตีใหม่

แต่ว่า
นี่ไม่เกี่ยว
กับนายที่เป็น
คนที่มีมือ
กระจุกสุด
นี่นะ

ว่า
งั้น
นะ
?

ก็พูด
เรื่องจริง
ไม่ใช่
ไร

พ่อกับ
เจ้า
เป็น
กัน
นี่..

พี่คะ
!!

ยูยะ
!

ปิ๊

พี่คะ!!
ปลอดภัยดี
สินะคะ?
ดีจังเลย
.....

อย่าไป
ที่ไหน
อีก
นะคะ
.....

ถ้าจัน..
จะไป
ด้วยกัน
ไหม?

เน่
!?

บอกแล้วไง?
ผู้หญิง
ที่เกี่ยวข้อง
กับเคียวทุกคน
จะต้อง
โชคร้าย

อะ..!?
อาทึระ
ซัง
!?

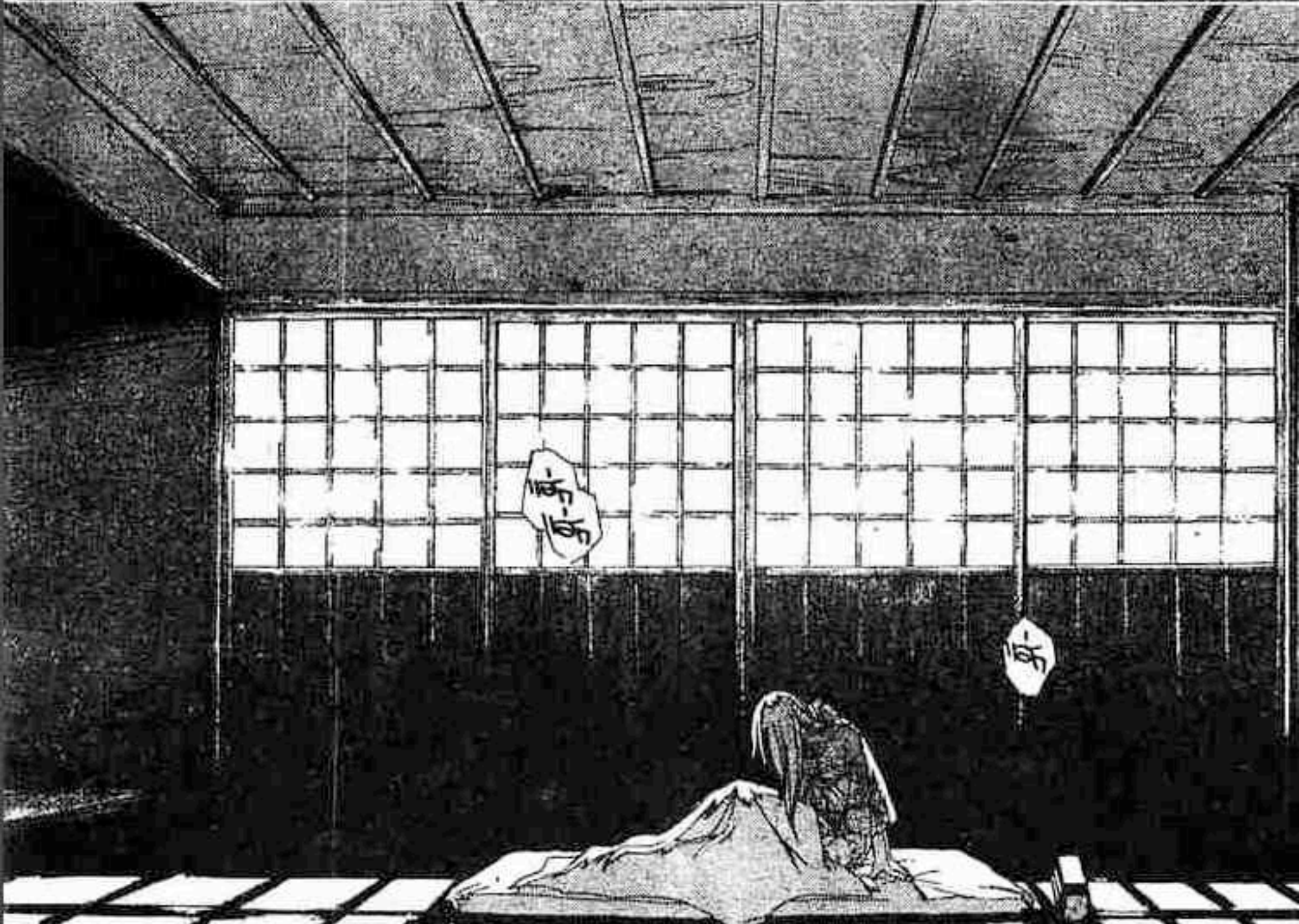

ก็เธอ
นะ
....

SAMURAI DEEPER
K Y O

ตาย
ไปแล้ว
ยังไง
ล่ะ

SAMURAI DEEPER

KYO

ตอนที่ 103

หญิงสาวผู้อัปโชค

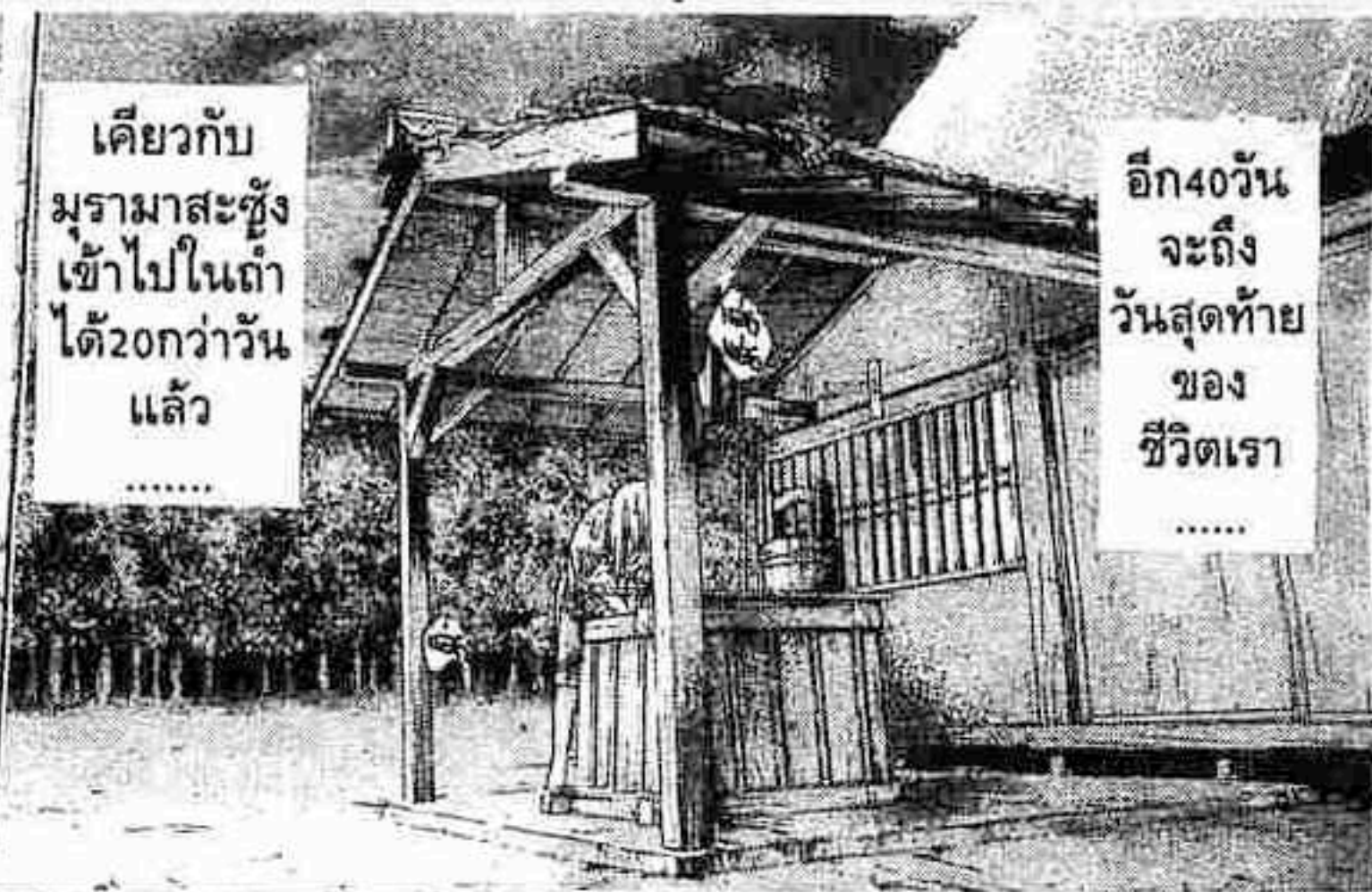
หว
แล้ว
...

ถ้า
เป็น
แบบนี้
นี่
ล่ะก็
....

เดียวกับ
มรามาสะซึ่ง
เข้าไปในถ้ำ
ได้20กว่าวัน
แล้ว
.....

อีก40วัน
จะถึง
วันสุดท้าย
ของ
ชีวิตเรา
.....

ซึก

กลัว!!
นับวัน
ความรู้สึก
กลัว
ก็ยิ่งรุนแรง
.....

วันที่มังกรวารี
จะกัดกินหัวใจ
ของเรา
แล้วทะลวงร่าง
ออกมา
เหมือนกับความฝัน
เมื่อครู่ กำลังจะมาถึง
จริงๆแล้ว?

ไม่ใช่เอาแต่รอ
อย่างเดียว
ผู้ฝายนับทุกไป
ฐานบัญญัติชาकर
ของพวกมิบ
ซะดีกว่า...

เฮ้ เฮ้...
ดิ๊กตีนเทียงคิน
ขนาดนี้ ยังจะ
มาอาบน้ำอีกนี่
ไม่ออกจะพิต
ไปหน่อยริเง?
ยูยะจัง
.....

อย่าง...
ฝึกยิงปืน

ปะ...
๕

ถึงจะบอกว่า
อย่ารีบร้อน
ก็คงทำไม่ได้
หรอกนะ
แต่ตอนนี้
ก็ได้แต่รอ
เท่านั้น

น่า...
อย่าเป็นกังวล
ไปเลย
ถ้าถึงขีดอันตราย
จริงๆ ข้าจะช่วย
ฆ่าพวกมิบ
ให้หมดก็ได้

แต่ว่า...
เจ้าเคียว
คงจะทำ
อะไรให้
ແທລະນະ

แต่ถ้าเป็นข้า
ล่ะก็ ควัน
ก็เรียบร้อยแล้ว
แล้ว

เป็น
เพื่อนกัน
จริงๆ
นั่นແທລະ
นะ

บงเห็น
มารุซังนะ
ถึงจะทำเป็น
พูดโน่นพูดนี่
แต่ที่จริงก็
เชื่อใจเคียว
สินะ...

ไซแนกุเคย...
พวกจตุรเทพกับเคียว
นะ มุกหันกันด้วย
"สายสัมพันธ์"
ที่เหนียวแน่นจริงๆ

ແທพໂຍນະ
ບູຍະຈິງ
ເຮືອນນັ້ນ
ອອກຈະ
ຫລາດເຫຼືອນ
ໄປຫນ້ອຍນະ

เคียว
กับพวกข้านะ...
ต่างไม่เคยคิด
เลยสักครั้ง
ว่าเป็น"เพื่อน"
กันนะ....
มีแต่เจ้าอาทิกะเท่านั้น
ที่ผิดจากคนอื่น

พวกข้าณะ
เป็นกลุ่มคนที่รวมกัน
เพื่อผลประโยชน์
ของตัวเองเท่านั้น
ถ้าหากพวกข้า
ได้ครองแผ่นดินอยู่ล่ะก็
ตอนนั้นก็คงจะเริ่ม
การฆ่ากันเอง
ไปแล้วล่ะ

ทุกคนต่างมีฝีมือ
ซึ่งแกร่งจนน่ากลัว...
ว่าชื่อ "ผู้เข้มแข็งที่สุด"
โลกนี้ มอบใช้ได้กับ
คนๆเดียวเท่านั้น...

ถึงสภาพภาพ
ะต่างกัน แต่นับ
งแต่ถือกำเนิดมา
พวกข้าต่างก็เป็น
พวกโคดเดียว
ตัวคนเดียว
มาตั้งแต่แรก
แล้ว

รอบๆตัว
มีแต่การทรยศ
การหลอกลวง
การฆ่าฟันกัน
ในสภาพเช่นนั้น
มีแต่
ต้องแข็งแรงแกร่งขึ้น
เท่านั้น

ที่ว่า
"เข้มแข็ง
ที่สุด"
นั้นก็คือ
วิธีในการ
เอาชีวิตรอด

ในบรรดานั้น
เคียวเป็นคน
ที่เติบโตมาใน
ทะเลป่าแห่งนั้น...
ไม่ผูกพันกับใคร
ไม่เชื่อใจใคร

.....
การที่พวกข้า
รวมตัวกันอยู่ที่เจ้านั้น
ก็เพราะรู้สึกถึง
อะไรบางอย่าง
นอกเหนือจากกลิ่น
ที่เหมือนกัน
อาจเพราะคิดว่าเป็น

คิดเหมือนกัน
ว่าเป็นพวกที่
น่าสนใจ แต่
ไม่เกี่ยวกับเรื่อง
ความเชื่อใจ

แต่ว่า...
ท่าที่เห็นเดียว
บงกเห็นมารู้ง
ในตอนนั้น
ไม่ทำให้คิด
อย่างนั้นเลย

จันรี?
บางที
เจ้านั้น

อาจ
เพราะเหตุผล
ที่เจ้านั้น
จับดาบ
ได้เปลี่ยนไป
กระมัง

เหตุผล
ที่จับดาบ
เปลี่ยน
ไป
.....?

เคียว
อาจจะ
ปฏิเสธ

เจ้านั้น
เป็นชายที่
ไม่สนใจใคร
ไม่ก้มหัว
ให้กับใคร
.....
ถึงจะเพื่อ
แข่งแกร่งขึ้น
ก็เถอะ
แต่ก็ถึงกับ
ขอร้องคนอื่น
ให้สอนวิชาให้
และพยายาม
ฝึกฝนจนถึงกับ
อาเจียนเป็นเลือด

ดาบของเจ้านั้น
ในตอนนั้น
ผิดกับเมื่อในอดีต
ที่ไล่ตามฉายา
"แข็งแกร่งที่สุด"
เพียงเพื่อเอา
ชีวิตรอด

เป็น
เส้นทางที่
เจ้านั้น
เลือกด้วย
ความตั้งใจ
ของตัวเอง

ทั้งเรื่อง
การล้มล้าง
ตระกูลมิบุ
ทั้งเรื่องที่จะช่วยเจ้า
ทั้งเรื่องที่จะเอาชนะ
เคียวชิโร่
ทั้งหมด
เป็นเรื่องที่เจ้านั้น
คิดที่จะทำเอง

เส้นทางที่...
เคียว
เลือกด้วย
ตัวเอง
.....

เพราะฉะนั้น
ยูยะจัง
อย่างน้อยเจ้า
ช่วยเชื่อใจเจ้านั้น
และเฝ้าดูต่อไป
จะได้ไหม
?

เจ้านั้น...
จะ
แข็งแกร่ง
ยิ่งขึ้น
แน่

วิถีชีวิต
ของ
เจ้านั้น
นะ
|

ข้าคิดว่า
นี่จะเป็นโอกาส
ที่จะค้นพบ
อะไรบางอย่าง
ที่สมควรกระทำ
นับจากนี้ไป
สำหรับตัวเจ้าเอง
ด้วย?

ค๊ะ
!!

เอาล่ะ!!
ชักน่าสนุกซะแล้วสิ!
เจ้าเคียวจะเก่งขึ้น
แค่นั้น
คงต้องขอชม
สักหน่อยแล้ว!!

ถึงจะ
พูดโน่น
พูดนี่
แต่
บงเห็น
มารู้อะไร
ก็ทำทาง

คงจะ
รู้สึก
ไม่สนใจ
เคียว
ไม่ได้
นั้น
แหละ
.....

และ...
เมื่อเจ้านั้น
แข็งแกร่ง
ขึ้น...

อ้อ
!?

ก็ให้
จัดการกับ
พวกมิบ
และโทคฮาวะ
แล้วข้าก็จะได้
ขึ้นปกครอง
แผ่นดิน
นี้เอง!!

ตำนาน
อีกบทหนึ่ง
ในบันทึก
ของเราจะได้
เพิ่มขึ้นอีก
!!

อะ...
ข้าจะ
ไม่ใช่
ก็ได้

ใช่แล้ว
จุดเริ่ม
ของตำนาน
ก็เมื่อ
อายุ 5 ขวบ

อ้อ...
!?

ดูท่าจะถูก
ตำนานของข้า
คนนี้ดึงดูด
แม้กระทั่งคนที่
ไม่ได้เรียกมา
ด้วย

พจ!
!?

รู้สึกตัว
ด้วยรีน
ควรจะพูดตีไทม
ว่าสมแล้วที่เป็น
ดาเตะ
มาซามุเนะ
.....

อะ...!
..!?

ตั้งแต่
เมื่อไหร่
กัน

คะ...
ใครกัน
นะ!?

ขึ้นอยู่กับ
ท่าทีของเจ้า
ไม่แน่ว่า
ตำนานของเจ้า
อาจจะจบลง
ในคืนนี้
ก็ได้?

ด้วยฝีมือ
ของเคโศคุ
หนึ่งใน
ห้าดารา
คนนี้

.....

ห้า
ดารา
|
!?

ห้าดารา
ซึ่งเป็น
ระดับหัวหน้า
ของตระกูลมิบุ
กลับมา
ในตอนที่
ทั้งเคียว
และ
มูรามาสะซึ่ง
ไม่อยู่แบบนี้

ได้โปรดเถอะ...
รีบๆ ออกมา
เถอะนะ
เคียว
!!

ดูท่า
แม่แต่
ที่นี้
.....

ในที่สุด...
ก็พบ
จนได้

จ๊วบ

จ๊วบ

พวก
ตระกูลมิบ
ก็ยื่นมือ
มาถึงแล้ว
.....

จ๊วบ

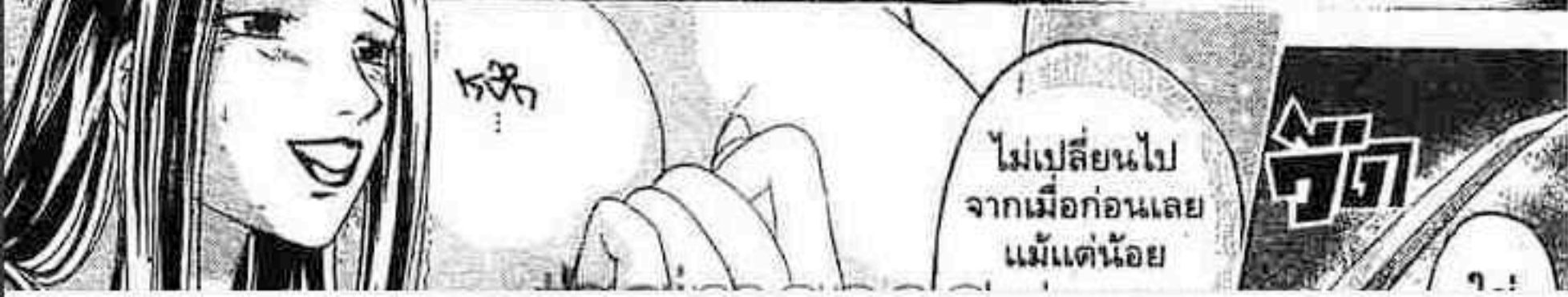

ร่างของ
เคียวซัง

คช

คช

คช

ไม่เปลี่ยนไป
จากเมื่อก่อนเลย
แม้แต่น้อย

คช

ถึงกับ
จ้องมอง
จนลืมหัน
เลย
เขี้ยวล่ะ
.....

อาภิระ
ซัง
....

ตั้งแต่
เมื่อไหร่
กัน
.....

เป็นแขก
ที่คาด
ไม่ถึง
จริงๆ

อินดา
ไม่สิ เรือ
โอะคุนิ
แห่งอิซึ
คงจะดี
กระมัง

ชีวิตที่อุตสาหกรรม
บิดยาวมาได้
จากการต่อสู้
ที่ทะเลป่า...
การที่มาใช้อย่าง
ไร้ประโยชน์เช่นนี้
ไม่ดีเลยนะ

อีกอย่าง...
ที่ข้ากำลังรออยู่
ไม่ใช่ท่าน
ซะด้วย...

เคียวซัง
ไม่มาที่นี้หรอก
ไมสิ...
มาไม่ได้
มากกว่า

ถ้าเป็น
กะ
เรื่อง
ก็น่า
อยู่
ไม่

พวก
ตระกูล
ฮิมุ...
งันร?

เสียใจ

ใช่แล้วละ
ดูแล้วที่นี้เอง
ก็ถูกโจมตีแล้ว
เช่นกัน
พวกเขาตั้งใจ
ที่จะฆ่าเคียว
จริงๆ....

และก็...
แม้แต่ชีวิต
ของยูยะซังเอง
ตอนนี้
ก็อยู่ในกำมือ
ของพวกเขา
ด้วย....

อะไร
นะ
?

ฉะนั้น
เคียวซัง
ไม่มีเวลา
เล่นกับท่าน
หรอก

เสียใจด้วยนะ
อุตส่าห์
พยายามจนถึง
ขนาดนี้แล้ว
แต่เคียวซัง
กลับไม่มา
เล่นด้วย

ถ้าจะฆ่าข้า
ละก็
เชิญได้เลย!
ข้าได้แจ้ง
ตำแหน่งของ
สถานที่นี้
ไปแล้ว

เอ๋
...!?

จันรี..
แม้แต่ยูยะซัง..
อุตส่าห์เตือนถึง
ขนาดนั้นแล้วแท้ๆ
ก็ต้องโชคร้าย
.....

เรื่องนั้น
คงทำให้
เคียว
เจ็บปวดใจ

...!
!?

ถ้า
อย่างนั้น..
เอาแบบนี้
ไหม?
โอะคุนิซัง
.....

ร่าง
ของเคียว....
ข้าจะคืนให้
เอาไหมล่ะ
.....?

เอ
...!?

จตุรเทพอีก 2 คน
ก็ไม่ได้ตอบกลับมา...
ที่สำคัญข้าไม่คิดจะให้เคียว
ถูกคนอื่นชิงนำไปก่อน
ด้วย....

การฆ่าเคียว
สำหรับข้าแล้ว
ถ้าไม่ให้ได้ลิ้มรส
ความเศร้าเสียใจ
ที่สูญเสยสิ่งสำคัญ
ความปวดร้าวที่ถูกทิ้ง
อย่างเต็มที่ซะก่อน
ก็แย่สิ

นอก
จากนั้น

จุดอ่อนของเคียว
ที่สำคัญยิ่งกว่า
ร่างกายนี้....
เมื่อรู้เรื่องนั้นแล้ว
ร่างกายนี้
ก็ไม่สำคัญ
สำหรับข้า
อีกต่อไป

จุดอ่อน
ของเคียวซึ่ง
ที่สำคัญ
ยิ่งกว่า
ร่างกาย
....!?

จะ....
หรือว่า
ขาดยะซึ่ง
....!?

แต่ว่า
กว่าจะได้ร่างนี้มา
ข้าก็ลำบากมา
พอสมควร
ถ้าไม่ได้รับ
ค่าตอบแทน
ที่สมควรแล้ว
ล่ะก็.....

หรือว่าจะมาเป็น
พวกเดียวกับข้า
ต่างก็เป็นคนที่
หนักหลังโนบุนาก
เช่นเดียวกัน
คราวนี้ถ้าท่านอ
ฝ่ายเดียวกับข้าล
ไม่น่าจะเสียหาย
อะไร....

ค่า...
ตอบ
แทน
....

ข้าน่าจะ
จะยังไข
ก็ได้....
ว่าไขล่
จะเอาไข
?

อาหึม
การ
ที่ข้า
รอด
ชีวิต
มาได้

เป็น
เพราะ
มีวัน
สิ้น
.....

.....
อาหึระ
ซึ่ง
ติดตาม
ท่าน
ซึ่งเป็น
จตุรเทพ...
เป็นข้อเสนอ
ที่ดีนะ

เคียววั้ง...
ถ้าท่าน
ได้เห็นข้า
ที่เป็นเช่นนี้
จะว่า
อย่างไร
นะ....

จะพูดว่า
ยังไม่
เข้าเรื่อง
รีบล่า
นะ
.....
แต่
ว่า

ข้า...
เป็นหญิง
นะ

ข้า
จะมอบ
ชีวิตนี้
ของข้า
ให้

ถ้าท่าน
ยอมที่จะ
คืนร่างของ
เคียวซังให้

ร่างกายนี้..
จะไปต้มยา
ทำแกง
อย่างไร
ก็ตามใจ

ท่านเชิงถูก
ขานนามว่า
ปีศาจขาว ถึง
กับเขี้ยวดีไป
เพราะความรัก
เซียววี?

โอะคุณิซัง
ท่านว่าจะยอม
มอบชีวิตให้...
เพื่อแลกกับ
ร่างของเคียว
อย่างนั้น
จริงๆ?

อยากจะ
พูดอะไร
ก็เชิญ
.....

เอาสิ
.....

เคียวซัง
นี่คือ
สัญลักษณ์
ความรัก
ของข้า....

จะไม่
บอกว่า
"รับเอาไว้"
หรอก
.....

แต่ว่า..
ให้ข้าได้ทำ
เถอะ
.....

ปณิธาน
.....

ของ
ข้า

ดาเตะ
มาชามนะ...
ถ้าคิดจะขัดขวาง
ล่ะก็
เจ้าเองก็ต้องตาย
เช่นเดียวกับเคียว
และมรามาสะ
เหมือนกัน
?

SAMURAI DEEPER

เคียว

ตอนที่ 104 โฮตารุ

ด้วยฝีมือ
ของเคโคคุ
ห้าดารา
คนนี้

เคโคคุ
แห่ง
ห้าดารา

หะ...ทำยังไงดี
ระดับหัวหน้า
เช่นเดียวกับชินเร
กลับมาตอนที่ทั้งเคียว
และมรามาสะซึ่ง
กำลังลำบาก
อยู่แบบนี้!!

เรา
ควรจะทำ
อย่างไร
ดี

เสียงนี้
เจ้านี่

ข้า
ไม่อ่อนหัด
เหมือนกับ
ชินเร
หรอกนะ
.....

ยอมบอก
ที่อยู่ของเคียว
กับมรามาสะ
มาซะดี ๆ
จะดีกว่า
.....

ทะ..ทำยังไงดี
ถ้าพวกนักรูที่อยู่
ของ 2 คน นั้น ละก็
อาจจะ
โดนฆ่าตาย
ทั้งคู่เลย
ก็เป็นได้!!

ไม่ว่ายังไง
ต้องปิด
เอาไว้
!!

น..นี่มัน
ผิดจาก
ที่พูด
กันไว้
นี่!!

ชินเร
เอามังกรวาริ
มาใส่ไว้ในร่างของฉัน
แล้วกำหนด
ช่วงชีวิตเอาไว้
ก็เพื่อจะล้มเคียว
ไม่ใช่หรือ!!
ทำไมถึงร่อยุ่เฉยๆ
ไม่ได้ล่ะ

ล้ม
เคียว
?

ชินเร
นะะรี
?

อย่างนี้เอง
เพราะอย่างนี้
เจ้าเนถึงกลับมา
มือเปล่า...
ปกปิดเรื่องนั้น
ไม่บอกพวกเรา

เจ้า!! จะว่า
ยังไงล่ะ!!
โธ่... เป็น "เทพ"
อ่ะ... ไม่ใช่ว่า
จะพูดกับพวก
คนง่าย

จะยังไง
ก็ช่าง
เรื่องนั้น..
ไม่เกี่ยวข้องกับข้า
สักหน่อย

งานของข้า
คือการฆ่าเคียว
กับมรามาสะ....
เออละ
ถ้าไม่ยอมบอก
ก็ตาย
.....

คะ... ใครจะ
ยอมบอก
ให้รู้กัน
ถ้าคิดว่า
ทำได้
ก็ลองดู

อ้อ...
เคียวกับ
มรามาสะ
นะรี

ถ้า 2 คนนั้น
ล่ะก็
กำลังจะตาย
อยู่ในถ้ำ
ทางโน้น
แน่ะ?

ถ้าจะ
จัดการ
ล่ะก็
ต้องตอนนี้
แหละ
!!

ปะ..บงเท็น
มารุซัง!
ทำอะไร
ลงไปนะ
!!

ที่เหนือ
ก็จัดการ
ตามสมควร
ก็แล้วกัน

บงเท็น
มารุซัง
!!

ตาเตะ มาซามูเนะ
ถึงกับขายเพื่อน
ในอดีตเช่นนี้
เป็นผู้ชายที่แย่มาก
จริงนะ
นี่ว่าจะจับมือกัน
อีกครั้งซะอีก

จับ
มือกัน
ไม่รู้สิ

โทษที
แต่ข้าไม่คิด
จะช่วยเด็ชว
หรือกนะ
ถ้าอยากจะทำ
ก็เชิญฆ่า
ได้เลย

อะ...
อะไร
กัน
....

แต่

ถ้า
ทำได้
ล่ะก็
นะ...

บงเท็น
มารูซัง
....?

เป็น
ผู้ชาย
ที่บงเท็น
ไม่เปลี่ยน
เลยนะ

ท่าน
เคโคคุ
.....
อ้อ?
ให้
พวกเรา
จัดการ
เถอะครับ

ถึงจะ
เป็นเจ้า
ก็ใช่
จะฆ่าได้ง่าย ๆ
หรอกนะ
?

พูดกับคน
พวกนี้ไป
ก็เปล่า
ประโยชน์
.....
ในเมื่อรู้
ที่อยู่ของเคียว
กับมูรามาสะ

มีแต่
ต้อง
"ตาย"
เท่านั้น
!!

ซบ

ยุยงจั้ง
หนีไป
ซะ!!

กรีด
!!

อะ
อะ

บงเท็น
มารุ
ซัง

อะ...
.....
ไม่
นะ

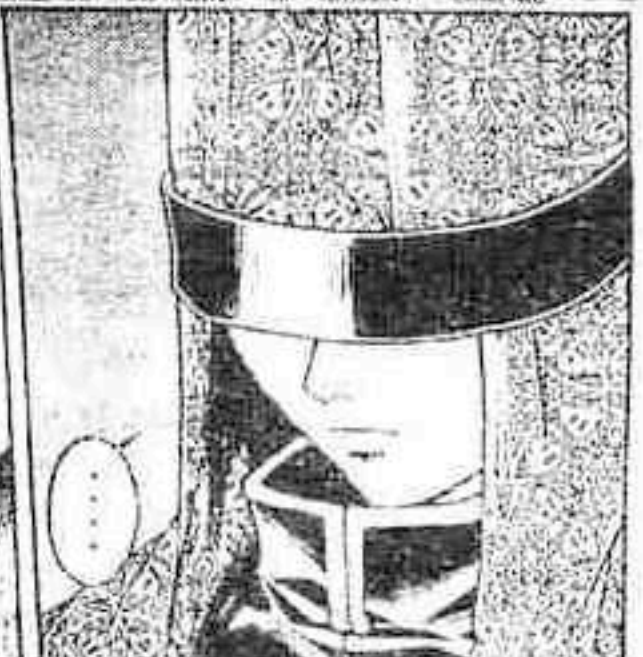

บงเท็น
มารุ
ซัง
.....

บงเท็น
มารุซัง
!!

อะ...
อะไรกัน!!
โดนฆ่า
เพราะ
จะช่วยเรา
นี่!?

จะเป็นไปได้
ยังไงล่ะ?
.....

คือชาย
ผู้จะครอง
(ยังอยู่ใน
กำหนดการ)
แผ่นดินนะ

!!

บงเห็น
มารู้ง
!!

ให้ตายสิ
ไม่ได้
เรื่อง
เอาเลย

ที่ยยะจ
อศสำหรับ
ก็ตั้งใจ
แต่แค่นี้
ไม่เท่า
หรอก

บง

ตะ..
โดน
แทง
!!

กรี
!!

อะไรนี่?
ยง
รโง
.....?

พวกขงนี่
ถ้าไม่รีบ
จัดการ
ชะ....

ทีหลัง
จะทำให้
ยุ่งยาก
เปล่านั้น
!!

ซบ

าก
!

แข็ง
....

แข็งแกร่ง!!
กล้ามเนื้อ
ที่ถูกฝึกฝน
จนดาบ
แทงไม่เข้า

กำลัง
มหาศาล
ถึงขนาด
ชัตคน 2-3 คน
กระเด็นได้

บงเท็นมารุ
แห่ง
จตุรเทพ....
แข็งแกร่ง
จริงๆ

!!

ความ
แข็งแกร่ง
นั้น
ไม่มีใคร
เทียบทาน
ได้จริงๆ
!!

ทำเป็นพูด
ว่าจะ
จัดการเอง...
สำหรับ
ตระกูลมิบ
ไม่มีคำว่า
"ถอย"
ไม่ใช่รึ?

ไม่
อ้อมมือ
ไม่เปลี่ยน
เลยนะ
.....

เอ
!?

ถึงกับ
เม่า
ลูกน้อง

๗๑

ความ
แข็งแกร่ง
ของเจ้าก็
ไม่เปลี่ยนเลย
เช่นกันนะ
บงเห็นมารุ
.....

ไม่เปลี่ยน
ไปจาก
เดิมเสียด้วย

จตุรเทพ
ไฮตารุ

พชช

จะ...
จตุรเทพ

!?

คนๆนี้
คืออดีตเพื่อน
ของเคียว
อย่างนั้น
หรือ?

หน้าตาเฉยชา
ไม่เปลี่ยน
ไปจาก
เมื่อ4ปีก่อน
เลยนะ

.....

ภาพแห่งความตาย
จตุรเทพ
ในอดีตร่วมต่อสู้
พร้อมกับเคียว
มีความเข้มแข็ง
เหนือคนทั่วไป
เดียวกับอากิระซึ่ง
เห็นมารุซังคนๆนี้
นะรี...

แต่ว่า
ที่เมื่อกี้
ว่าเป็น
เคโดคุ
แห่งห้าดารา
.....

งเห็น
มารุ...
มเจ้าถึง
ร่วมมือ
กับเคียว
แล้วล่ะ
บอก
แล้วไง
ว่าไม่ได้
ร่วมมือ
ด้วย?

แต่ในที่สุด
เจ้าก็
เอ็นดูเคียว
เหมือนก่อน
ไม่เปลี่ยน
ไม่ใช่รีใจ
?

เมื่อก่อน
ถึงจะ
ทะเลาะกันบ่อย
ก็เถอะ
แต่สุดท้าย
ฝ่ายที่ยอมลงให้
ก็เป็นเจ้า
ทุกที

เอ
?
พระบุตร
ข้าทุกะสี่ปี
นั้นแหละ
เพราะ
เจ้าเคียวมัน
ไม่ยอมฟัง
คนอื่น

งแค่
กที่ได
าพที่
เอะ
กัน

ถึงจะ
พูด
อย่าง
นั้น

งข้าจะเคยคิด
กจะฆ่าเจ้านั้น
อะ แต่ไม่เคย
กเอ็นดูเจ้านั้น
แม้แต่ครั้งเดียว
นะเพีย!!
พูดเรื่องน่าขบขัน

เออะ...
จะยังไง
ก็ช่าง

งั้นก็
อย่าพูด
ขึ้นมา
สิ!!
เมื่อ
อะไร
ล่ะ?

ไฮดาร์
เจ้านี้ ภายนอก
ที่แสดงออก
กับภายใน
ต่างกันสุดขีด
ไม่เปลี่ยน
เลยนะ?

ไม่ต้อง
มาทำ
เป็นบู้
เลยนะ

ปะ...
เป็นคนที่
ไม่มี
ลักษณะ
พิเศษ
อะไรเลย

จริง
เป็น
ปกติ
อยู่
แล้ว?

นี่กว่า
พวก
จตุรเทพนี่
จะน่ากลัว
กว่านี้
ซะอีก

.....

ว่าแต่ไฮตารุ...
เจ้าเองก็ได้รับ
จดหมายจากอาทิสระ
ใช่ไหมล่ะ?
ปฏิเสธไปรึไง?

อ้อ
คิดว่าคงไม่มี
ใครเอาด้วย
หรอก

แต่
เพราะอย่างนั้น
จึงทำให้ตระกูลมิบ
รู้ที่อยู่ของ
ร่างของเคียว
ถือว่าโชคดี
เหมือนกัน

อะ
!?

ใช่?
จริงรึ
เพราะ
ฉะนั้น
.....

เอาข่าวนั้น
เป็นของฝาก
ในการ
เข้าร่วม
ทำดารา
อย่างนั้น
สินะ

ถือว่าเป็น
การคาดเดา
สมกับเป็นเจ้าของ
แต่ว่า
พลาดไป
หน่อยนะ

ข้าเป็น
“เคโคคุท่าดารา”
ก่อนที่จะมาเป็น
“จตุรเทพไฮตารุ”
ก่อน
ตั้งนานแล้ว

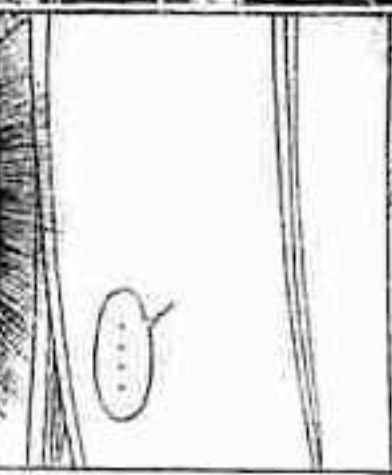
การที่ข้ามา
ร่วมกับจตุรเทพ
ก็เพียงเพื่อ
คอยจับตาดูเคียว
นัยน์ตายักษ์
ในฐานะที่เป็น
สายลับของ
ตระกูลมิบุ
เท่านั้น

ฮา
!?

สายลับ
ของ
ตระกูล
มิบุ
...!?

ที่ว่าจับตา
ดูเคียว...
หมาย
ความว่า
ยังไงกัน
!?

มีบางคนที่เป็นกังวล
กับการมีอยู่ของเคียวนะ
เคิมที่เคียวเป็นบุคคล
ที่สำคัญที่สุด สำหรับ
ตระกูลมิบุ เพราะฉะนั้น
ข้าจึงถูกมอบหมายให้
คอยเฝ้าดูเอาไว้

จตุรเทพ...
มันก็น่า
เหมือนกัน
ได้อยู่กับ
พวกเจ้าแล้ว
ไม่มีเบื่อเลย

เอ๋
...!?

แต่ตอนนี้
เรื่องนั้น
เป็นยังไง

แต่ว่า
เพียง
อย่างเดียว
เท่านั้น...
ที่ต้อง
ลดทอน

เรื่อง
นั้น
คือ

ทั้งที่
มีพวกที่
แข็งแกร่ง
อย่างพวกเจ้า
อยู่ใกล้ตัว
แท้ ๆ

แต่
กลับไม่ได้
สู้กันเลย
แม้แต่
ครึ่งเดียว
.....

อะ
....!?

เป็น
สายตา
ที่เขินซา
อะไร
อย่างนี้!!

ราวกับ
เกี้ยวท่าความ
เหียมโหด
เอาไว้ภายใน
ราวกับ
สัตว์ป่า

น่ากลัว!!
เพียงแต่ถูก
คนๆนี้จ้องมอง
ก็รู้สึกราวกับ
อุณหภูมิต่ำ
ในร่างกาย
ค่อยๆลดลง

หน้าที่คอยจับตาดู
ก็จบไปแล้ว...
ถึงจะไม่ใช่ว่า
หน้าที่ก็เถอะ
แต่บงเห็นมา
เจ้ามาสู้กับข้า
เถอะ.....

ไฮदार...
สำหรับข้าแล้ว
เจ้าจะเป็น
สายลับ
หรือจะเป็น
นักฆ่าก็ช่าง

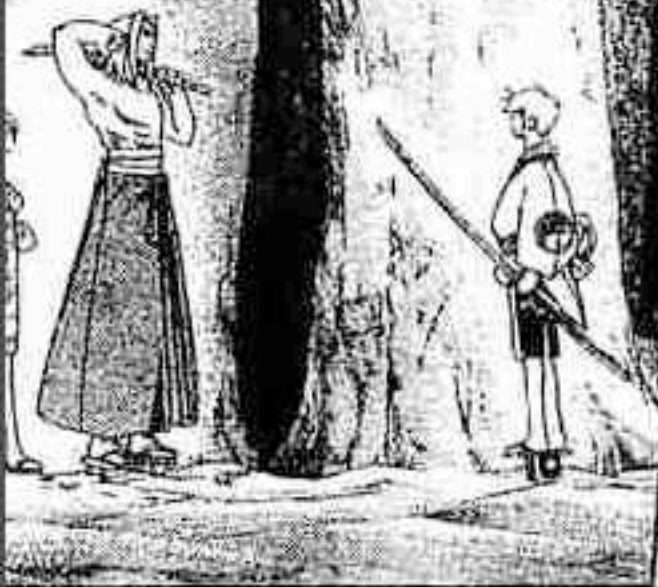
แต่ว่า
นะ
.....

ข้าจะ
ไม่สู้กับเจ้า
โทษที
ไปหา
คนอื่น
เถอะนะ

ว่าแล้ว
คิดว่าคง
เป็นอย่างนี้
เหมือนกัน

สิ่งที่จะ
สู้กับคน
ที่รู้ใจกัน
ยูริเปล่า
?

บาดแผล
ทางจิตใจ
ที่เจ้าได้ฆ่าบิดา
และน้องชาย
ด้วยมือ
ของตนเอง
.....?

ดูๆไป...
ก็เห็นว่า
คนที่มี
ใจดีหรือ
กลัวสุดท้าย
นั้นนะ

เป็นความ
อ่อนแอ
ของเจ้าที่
ไม่อาจทำตน
เป็นคน
ไร้หัวใจได้
ไม่ใช่หรือ?

หรือว่า
นั้นนะ
จะเป็น
เพราะ

เอ้
....

จะสู้กัน
ก็ได้

....

จก

อะ
....

จิตสังหาร
อะไรกัน
นี่....
ถึงกับปกคลุม
ไปทั่ว
บริเวณ
รอบๆนี้

น...
นี่
คือ
....

เอาล่ะ
เริ่มกันเลย
ไหม
บงเท็นมารุ
.....

การต่อสู้
ระหว่าง
จตุรเทพ
.....

อา
.....

นี่คือ
.....

เคียว!
เคียว!!
ทำยังไงดี
.....

ไม่มีใคร
จะหยุดได้
อีกแล้ว
.....

คคคคค

คคค

จะให้เจ้า
ได้จำ
ไปอีกนาน
เลย
เข้ามาสิ

ได้
เริ่ม
ขึ้น
แล้ว

๒๒

เฮ้อ...
เป็นการต่อสู้
ที่น่าเบื่อก
จริงๆ
.....
ถ้ารู้ว่า
เป็นอย่างนี้
ละก็
ข้ายอมไปทำธุระ
แทนเจ้านั้น
แล้ว

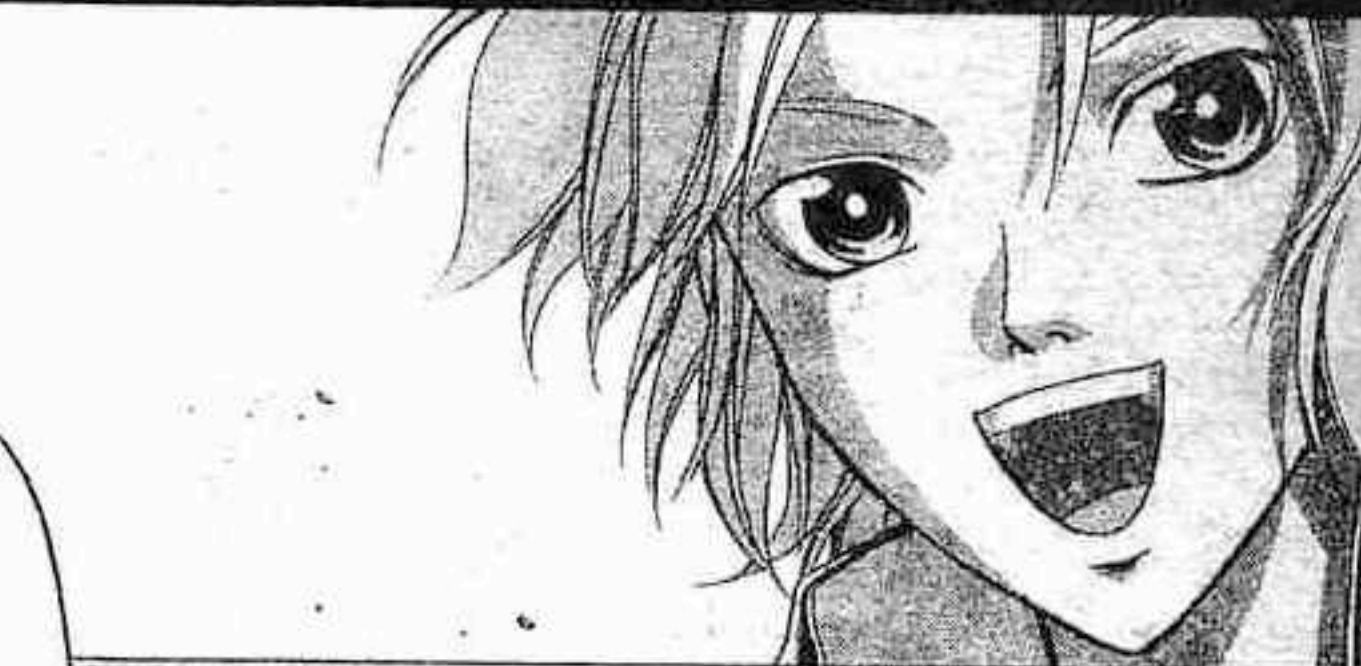

ไม่เห็นจะ
เป็นไรเลยนี่?
ถึงจะขาด
จตุรเทพไปคน
แต่ก็จัดการ
ได้เรียบร้อย

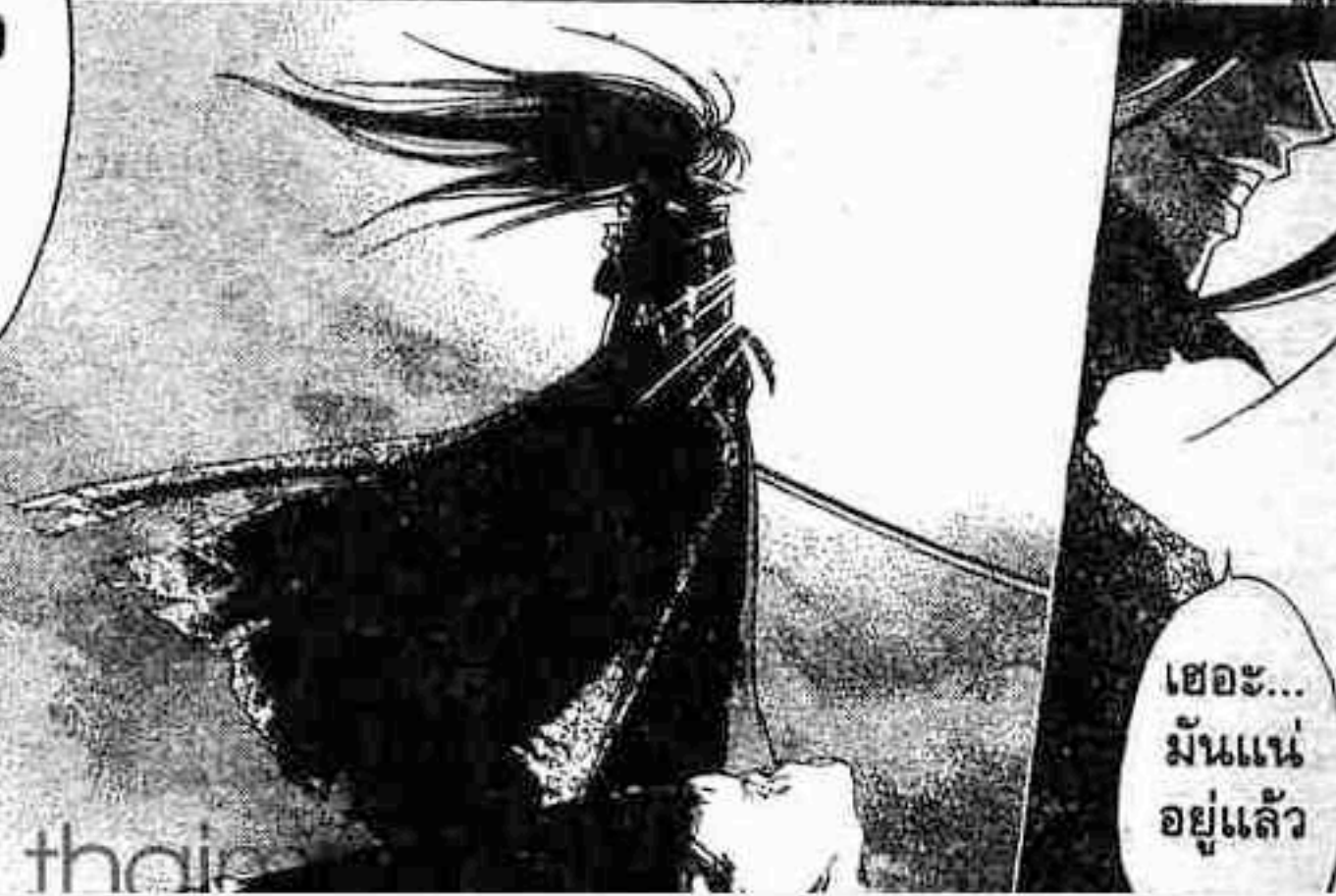

แค่นี้มันก็แน่น
อยู่แล้ว!
พวกเราคือ
จตุรเทพ....
แถมยังมีชาย
ผู้ฆ่าคนพันศพ
อยู่ด้วย!!

นะ...
เคียว
...!!

เฮ้อ...
มันแน่น
อยู่แล้ว

ข้า

เจ้าพวก
ที่หัน
คมดาบ
ใส่
พวกเรา

SAMURAI DEEPER

KYO

ตอนที่ 105 ระเบิดเพลิง

ต้องตาย

หมด

ทุกคน

อือ
?

อู...
อูก
....

...

อยู่เฉยๆ
จนกว่า
พวกข้าจะไป
จากที่นี่ละ
.....

อูก
....

อุตส่าห์
รอดชีวิตมาได้
ทั้งที่...
ให้ความสำคัญ
กับมันด้วย

FWU

ตะ...
ตาย
ชะ
!!

ใจอ่อน
เกินไปนะ
บงเท็น
มารุ
.....

โฮ
ตารุ
.....

ถ้าปล่อย
ให้รอดไปละก็
จะมีทหาร
อีกหลายหมื่น
มาไม่ใช่ไร้ใจ
มีแต่จะเพิ่ม
เรื่องวุ่นขึ้น
เท่านั้น
ไม่ใช่ไร้?

สมมติ....
ถ้าหากเจอกับข้า
สักวันละก็
ข้ารู้สึกว่
จะเป็นฝ่ายชนะ
อย่างแน่นอน
.....

อะไร
นะ
?

แต่
ช่างมันเถอะ
ตอนนี้ไม่มีทาง
เกิดเรื่อง
แบบนี้
หรอก

นี่...
บงเท็น
มารุ
ข้าคิดนะ

เพียง
แต่

อนาคต
จะเป็น
เช่นไร
ไม่อาจ
รู้ได้

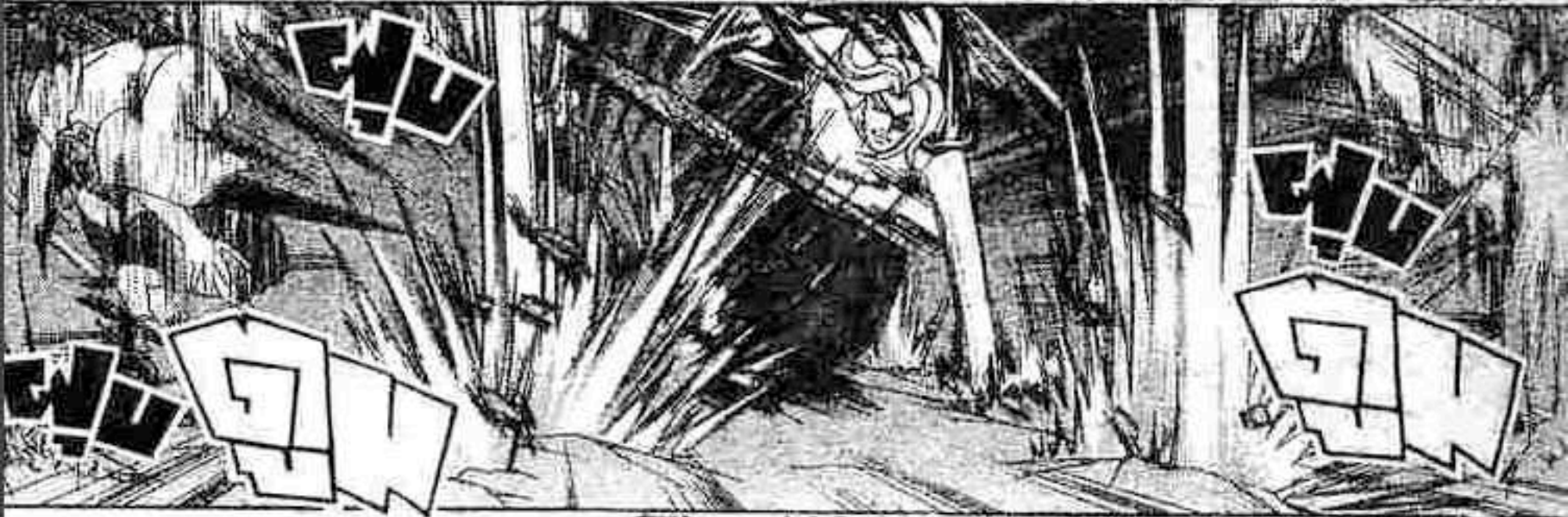

จตรเทพ2คน
กำลังต่อสู้
กันเอง
!!

ไม่มีใคร
จะหยุดได้
!!

โดน
ฆ่าตาย
ได้ง่ายๆ
นะ?

พว

ปะ...
บงเที
มารุช
!!

พังก

โฮตารุ...
ดาบของเจ้า
เทียบกับ
เมื่อก่อนแล้ว
.....

ตกลง
ไปเยอะ
เลยนะ

อว

อว

!? <http://thai.com>

งั้น
ถ้าข้าเองจริง
ก็ป็นใช้ได้
สินะ
.....

ข้านะ
ตลอดสี่ปี
มานี้
.....

รอวัน
ที่จะได้ต่อสู้
กับเคียว
และพวกเจ้า
มาตลอด

ที่นี่
.....

ปัง!
ปัง!

ไม่ว่า
ยังไง
.....

ปัง!

ต้อง
ให้เจ้า
เองจริง
ให้ได้
.....

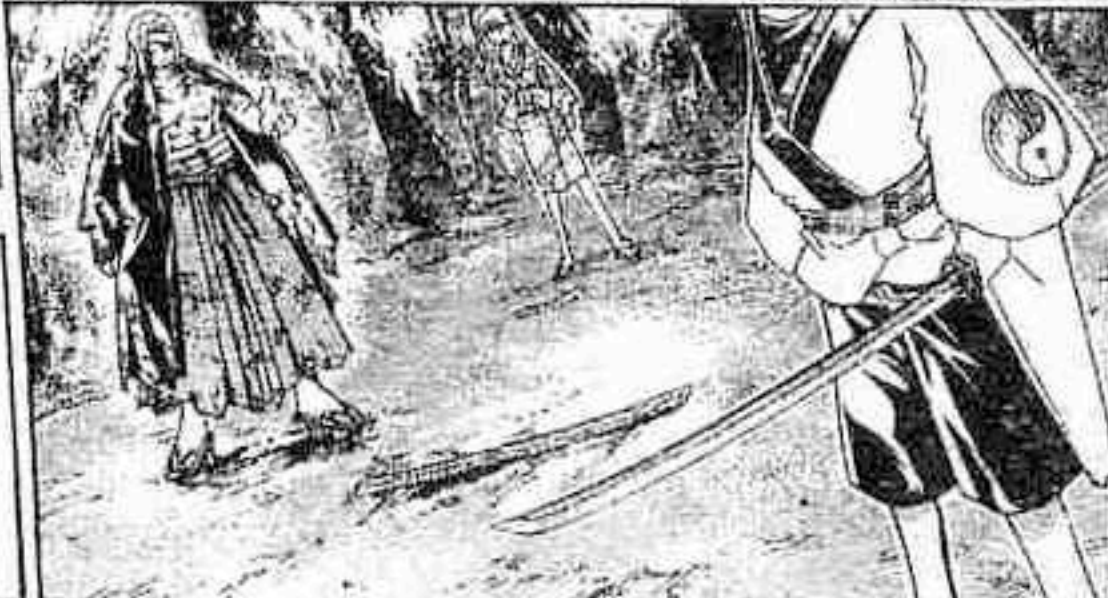

“ระบำ
เพลิง”

.....!!

แก๊ง

แก๊ง

เป็นอะไร
ไปล่ะ?
หมดกำลัง
ใจ จะสู้
แล้ววี

อู๊บ

อะ...
ฮะ
ฮาฮา
ฮาฮา
!!

อะ...
...

บาดเจ็บ
ทางจิตใจ?
มันอะไรนะ!?

พูดถึงใครกัน?
ใครจะมามัว
ยึดติดกับเรื่อง
ของคน
ที่ตายไปแล้วกัน
บ้าอะไรล่ะ

ฮะ
ฮะ
ฮะ
ฮา

จริงอยู่ที่ทั้ง
พ่อและน้องชาย
ได้ตายไป...
ที่ฆ่าเป็นคนฆ่า
ทั้งสองคน
ก็เป็นความจริง

การที่จะครองแผ่นดิน
มันก็ต้องมีการ
เสียสละกันบ้าง!!
การที่วีรบุรุษอย่างข้า
มีเรื่องราวที่น่าเศร้าบ้าง
มันก็เป็นเรื่องธรรมดา
เหมือนกับที่เจ้าพวกฝรั่ง
ต้องโกนหนวด
นั่นแหละ!!

ทำไม
ถึงได้
เป็นคน
ที่ตัวเอง
เป็นใหญ่
อย่างนี้
นะ

แต่ว่า
นะ

พวกนั้นเอง
ถึงจะเพื่อ
ตระกูลตาตะ
ถึงจะเพื่อตัวข้า
ก็เถอะ แต่
เสียใจก็เสียใจ
แหละนะ

เพราะ
ฉะนั้น
...

อย่างน้อย
การที่ข้านำตรา
ประจำตระกูล
ให้ฆาต
ทั่วแผ่นดินได้
ก็ถือว่า
เป็นการทำบุญ
ให้บ้าง

มองเห็น
มาๆ
ซึ่ง
....

เจ้าซึ่งเป็น
คนหยาบ
กลับคิดในเรื่อง
ละเอียดย้อน
เช่นนั้นนะ...
เป็นคนดีกว่า
ที่คิดระอีก

มีเรื่อง
เข้าใจ
ผิด
อีกเรื่อง
นะ?
โซดาร์

อะไรกัน
เจ้านี่
พรอกไป

การ
ไม่ใช่
ไม่
เพราะ
นั่น

แต่เพราะ
ถ้าใช้สิ่งนั้น
ล่ะก็
จะทำให้สนุก
กับการฆ่าคน
จนไม่อาจจะ
ควบคุมตัวเองได้
ต่างหากล่ะ

คชพ

คชพ

อะ!?
"จิต"ของ
บงเท็น
มารชัง
เปลี่ยนไป
แล้ว!

จิตสังหาร
รุนแรงมาก
!!

...

ถ้า
อยากเห็น
มากนัก
ล่ะก็

จะ
ให้เจ้า
โต้เห็น
ก็ได้

4ปีแล้ว
สินะ
.....

นร

SAMURAI DEEPER

KYO

เกียรติ

ตอนที่ 106

การตัดสินใจตลอด 4 ปี

จิตต่อสู้
อันรุนแรง
กำลัง
ปะทะกัน
อยู่
!!

การ
เคลื่อนไหว
ของทั้ง 2 คน
เร็วเกินไป
ดูไม่รู้เลยว่า
อะไร
เป็นอะไร

ราวกับ
เซอร์เคน
กับ
ทอร์นาโด
มาพร้อมๆ
กัน

แต่
ว่า
...

ถึงจะ
มอง
ไม่เห็น
แต่
สิ่งหนึ่ง
ที่แน่นอน

การ
ต่อสู้
ของ
จตุร
เทพ

!!

ฟุ
เล็งจ
ละ
!!

ฮึ่ม

.....

ฮ่าห์

!!!

หน้อย

.....

คิ

พัค
เปลว
เพลิง
ด้วยเสียง
ตะโกน
รี

ไม่ใช่
ฝีมือ
ของ
มันเลย
แล้ว

เจ้า
ก็ด้วย
นั่น
แหละ

ทรงเล็บ
ปลด
วิญญาณ

ทั้งที่
ต่อสู้กัน
ถึงขนาดนี้
แต่กลับ
พูดจากัน
ราวกับ
หยอกเล่น
กันอยู่
.....

หนึ่งใน
จตุรเทพ
ปีศาจที่
ไต่ล่ามนุษย์
!!

ยิ่งไปกว่านั้น
พลังใจ
ที่เข้มแข็ง
ทั้งที่ได้รับ
บาดเจ็บหนัก
ขนาดนั้น
แต่กลับสงบนิ่ง
อยู่ได้....

คนที่ชื่อ
"ไฮดาร์"
นั้น
ยังพอ
ว่า
.....

แต่แม้แต่
บงเท็นมารุซัง
ที่จิตใจคนนั้น
กลับเปลี่ยน
เป็น"จิต"
ที่ราวกับยักษ์
และทำทาง
ราวกับปีศาจ..

คนๆนี้
ใช่จริงๆ
นั่น
แหละ
.....

โธษahi

บงเห็นมารุ...
พอได้สู้กับเจ้า
แล้ว
ก็ยิ่งรู้สึกได้ชัด...
ในการต่อสู้ใน
สุดท้ายแล้ว
สิ่งที่จะตัดสินกัน
ก็คือการต่อสู้
ด้วยมือเปล่า

ดาบนะ
ถ้าเบือนคราบเลือด
จนใช้ฟันไม่ได้
มันก็กลายเป็นเพียง
ของไร้ประโยชน์
ถ้าฟันมันมากเกินไป
จะก่อให้เกิด
ช่องว่าง
ในจิตใจ

เป็น
อย่างนั้น
มาตั้งแต่
อดีต
แล้ว

ถ้าการต่อสู้ยืดเยื้อ
เจ้าซึ่ง
หมดความอดทน
ก็จะทิ้งดาบไม้
แล้วถาโถมเข้าไป
กลางวงล้อม
ของศัตรู
ราวกับคลื่นพายุ
ที่บ้าคลั่ง.....

เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
ก็มีแต่ต้องปล่อยเจ้า
ซึ่งไม่แบ่งแยกมิตรศัตรู
จนกว่าการต่อสู้
จะจบลงเอาไว้อ...

พลังกาย
ที่ไม่มีวัน
หมด
และ
ท่วงท่า
วิชา
มือเปล่า
สังหาร
ที่ไม่มีวัน
จบสิ้น

สภาพ
ในตอนนั้น
ราวกับ
เลือกกินคน
ที่กระเพาะ
ไม่มีวันเต็มเต็ม
ได้....

สะ...
เลือก
กินคน
....!!

ทุกครั้ง
ที่ได้
เห็นเจ้า
ในสภาพ

ข้าคิด
อยู่
เสมอๆ
.....

อยากจะ
เอาชนะ
สัตว์ป่า
ตนนั้น
.....

ไม่คิด
เลยว่า
จะคิด
แบบนี้
ด้วย
แต่ว่า

ข้าเอง
ก็คิด
เหมือน
กัน?

เจ้าซึ่ง
คอยระวังหลัง
ให้กับพวกข้า
ซึ่งชอบสู้จน
ไม่ใส่ใจกับรอบข้าง
เป็นคนที่เย็นชา
ไม่รู้ว่า
คิดอะไรอยู่

ทั้งที่
เป็นอย่างนั้น
แต่พอเริ่มต่อสู้
กลับกลายเป็น
เจ้าบ้าสติแตก
ที่ใช้เปลวไฟในมือ
แผดเผาสิ่งทุกสิ่ง
ผิดกับหน้าตา

ข้าคิด
เหมือนกันว่า...
อยากจะทำให้
ใบหน้าที่เคยชา
นั้นบิดเบี้ยว
จนละไปเลย

อะไรกัน
สุดท้ายพวกเรา
ไม่ว่าจะอย่างไร
ก็เป็นคน
ประเภท
เดียวกัน

มีชะตา
ที่ต้อง
ต่อสู้
อย่างนั้น
จริง

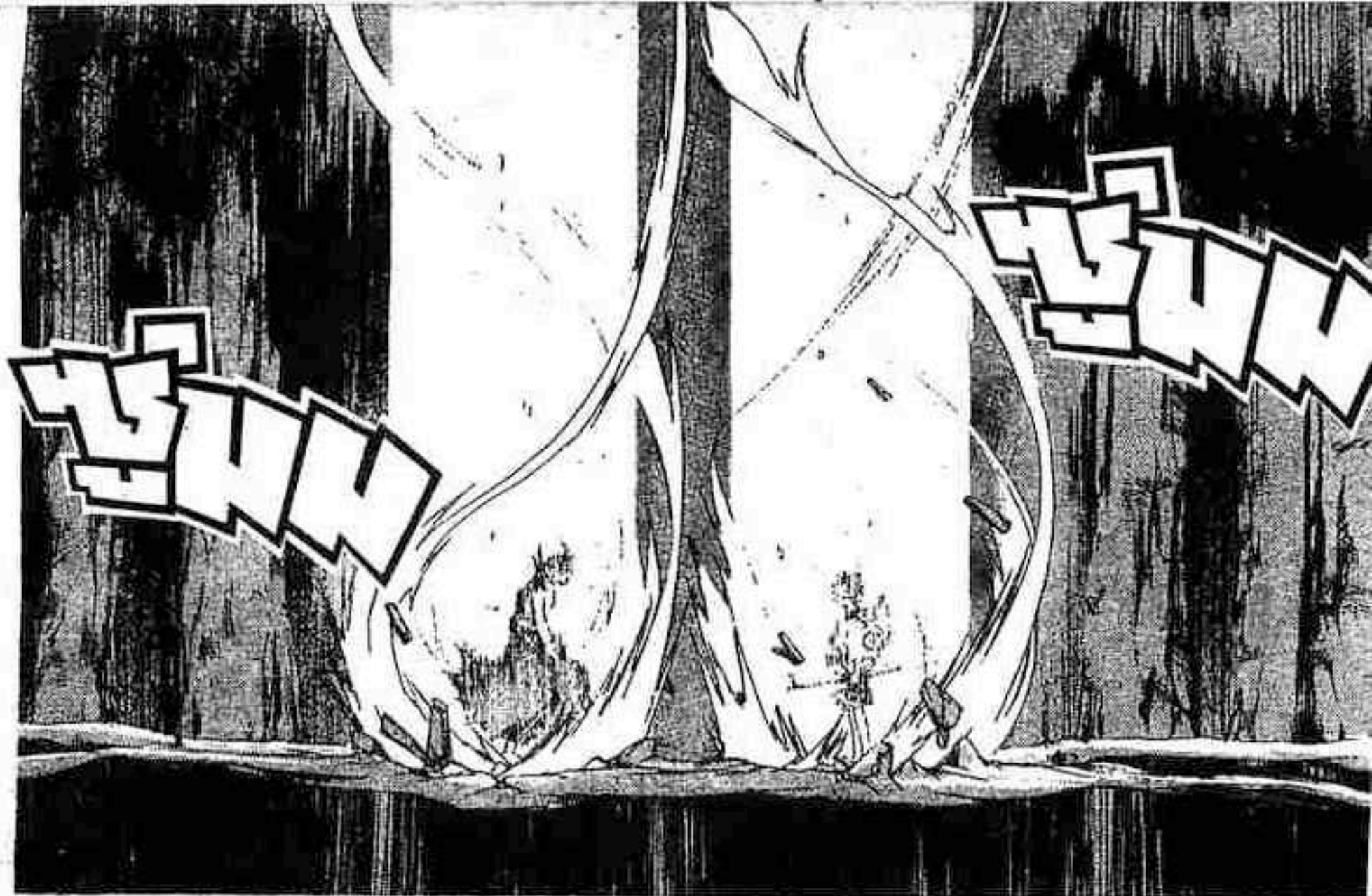

.....
สนุก
จังเลย
นะ

อา

.....

จิตสังหาร
ของทั้งสองคน
เพิ่มขึ้น....!!
การต่อสู้
จะเริ่มขึ้นอีกรี?
ตะ..แต่ว่า

พลังของทั้งคู่
ต่างกำกวมกัน!!
ถ้าสู้กันมากกว่านี้ละก็
ไม่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง....
ไม่สิ บางที
อาจจะตายทั้งคู่
.....!?

แบบ
นั้น
ไม่
ได้
นะ
...!

ตัดสินใจ
กัน
ในครั้ง
ต่อไป
นี้แหละ

ซ่าน
นะ...

จง
มอด
ไหม้
ไป
ซะ

ตาย
ชะเถอะ
!!

ฟว

ฟวฟวฟว

ฟว

ฟว

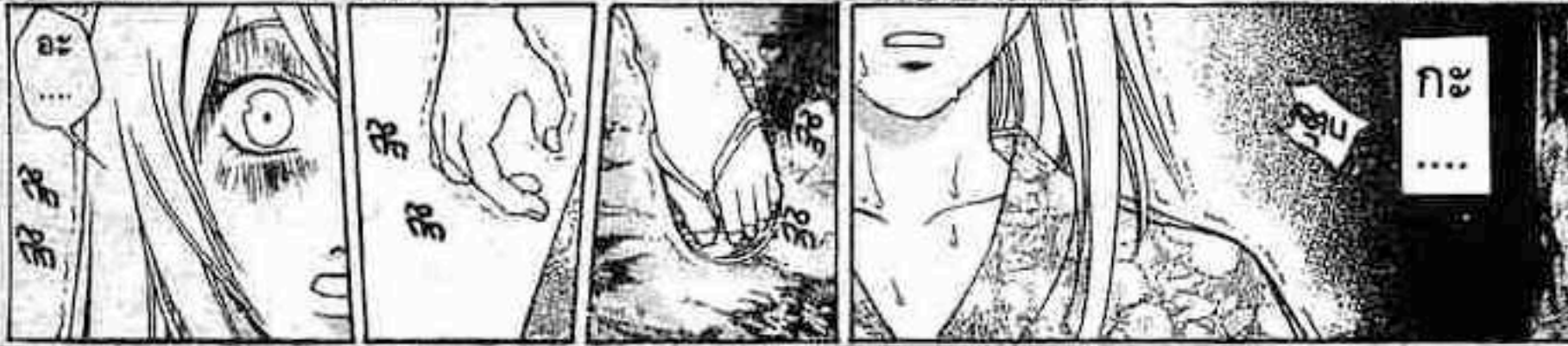
หยุด
นะ
!!

ยะ
...

thain

ถึงกับหยุด
การเคลื่อนไหว
ของพวกเรา
ด้วยดาบ
เล่มเดียว
.....

คนที่
สามารถทำ
อย่างนั้นได้
มีเพียง
เจ้ามัน
เท่านั้น

จิต
ชั่วร้าย
ที่น่า
หวาด
หวั่น
นี่...

จิต
...

จิต
อัน
มั่งมื่น

จิต
สัง
หาร
นั้น

และจิต
ที่หน้า
หวาดหวั่น
นั้น....

ไม่
ผิด
แน่
...

ทุบ

ค

...

เคียว

!!

เลือด
ที่ขาด
วัน
.....

มือและขา
ที่เต็ม
ไปด้วย
บาดแผล
.....

ร่างกาย
ที่เปื้อน
ไปด้วย
เลือด...

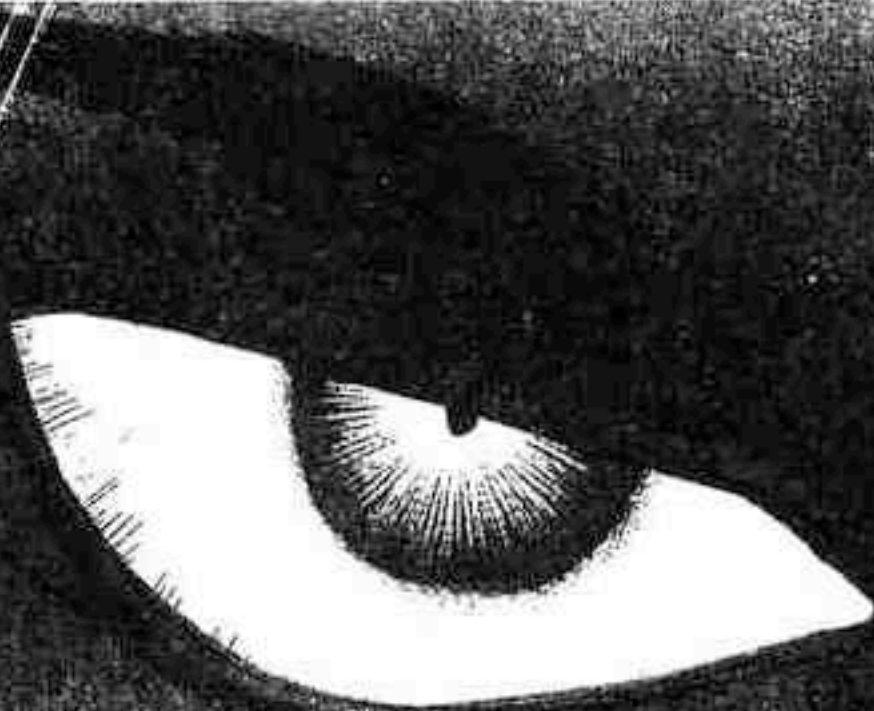

แต่
ว่า
.....

มีเพียง
สิ่งเท่านั้น
ที่ไม่
เปลี่ยนแปลง

นัยน์
ตา
สีแดง
เข้ม

ราวกับ
ยักษ์
ที่เป็น
ประกาย

ชาย
ผู้ฆ่าคน
พันศพ
กลับมา
แล้ว

!!

SAMURAI DEEPER

เคียว
KYO

ตอนที่ 107

การกลับมาของยักษ์

เคียว!!
ปลอดภัย..

มะ...
มูรามาสะ
ซัง
!?

มูรามาสะ
ซัง
ทำใจดีๆ
เอาไว้...

อ...
หรือ
ว่า
.....

ดีจริงๆ
ยังมี
ชีวิต
อยู่..

เคียว

!!

แต่ว่า
มูรามาสะซัง...
ผมลงไปเยอะเลย...
ทั้งที่ตอนก่อนหน้า
จะเข้าไปในถ้ำ
เพราะ
"เวทจิตวิญญาณ"
ที่เป็นเวทปลุกชีพ
ที่รุนแรงที่สุด
ก็ดันแข็งแรงออก
อย่างนั้นแท้ๆ....

นั่นสินะ....
คงเพราะตลอด 20 วัน
ไม่กินไม่ดื่ม
ไม่นอนหลับพักผ่อน...
ถ้าเป็นคนธรรมดาละก็
คงจะตายไปแล้วแน่
ต้องเป็นการฝึกฝน
ที่เกินกว่าจินตนาการ
แน่.....

และก็..
เคียว
เองก็
เช่น
เคียวกัน

แต่ว่า..
ทำไมนะ
ความรู้สึก
มันแตกต่าง
จากเคียว
ที่ผ่านมา
นิดหน่อย

เคียว
จนถึงเดิวนั้น
จะมีอ้อว่า
อันชั่วร้าย
หลอหลอมอยู่ทั่วร่างกาย
ปล่อยจิตสังหาร
อันรุนแรง

ที่ราวกับ
จะมา
คนที่เข้าใกล้
ไม่ว่า
จะเป็นใคร
.....

แต่ว่า
ตอนนั้น
.....

ถึงจะยังมี
จิตชั่วร้ายอยู่
แต่กลับ
รู้สึกสงบ
อย่าง
ประหลาด...
ใช่แล้ว
ไม่รู้สึกว่
น่ากลัว

ตรงกันข้าม
กลับรู้สึกว่
เฉพาะ
บรรยากาศ
รอบๆ
ตัวเคียว
เท่านั้น
ที่สงบนิ่ง

อะ...
เอ่อ
.....

พอ
บรรยากาศ
เปลี่ยนไป
เลยรู้สึกเกร็งๆ
ยังไงไม่รู้

เคียว
.....

ข้าขอ
คืนให้
.....

รออยู่นาน
เลยละ
กลับมา
ซะทีนะ
เคียว

...
ไฮตา
รุ

งานนะ...
เคียว ในฐานะ
ข้ามาเพื่อ 1 ใน
ฆ่าเจ้ากับ รัตรา
มูรามาสะ แห่ง
ตระกูล
มิบุ...

ช่างเถอะ
ไม่ว่าจะมี
เหตุผลอะไรก็ช่าง
ยังไงซะตอนนี้
ข้ากำลังสนุก
กับการสู้กับ
บงเท็นมารุ
อยู่

นาย..
ทำไม
มาอยู่
ที่นี่

อย่า
มาขวาง
จะได้ไหม
.....

เพราะ
ข้าคิดอยาก
จะสู้กับเจ้า
และจุดรเทพ
คนอื่น
มาตลอด
.....

แต่ว่า
น่าเศร้า
จังนะ

เคียว...
เจ้าในตอนนี่
ไม่มีแม่แต่
เศษเสี้ยวของ
จิตสังหารเลย
ไม่ใช่รี?

ทั้งที่เจ้า
เมื่อ4ปี
ก่อนนั้น
เข้มแข็ง
อย่างแท้จริง
แต่ตอนนี้
กลับอ่อนแอ
ลงซะแล้ว

ถึงกับ
ไม่ทำให้
เกิดความรู้สึก
อยากสู้เลย
.....

อะ...
อะไร
กัน...

ไม่มี
จิตสังหาร?
เคียว
ยังจนแอด
จันรี?

โทษทีนะ เคียว...
แต่เรื่องนั้น
ข้าเองก็มีความเห็น
อย่างเดียวกับไฮตวรุ
คนที่อยู่ในสภาพแบบนั้น
ไม่มีสิทธิ์ที่จะมาสอด
การต่อสู้ออกพวกเขา
รีบๆไสหัวไปเลย

มะ...
แม่แต่
บงเห็น
มารูซัง?

แต่ว่า
เจ้าเคียว
เป็นอะไร
ไปแล้ว
นะ...

เมื่อก็..
ที่ไม่รู้สึกกลัว
นี่ เป็นเพราะ
อย่างนั้น
เองรี....
อะไรกัน
.....

เวลา
20วัน
ของเคียว
เปล่า
ประโชชน์
อย่างนั้น
หรือ
...?

ในสภาพแบบนี้
สามารถฝึกฝน
เพลงดาบ
มเมียวจิน
ได้สำเร็จจริงรี...

เคียว...
นายตาย
ก่อน

มมม

ถ้า
ทำไม่ได้
ล่ะก็
เจ้ามีแต่
จะถูก
ตระกูลมิบ
ฆ่า
เท่านั้นนะ

หรือว่า...
มันเป็น
เรื่องที่ไม่
เป็นไปได้
แต่แรก
แล้ว!

แต่ว่า
จะให้ถูกขัดขวาง
เหมือนเมื่อกี้
ก็ไม่ชอบด้วยสิ
แถมนี่ก็
เป็นงานด้วย

โทษที
นะ...

อะ...!?

อีกแล้ว!!
จิตสังหาร
ที่รุนแรงอะไร
อย่างนี้!!

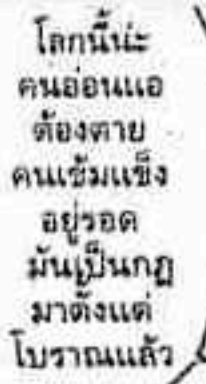
มมม

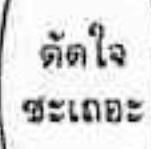
บงเห็น
มารุซัง!!
เคียว...
ช่วยด้วย
ด้วย!!
ขอรับรอง

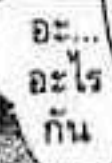
ยูยะ
จัง

โลกนี้
คนอ่อนแอ
ต้องตาย
คนเข้มแข็ง
อยู่รอด
มันเป็นกฎ
มาตั้งแต่
โบราณแล้ว

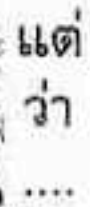
ตั้งใจ
ซะเถอะ

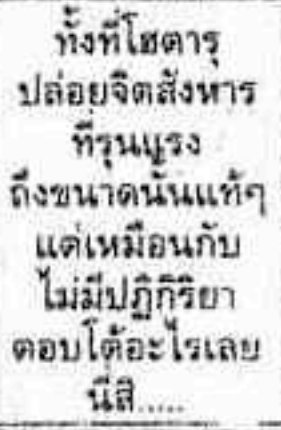
อะ...
อะไร
กัน

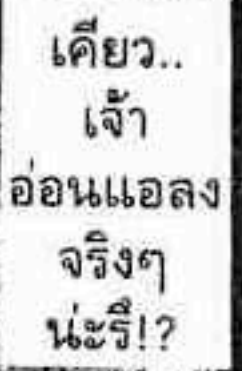
ตุบตุบ

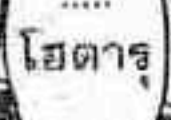
แต่
ว่า
...

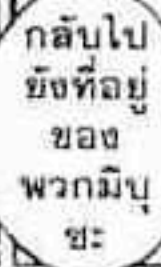
ทั้งที่ไฮตาร
ปล่อยจิตสังหาร
ที่รุนแรง
ถึงขนาดนั้นแท้ๆ
แต่เหมือนกับ
ไม่มีปฏิกิริยา
ตอบโต้อะไรเลย
นี่สิ....

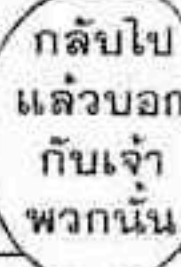
เคียว..
เจ้า
อ่อนแอลง
จริงๆ
นะรี!?

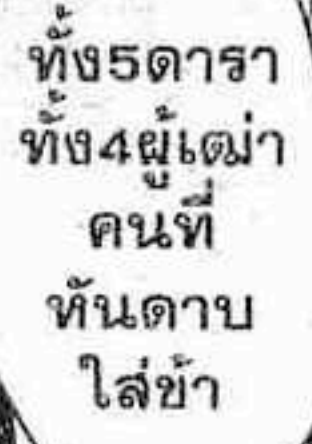
.....
ไฮตาร

กลับไป
ยังที่อยู่
ของ
พวกมิบู
ซะ

กลับไป
แล้วบอก
กับเจ้า
พวกนั้น

ทั้ง5ดารา
ทั้ง4ผู้เฒ่า
คนที่
ทันดาบ
ไล่ข้า

ข้าจะ
รวบรวมอด
ให้หมดทุกคน
ฉะนั้น
คอยอยู่เฉยๆ
นั่นแหละ

"เพลิง
เทพ
ปีศาจ"
!!!

WH

WH

คววม

กรีด !!

เจ้านั้น..
ยังมีวิชา
แบบนี้
ซ่อนอยู่อีก
รีนี่...!!

พลัง
ความร้อน
อะไรกันนี้!
เปลวไฟ
จนถึงเดี๋ยวนี้
เทียบไม่ได้
เลย
....!!

นี่ไม่ใช่
เพลิงที่จะ
เผาสิ่งของ..
แต่
เป็นเปลวเพลิง
ที่จะหลอมละลาย
ทุกสิ่งทุกอย่าง
ไม่ให้เหลือซาก
!!

ยุบะจัง
อัน
ทราย
!!

เคียว
....

เคียว

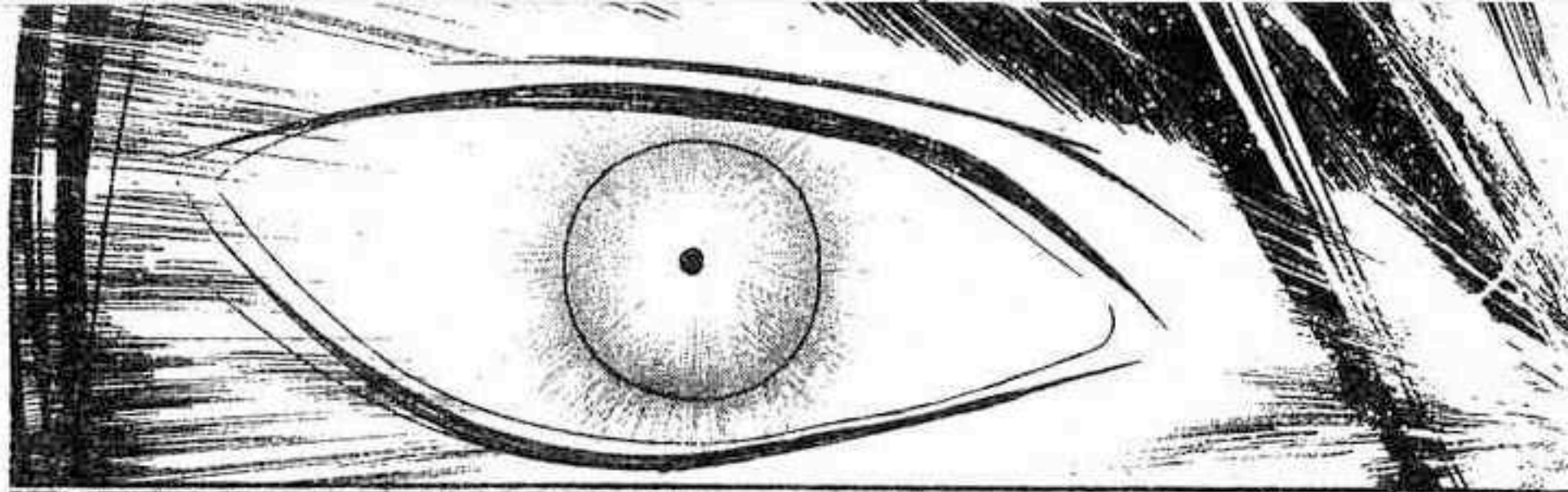
เคียว..
หลบไป
.....

เคียว

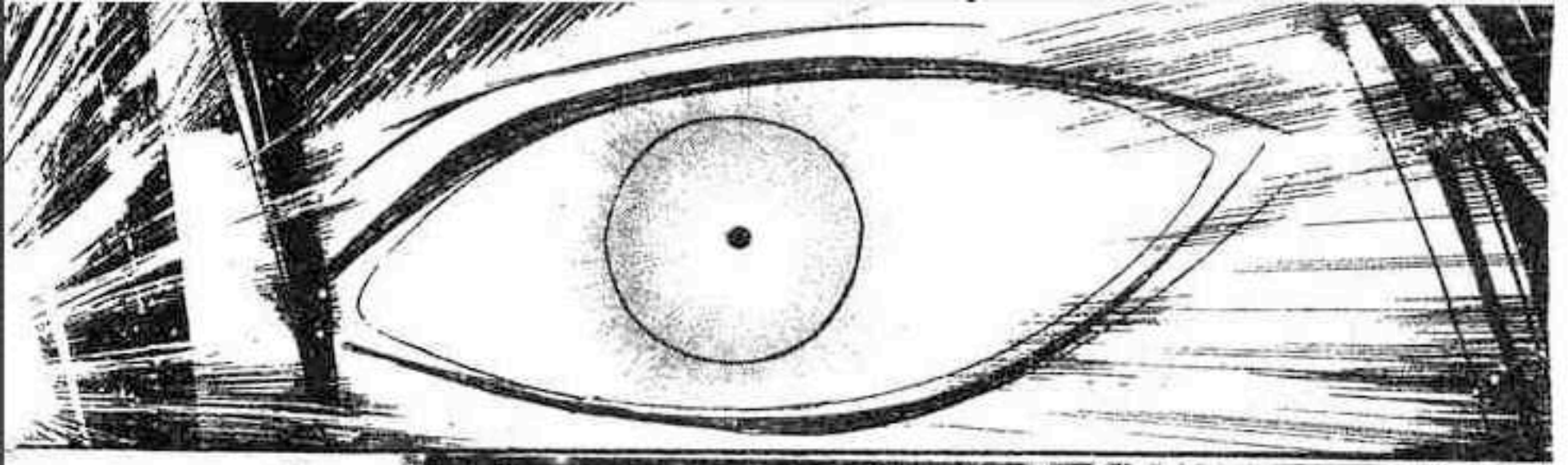
!!!

ถ้า
โดนเข้าไป
ล่ะก็
ถึงเป็นเคียว
ก็เสร็จ
เหมือนกัน
....!!

ค
....

thaimanga

คะ...
เคียว
!?

น่ากลัว!!
จิตสังหาร
อะไรกันนี้
!!

ผิดกับเมื่อที่เคย
ทั้งที่ยังไม่ทันจะ
ประสานสายท้าวด้วยซ้ำ
แต่กลับรู้สึกอึดอัด
เพียงแค่อุบัติ
ก็รู้สึกราวกับ
จะถูกดูดกลืน
วิญญาณไป

ราวกับ
กลุ่มก้อน
แห่ง
ความ
ชั่วร้าย

เคียว...
นาย
กลายเป็น
อะไรไป
แล้วนี่
!?

ดบดบ

ทั้งที่เมื่อครู
ไม่รู้สักอะไร
เลยแท้ๆ แต่
จู่ๆกลับปล่อย
จิตสังหาร
ออกมา

เจ้าเคียว..
ควบคุมจิตสังหาร
ได้อย่าง
สมบูรณ์แบบ
รึนี่!?

แต่ว่า ปกติถึงแม้จะ
ควบคุมจิตสังหาร
ได้ระดับหนึ่ง
แต่ถ้าอีกฝ่าย
ปล่อยจิตสังหาร
ใส่ตนเองล่ะก็
จะมีปฏิกิริยาตอบโต้
โดยอัตโนมัติ

การที่
สามารถ
ควบคุมได้
ตั้งใจนึก
เช่นนี้
เจ้านั้น....

เคียว
รู้ว่า
เจ้า
.....

ขึ้น
อะไร
ใจ
.....

เข้าถึงชั้น
"ดาบเทพ"
แล้ว
ยังงั้น
รึ
!?

นก
....

ข้า
มองเห็นนก
ที่ท้อหุ่มด้วย
เปลวเพลิง

ข้าก็เห็น
ชัดเลย..
วิหค
เพลิง
นั้น

แต่ว่า...
ไม่สามารถ
จับเพลิงดาบ
ของเคียวได้

ริว่านั่นคือ "สุชาค"
ในวิชาลับ
เพลิงดาบมุเมียวจิน
ที่มารามาสะ
พูดถึง!?

ถ้าใช้ละก็
ช่างรวดเร็ว
อะไรปานนั้น!!
มองไม่เห็นเลยว่า
เคียวชักดาบออกมา
ยังไง....

น...
นก
...!?

เคียว...
นายฝึกฝน
วิชาลับ
ทั้ง4ของ
เพลิงดาบ
มุเมียวจิน
สำเร็จแล้ว
หรืนี้!?

"สุชาค"
ที่แม่แต่
พวกข้า
จตรเทพ
ก็ยังไม่
มองเห็น
เป็นวิชา
แบบไหน
กันนะ!?

....
ไฮตารุ

จะพูด
อีกครั้ง
นะ

กลับไป
บอกกับ
พวกมิบ
ทั้งหมด
ด้วย

เฮอะ..
สวยสิ
สนุกขึ้นมา
แล้ว
สินะ

ยักษ์
กลับมา
แล้ว

คน
ที่
....

การ
สู้
ฟัน
กับ
ของ
ยักษ์
ฆ่า
คน
พัน
ศพ

คนที่
หันดาบใส่ข้า
ไม่ว่าหน้าไหน
ข้าจะฆ่า
ไม่ให้เหลือ
สักคนเดียว

งัด
ฟัน

คลอน

ฟ้า

ดิน

!!

ยักษ์
ผู้
ฆ่าคน
พันศพ

ไฮตารุ..
กลับไปแล้ว
บอกพวก
ตระกูลมิบ
ด้วย

การ
กลับ
คืน
มา
ของ

!!

คนที่
หันดาบ
ใส่ข้า
ต้องตาย
ทั้งหมด
.....

SAMURAI DEEPER
KYO
เคียว

ตอนที่ 108
ความรักและสันติภาพ

.....
ไม่
กลับ

....ไม่สิ
กลับ
ไม่ได้

เอ
...!?
ก็
....

พอเห็นเคียว
ที่น่าสนใจ
ขนาดนี้...
จะให้กลับ
โดยไม่สู้
ได้ยังไงกัน

เป็น
เจ้าบ้า
ไม่
เปลี่ยน
เลยนะ

ดูท่าแค่
แขนซ้าย
ข้างเดียว
คงยัง
ไม่เข็ด
สินะ

แขน
ซ้าย
...?

อา...
แขนซ้าย
ไม่เป็นไร
หรอก
แค่แขนซ้าย
เอง

ถ้ามี
แขนขวา
ก็ยิ่งสู้ได้
อยู่....

พริบ

อูมม

ดูท่า
ถ้าหัว
ไม่กระเด็น
ก็คง
ไม่ยอมเข้าใจ
สินะ

เฮีย..
พวกเจ้า

บง
เห็น
มารู
ซัง

จะข้าม
วคณน
สินะ
17

ให้ข้า
ร่วมวง
ด้วยสิ!!
สู้กัน3คน
นี่แหละ

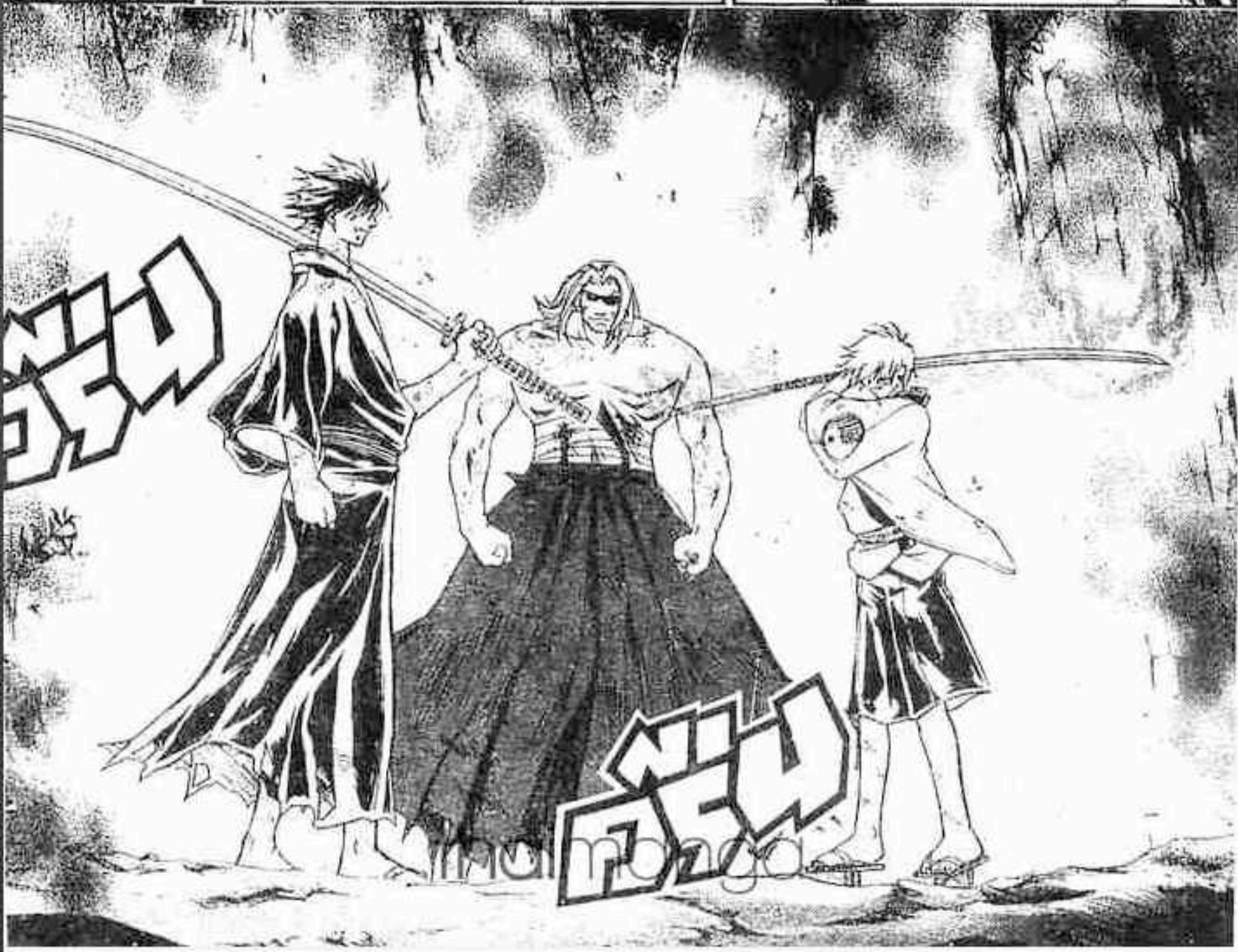
คคคค

เป็น
สัตว์ป่า
จริงๆ
นั่นแหละ
.....

ให้ตายสิ
ไม่ว่าหน้าไหน
ก็ไม่เปลี่ยนไป
เลยนะ
มีแต่คุนบ้า
ทั้งนั้น

คคคค

คคคค

นี่
หยุดเถอะ!!
นี่ไม่ใช่เวลา
จะมาทำ
แบบนี้
นะ...

นี่..
ฟังหน่อย
สิ!!

ให้ตายสิ
พวกบ้า
นี่!!

ทำไมถึง
เป็นแบบ
ทุกที่เลยน

ไม่ได้คิดอะไร
อยู่ในหัวสมอง
แน่
ขู้อยู่แล้วแท้ๆ

ความ
คง
ใจ
58ปี

อย่างนี้ทุกที่!!
สู้กันทั้งๆที่
ไม่มีเหตุผล
อะไร...

นี่
ไม่
สิ

ใช่ไหมล่ะ?
น่าจะมา
ลองเป็นเรา
ดูบ้าง!!

ข้า
เข้าใจ
สิ่งเลว
ล่ะ

อ้อ
!?

โลกเรา
มันต้อง
Love
& Peace
สันติสุขนี้
ดีที่สุด

อะ...!?
คะ..
ใครนะ
!?

ตั้ง
แต่
เมื่อ
ไหร่
กัน
!?

เครื่องหมาย
แห่งสันติภาพ
แสดงถึง
ความสงบสุข
ในโลกที่สงบสุข!!
ทุกคนต่าง
แฮปปี้ แฮปปี้

คิด
อย่างนั้น
ใช่ไหม
ล่ะ?

อ่า?
อะ..เอ่อ..
ว่าแต่...
คุณเป็นใคร
นะ..

ชินเม
5ดารา
แห่ง
ระกูลมิบุ

ยินดี
ที่ได้
รู้จัก
.....

อะ...
..!?
ห...
ห้า
ดารา
!?

อ้อ เจ้า?
ถ้าขวาง
ได้ตายแน่

ต้อง
ขออภัย
ทุกท่าน
ด้วย
ที่ขัด
จังหวะ

ที่มานี้
เพราะ
มีธุระด่วน
ต้องขอรบกวน
สักครู่

คะ...
คนๆนี้
ใช่
5ดารา
จริงๆ
นะ!?

ไม่รู้สึก
ถึง
จิตสังหาร
อย่าง
ชินเรซัง
หรือ
ไฮตารุซัง
เลย...

ชิน
เม
....

ไ
ง
?

ไม่รู้
หรือกนะ
ว่ามาทำอะไร...
แต่ถ้าขวาง
ข้าฆ่าแน่?

พูดเรื่อง
นำหวาดเสียว
ได้หน้าตาเฉย
ไม่เปลี่ยน
เลยนะ
รับทอกอย่างมันส์นะ

อะไร
นะ?
ข้อความ
รี..

ข้ามาเพราะ
มีข้อความ
ฝากมาถึง
โฮตารุซึ่ง
ยิ่งใจก็
ช่วยฟัง
หน่อยเถอะ

ร่างของเคียว
นัยน์ดายักษ์
ที่ถูกซ่อนอยู่
ที่นครหลวง
ได้หายไป
แล้ว

อะ
....

ร่างของเคียว
นั้น อากิระ
เป็นคน
ครองอยู่ใน
อากิระ
ละ..?

ร่าง
ของเคียว
หายไป
!?

ดูเหมือนว่า
จะหายไป พร้อม
กับร่างกายนั้น
แต่ดูเหมือนว่า
ก่อนหน้านี้
จะมีทหารติดต่อกับ
ผู้หญิงคนหนึ่ง

ผู้หญิง
หรือว่า
....

ถ้าไปหา
ร่างของ
เคียวซึ่ง
ละนะ

ระหว่าง
โอะคุนิซึ่ง
กับอากิระซึ่ง
มีอะไรกัน
...!?

การที่
หายไป
กับร่างของ
มันหน
ความ
ยิ่งใจก็

ดูเหมือนว่า
จะติดต่อกับทาง
อโตะไม่ได้ด้วย
ท่าผีมือจะผิดกับ
ที่ผ่านมาจึงให้
ทุกคนกลับไป
รวมตัวกันก่อน

..ไม่
ช้าไม่ถอย
แน่

ทั้งเรื่อง
ร่างของเคียว
กับตระกูลมิบุ
ไม่ใช่หน้าที่ของข้า
ข้ามาที่นี่เพื่อสู้กับเคียว
เจ้ากลับไปคนเดียว
เถอะ

คง
เข้าใจ
แล้ว
สินะ?

...

ให้ชายสิ
ทั้งเจ้าทั้งซันเน่
พอเป็นเรื่อง
ของเคียวล่ะก็
ตาเปลี่ยนเขียวนะ?

แต่ว่า
นะ
เคโตคุ

...

...

คำพูดนี้...
เป็นคำสั่ง
โดยตรงจาก
จักรพรรดิแดง"
รุ่นก่อน
ถึงอย่างนั้น
ก็ยังคงขัดขึ้น
อีกรี?

จะ
....
"จักร
พรรดิ
แดง"
รุ่นก่อน
!?

คนๆนั้น
เป็นคนเพียง
คนเดียว
ในตระกูลมิบุ
ที่เอ็นดเคียว
ที่ถูกรเรียกว่าลูกยักษ์
ซึ่งเป็นที่รังเกียจ...?

แต่ว่าตอน
นี้ตำแหน่งของ
"จักรพรรดิแดง"
น่าจะว่างอยู่
ใครกันนะ
ที่...

มุขามาสะซึ่ง
บอกว่าคุณนี่
ตำแหน่ง
จักรพรรดิแดง"
ว่างอยู่นี่...
หรือว่ารุ่นก่อน
เป็นตัวแทน
ของคุณนี่...?

ได้รับ
ความรักจาก
"จักรพรรดิ
แดง"
นี่ก่อน
เพื่อคนเดียว
..

....
ไม่
เกี่ยวข้องกัน
นี่

ข้า
จะล้มเคียว
นัยน์ตายักษ์
ด้วยมือ
ของข้า

....

ส่วน
บงเท็น
มาที่นี่...

ใส่
ได้
พร
เส

จะยังไป
ที่ข้าง!!
เจ้า
สัตว์ป่า

เจ้า
อย่ามาทำบ้าๆ
นะเฟ้ย!
พอเคียวออกมา
หน่อย ก็เปลี่ยน
เป้าหมายเลยรี!!

นี่
อะไร?

ฟู...
แขนช่วย
เป็นอย่างนั้นแล้ว
จริงๆจวนจะล้ม
อยู่แล้วแท้ๆ
แต่กลับทำเป็น
แข็งแรง

แต่
น
เค
ซึ

ซึ

คัง

อะไร
....

ซ...
ซันเม
ทำอะไร

คัง

เห็น
ใหม่ละ
อย่าง
ที่พูด
เลย

อะ
....

เมื่อ
กันอะไร
นี่จะได้
ขาดเจ็บ
ที่คอ
แต่ทว่าไม่
คนนั้น
อย่างไร
แบบนี้

ถ้าไม่คิดว่า
เคโตะคุง
แพ้หรือชนะ
ชาติบของ
งดาบเทพนั้น
เนี่ยังปริศนา
เต็มไปหมด

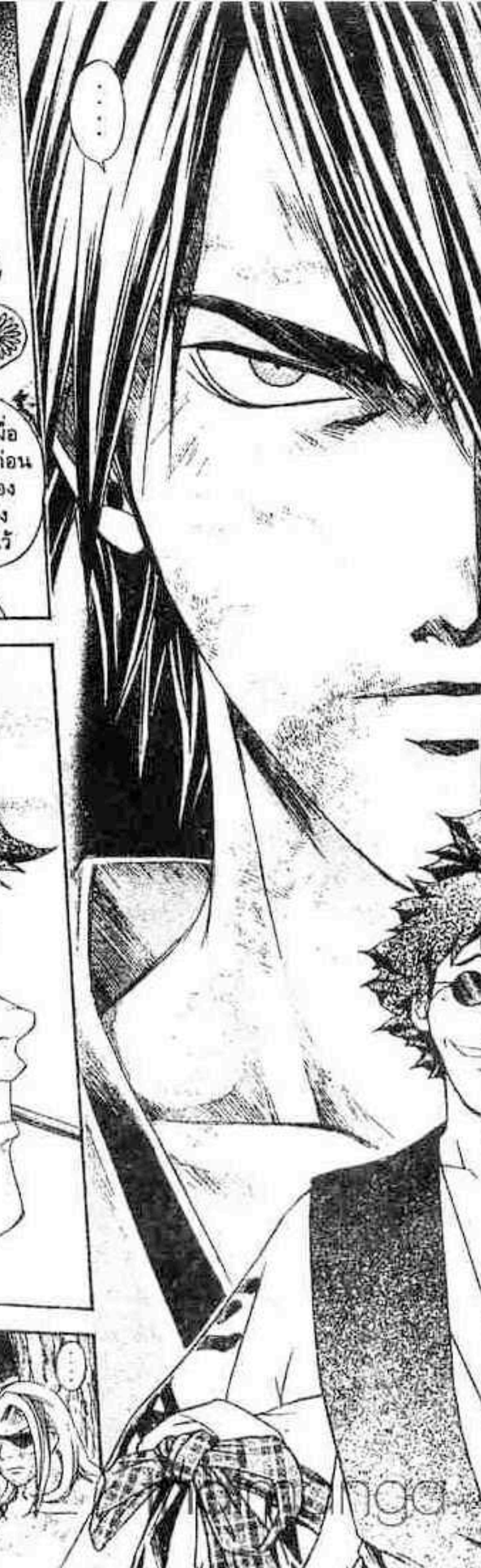
สภาพ
ในตอนนี่
ที่เลือดขุ่นหน้า
จยกจะ
เสียเปรียบ

คิดเมื่อ
เอาไว้ก่อน
จึงต้อง
ระวัง
เอาไว้

จริงสิ
เคียวซัง..
มีคำพูด
มาถึงท่าน
ากรุ่นก่อน
ด้วยนะ

"เคียว
นัยน์ตา
ยักษ์
เอ๊ย
....."

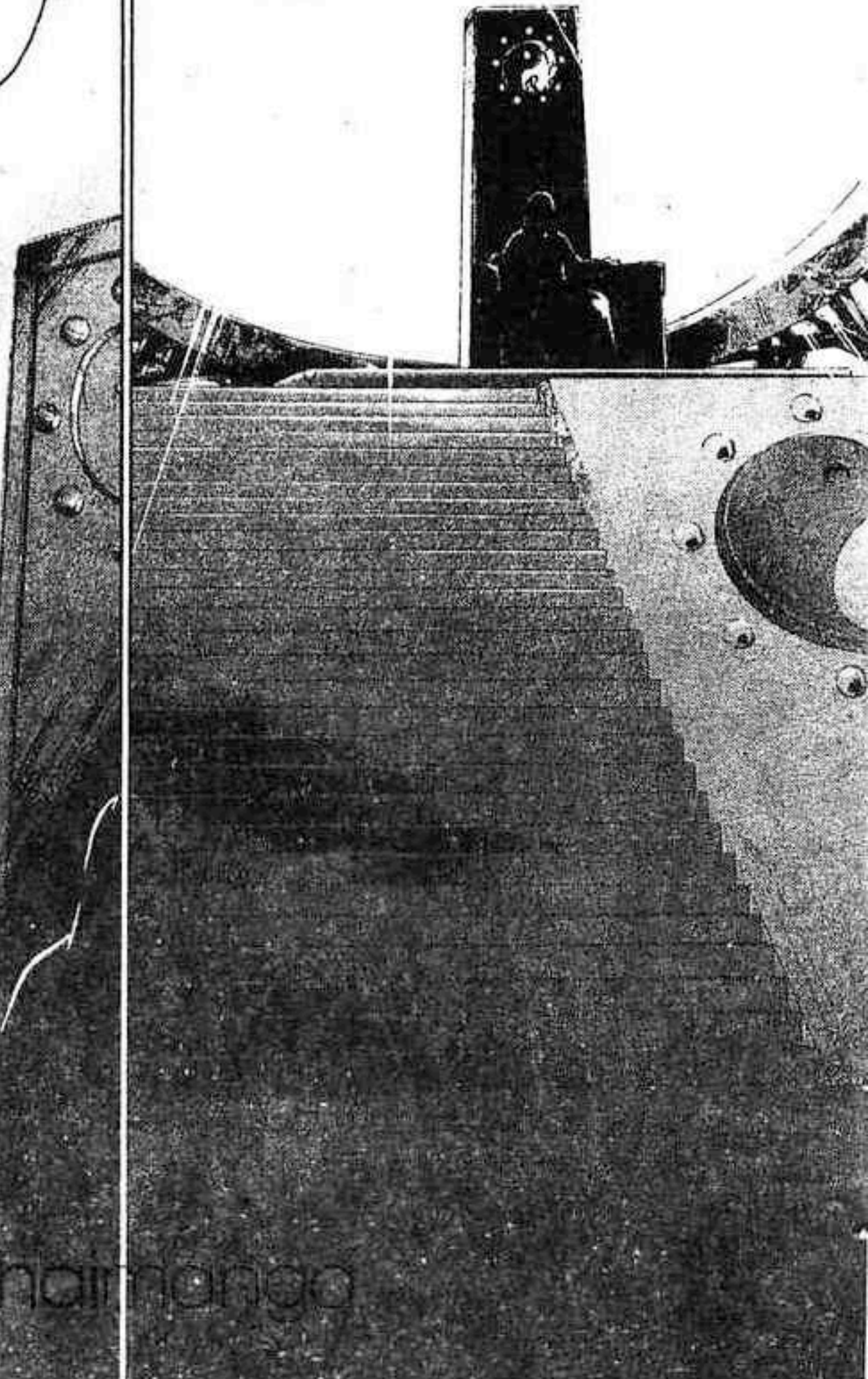
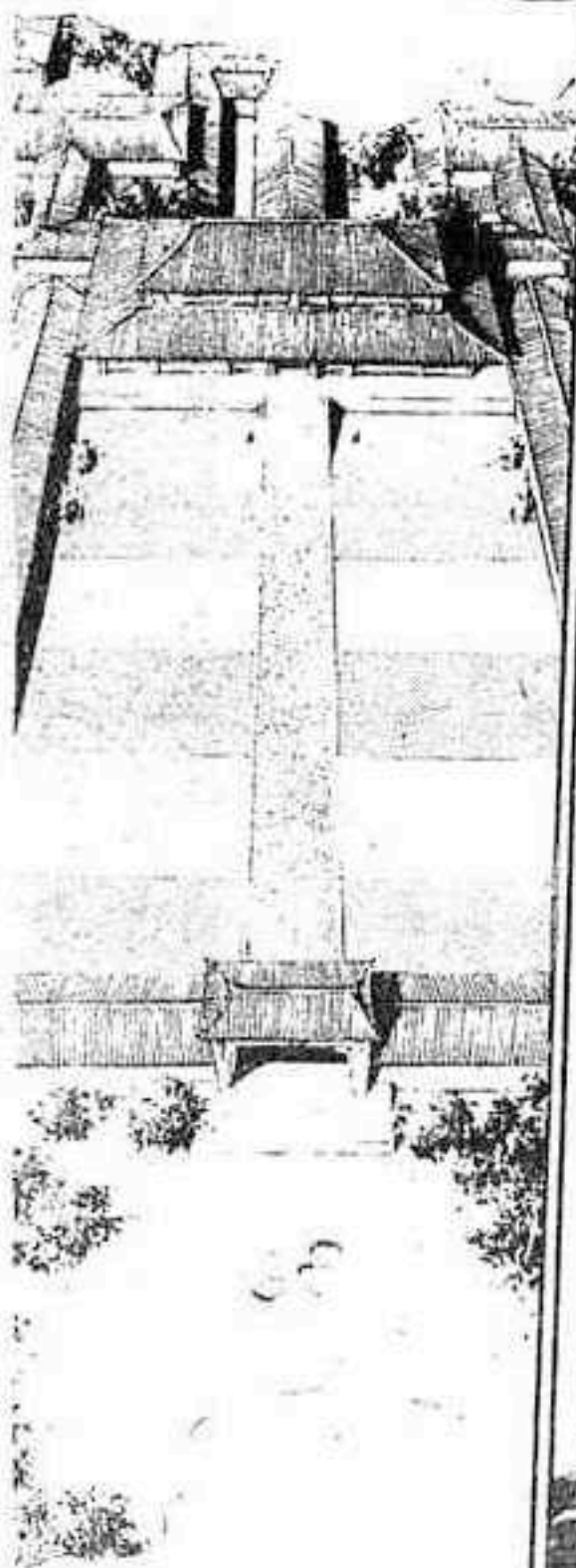
จงกลับมา
ยังแผ่นดิน
ของมิบ
ที่รู้ทุกอย่าง
เกี่ยวกับเจ้า
ที่เลี้ยงดู
เจ้ามา....

ถ้า
สามารถ
ขจัด
ขวากหนาม
ทั้งหมด

มาถึงที่
แห่งข้า
ได้
ละก็

สิ่งที่
เจ้า
อยาก
จะรู้

ความลับ
ของ
ชาติกำเนิด
ของเจ้า
ที่ข้ารู้
ข้าจะบอก
ให้"

ความลับ
ของชาติ
กำเนิด...
ของเคียว
!?

กุญแจ
ของ
ทวารนรก
ของจริงนั้น
!?

ล้างคอ
รอไว้
ได้เลย

ถ้าจะมาก็เชิญ
มายังแผ่นดิน
ของมิบ... ถ้าจะไม่หนี
หรือหลบซ่อน
แน่

ใช่...
กุญแจ
ของ
ทวารนรก
ของจริง
นั้น...

ถึง
ไม่พูด
ก็ไป
อยู่แล้ว

ไปบอก
เจ้านั้น
ด้วย
.....

เคียว
.....

ไป
ยัง
แผ่นดิน
ของ
มิบ
.....

ไปยัง
แผ่นดิน
ของมิบ
ที่กำลังล้ม
ทั้งหมด

!!

เรื่องที่จะพูด
ก็มีแค่ในทะเล
ตั้งริงๆที่
เรื่องราวจบลง
โดยทันที

ที่จริง
กล่าวอยู่
เหมือนกันว่า
จะต้องสู้กัน
รีไปลา

ความ
สนุก
ที่จะได้
ฆ่าคน
ก็จะเพิ่ม
มากขึ้น

เอ๋
....

ความ
สงบสุขนี้
ตั้งริงๆ

แต่ถ้า
สงบสุข
มากไป

คึกคัก

คึกคัก

บู๊

อะไร
กัน?
แรงกดดัน
ที่ผิดปกติ
นี่?

อึดอัด...
ยังกับถูก
กดลงมา
จาก
ข้างบน

อะ
.....

น...
นี่มัน
!?

คึก

คึก

คึก

คึก

มุเมียว
ไดอนริว
"ซียูจิ"
.....

สำหรับข้า
ซึ่งควบคุม
"ดิน"แล้ว
การควบคุม
แรงโน้มถ่วง
ของโลกนั้น
ก็แค่เรื่อง
ง่าย ๆ

"ซียูจิ"
ก็คือโลก
คือมิตร
ของเรา"
!!

อ้อ
เป็นความรัก
และ
ความสงบสุข
จริงๆ

แปก...
อชินเม
ลีนะ
.....

วิชานี้
หรือว่า
.....

ในที่สุด
ก็ निकออก
นได้สินะ?
ง4ปีแล้ว...
แถมยัง
ได้พบกันที่
งานที่เดิมอีก
หน้าประทับใจ
ะไรอย่างนี้

คราว
นี้
.....

ข้าเองก็
จะรออยู่ที่
ตระกลุมบู
เมื่อปีก่อน
นั้น
ยังไม่รู้
ผลแพ้ชนะ
กัน

ข้า
จะสู้
อย่าง
เต็มที่

เมื่อ
ก่อน
เคยสู้
กับเคียว
ด้วย
!?

และถ้าพูดถึง
สถานที่นี้
เมื่อ4ปีก่อน....
เกี่ยวข้องกับอะไร
กับการตาย
ของพี่สาวของ
มาอิโระซัง
.....!?

ช่วง
ที่ไม่อยู่
ร่างกาย
เติบโตขึ้น
บ้างรึยัง
ล่ะ

หวบ

หวบ

หวบ

ทำ
อะไร

หยุด

อะไรกันนะ
ตาบู้!!
มีเวลาดัง20วัน
ไม่ใช่รึไง
ไม่เห็นจะเปลี่ยนไป
ตรงไหนเลย!!
ไม่รู้ถึงจิตใจ
คนอื่นเขาบ้าง!!

ต้องคอย
หวาดกลัว
ทุกวันๆ
กลางคืน
ก็นอนไม่หลับ
เพราะมังกรวารี
ของชินเร
ที่อยู่ในร่าง

ถึง
อยาก
จะทำ
อะไร
แต่ก็ทำ
ไม่ได้

อย่างนาย
นะ
จะมาเข้าใจ
ความรู้สึก
ของฉันท
ได้ยังไงกัน

ไม่
เปลี่ยน
เลยนะ
ฮะ!!

.....
จะ
คืนให้

เอ
!?

.....
หนี่
น๊ะ

จะ
คืนให้
แน่
.....

เอ้
.....

ค...
เคียว
?

ที่ว่าหนึ่
หมายถึง
เรื่อง
มังกรวาริ
ของชินเร
นะรี...!?

ทั้งเรื่อง
การที่จะช่วย
เจ้าทั้งหมด
เป็นสิ่งที่
เจ้ามัน
ตัดสินใจ
เอง

เคียว
....

บอกไว้ก่อน
ละ
ดอกเบ็ยของ
นักล่าเงินรางวัล
มันแพงนะ
จะบอกให้
!!

เมื่อก
ยังร้องให้
อยู่แท้ๆ
ตอนนี้
กลับ
หัวเราะ
ซะแล้ว..

เป็นคนที่เปลี่ยน
ท่าทีไปตาม
ผลประโยชน์
จริงๆ

เคียว..
เจ้าจะรู้สึกตัว
ใหม่นะ...

ถึง
ความ
ตาย
จะไล่
ตามมา

แต่การที่
ยูยะซัง
หัวเราะได้นั้น
เป็น
เพราะเชื่อ
ในตัวเจ้า
.....

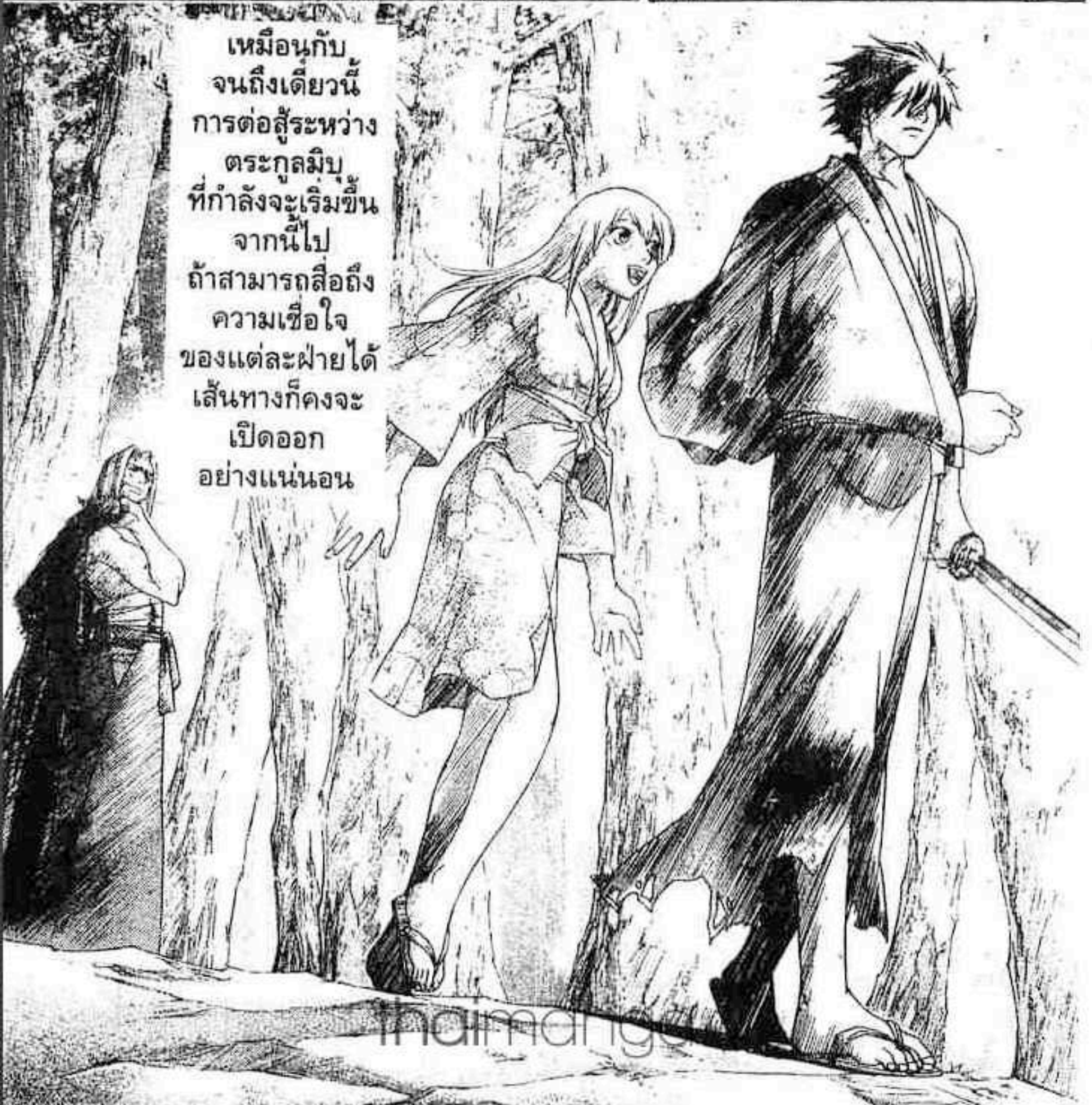

แต่
คงไม่มีทาง
หรือกระ
เจ้าที่ม
นั่นนะ

อาจ
ไม่จำเป็น
ต้องรู้สึกตัว
ก็ได้....

เหมือนกับ
จนถึงเดี๋ยวนี้
การต่อสู้ระหว่าง
ตระกูลมิบุ
ที่กำลังจะเริ่มขึ้น
จากนี้ไป
ถ้าสามารถสื่อถึง
ความเชื่อใจ
ของแต่ละฝ่ายได้
เส้นทางก็คงจะ
เปิดออก
อย่างแน่นอน

เฮ้อ...
สบายจังเลย
การจะได้
อาบน้ำสบายๆ
แบบนี้ คงเป็น
ครั้งสุดท้าย
สินะ

SAMURAI DEEPER
KYO
เคียว

ตอนที่ 109

ไต้ตาย

ในร่างกายนี้
มีมังกรวารี
ที่อีก 30 กว่าวัน
ก็จะกัดกิน
หัวใจของเรา
ทะลวงออกมา

พรุ่งนี้
ต้องมุงหน้า
สู่แผ่นดิน
ของตระกูลมิบุ
เดินทางสู่
ทะเลป่า
อีกครั้งหนึ่ง

จะได้พบ
กับทุกคน
อีกครั้ง
เมื่อไหร่
กันนะ
.....

ซินเมรตารา
ของตระกูลมิม
บอกว่าติดต่อกับพวกมิม
ที่ไปเอโดะไม่ได้
แสดงว่า
โอร่ากับซาสุเกะคุง
คงสามารถปกป้อง
อิเอยาสุซัง
ให้ปลอดภัยได้....

ซัด

โอะคุนิซัง
ที่ไปนครหลวง
ดูเหมือนว่า
จะหายไป
พร้อมกับ
อากิระซัง
และร่างของเคียว
ส่วนยคิมุระซัง
ก็ไม่มีข่าวคราว
เลย....

อยากให้
วันที่
จะได้
หัวเราะ
ร่วมกับ
ทุกคน

มา
ถึง
จ้ง
....

อีก
อย่าง
....

ที่รู้สึก
เป็นห่วงอีกเรื่อง
ก็คือ

คาง

ยูยะซัง
.....

มารามาสะ
ซึ่ง
อาการ
เหนื่อยใจ
ทางคะ?

ไม่เป็นไร
หรือ
วางใจ
ออก
เดินทาง
ได้เลย

ข้าคง
ไม่สามารถ
ไปด้วยได้
เพราะ
จะเป็นตัวถ่วง
ซะเปล่าๆ...

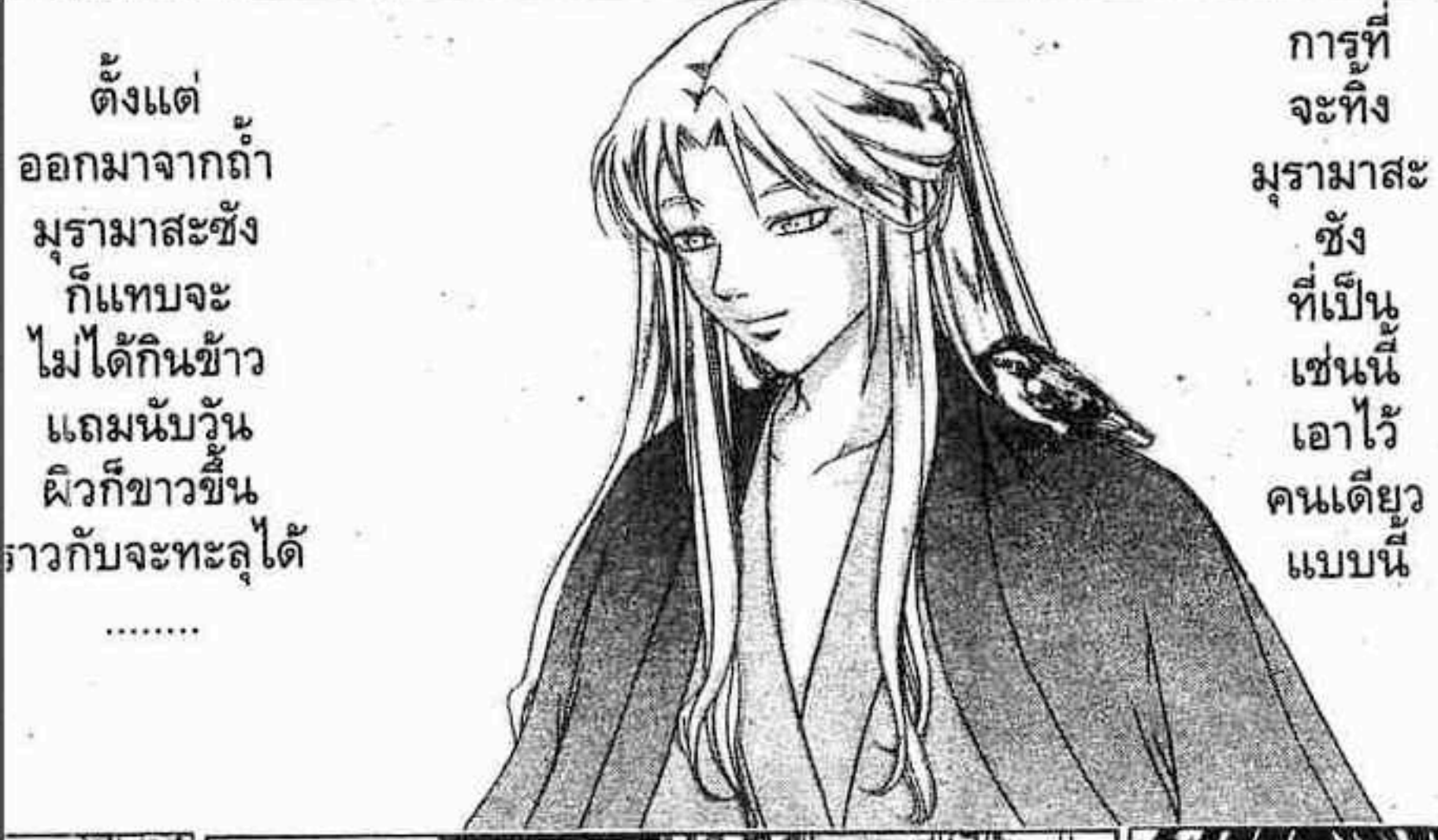

อา...
กิดขึ้น
แล้ว
ล่ะ

....
คะ

แต่ว่า
....

ตั้งแต่
ออกมาจากถ้ำ
มารามาสะซึ่ง
ก็แทบจะ
ไม่ได้กินข้าว
แถมนับวัน
ผิวก็ขาวขึ้น
ราวกับจะทะเลาะได้
.....

การที่
จะทิ้ง
มารามาสะ
ซึ่ง
ที่เป็น
เช่นนี้
เอาไว้
คนเดียว
แบบนี้

ไม่
เป็นไร
หรือ
คะ

เอ๋
!?

เป็นเพราะฤทธิ์ยา
ของ
"เวทจิตวิญญาน"
ของเวทปลุกชีพนั้น
อ่อนลง
ทำให้อาการของโรค
ที่ถูกกดเอาไว้
ปรากฏออกมา
ให้เห็น...

จะค่อยๆ
ใช้เวลา
ฟื้นฟูร่างกาย
ระหว่างที่
รอทุกคน
กลับมา

โกหก
ไม่เก่ง
เลยนะ
มูรามาสะ

ไม่มีท
รักษ
เลย
ไม่ใช่ริ
.....

ยูยะจัง
อาจจะไม่รู้ แต่
"เวทจิตวิญญาณ"
นั้นก็เหมือนกับ
ยาเสพติด
นั่นแหละ....
เป็นวิชาที่
ทำลายประสาท
ความรู้สึกเจ็บปวด
ของร่างกาย
และช่วยเพิ่มพลัง
ให้.....

ถ้าพูด
ในทางกลับกัน
ร่างกายของ
มูรามาสะนั้น
น่าจะ
ทรุดโทรมมาก.
จะตายเมื่อไหร่
ก็ไม่แปลก....

ทำไมต้องทำถึง
ขนาดนั้นด้วย?
เพราะเคียวเป็นลูกศิษย์?
ถึงอย่างนั้น
แต่ถึงกับเติมพลัง
ด้วยชีวิตของตนเอง
เชียววี?

อะไรกัน
ที่ทำให้
มูรามาสะ
ยอมทำถึง
ขนาดนี้...

แต่ว่า
ดีจริงๆเลยนะคะ
ที่ทั้งเคียวทั้งมูรามาสะซึ่ง
ปลอดภัยดี วิชาลับของ
เพลงดาบมุเมียวจินเองก็
ดูเหมือนว่าจะฝึกฝน
สำเร็จแล้ว
แบบนี้ก็ไม่มีอะไร
ที่ต้องกลัวแล้ว
สินะ

แต่ว่า
ตัวเอง
มองอะไร
ไม่เห็นเลย
เชียวกันไป

...จริงอยู่
ที่เคียวฝึกฝน
เพลงดาบ
มุเมียวจิน
สำเร็จแล้ว
แต่ยังวางใจ
ไม่ได้หรอก

เดิมที
พลตาบเทพ
นั้น
ไม่ใช่ตาบ
แต่เป็น
วิญญาณ...
เป็นการ
ควบคุม "จิต"
ทั้งหลาย

ดังนั้น
ถ้าใช้วิชาลับ
นั้น จะต้อง
ปลดปล่อย
"จิต"
ทั้ง 100%
...ไม่สิ
สูงกว่านั้น
ในคราวเดียว

ฉะนั้น
ถ้าใช้แล้วครั้งหนึ่ง
จะอยู่ในสภาพ
ไร้การป้องกัน
ชั่วขณะหนึ่ง...
เป็นตาบสองคม
ที่ต้องเติมพ้น
ด้วยชีวิต
ขึ้นอยู่กับ
วิธีการใช้

รูปคือ
เหมือนกับ
เดิมกัน
สินะ

ในบรรดา
"จิตใจ ฝีมือ
ร่างกาย"
ซึ่งเป็นพื้นฐาน
ของทั้งหมดนั้น
เดียวในตอนนี้อยู่
ในสภาพที่ผินใช้
โดยขาด
"ร่างกาย"
.....

ถ้าใช้วิชาลับ
ซึ่งเป็นภาระกับ
ร่างกายต่อไปเรื่อยๆ
ในสภาพนั้นล่ะก็
จะเกิดอะไรขึ้น
กับเคียวนั้น...
ก็คาดเดาไม่ถูก
เหมือนกัน

นอกจากนี้
.....

ด...
อะไร
กัน
.....

ในการต่อสู้
กับตระกูลมิบ
จำเป็นต้องใช้
วิชาลับ...
แต่ถ้าใช้
ก็จะเป็น
อันตราย..

จากนี้ไป...
จะเป็น
ยังไง
กันนะ
.....

มายูมิ...
ขอโทษนะ
ที่ไม่ได้
มาที่นี่ซะนาน
.....

อีก
ไม่
นาน
.....

จะไป
อยู่ข้าง
เจ้าแล้ว
.....

ปัง

เดียว
.....

ตอนนี้
มานึกดู
.....

ช่วงเวลาที่อยู่
ร่วมกับมายุมิ
และมาชิโระ
น้องสาวของหล่อน
อาจจะเป็นเวลา
ที่มีความสุขที่สุด
ในชีวิตของข้า.....

มายุมินะ....
เป็นผู้หญิง
ที่ช่วยข้า
ซึ่งหนีออกมา
จากพวกมิบ
และไม่มีหนทาง
ไป

ระหว่าง
ที่ได้อยู่ร่วม
กับหล่อน
ข้าไม่เคย
ต้องใช้พลัง
"ซาโตริ"
เลย...

แต่ละเรื่องๆ
ที่สื่อใจถึงกัน
ด้วยคำพูดนั้น
สำหรับข้าแล้ว
เป็นสิ่งที่ทำให้
รู้สึกสบายใจ
เป็นที่สุด

เคียว...
ดูเหมือนว่า
มาชิโระ
คิดว่าเจ้า
เป็นคนนำมายุมิ
มาตลอดสินะ

ขอฝาก
มาชิโระ
ด้วย...

ใช่
แล้ว
ละ

จนกว่า
จะถึงวันที่รู้
ด้วยตนเอง
ว่าอะไร
คือความจริง
.....

ได้ยืนยันว่า
ชินเม
มาที่นี่
อีกแล้ว
ใช่ไหม

ดี
ที่ไม่ได้
สู้กัน
จริงๆ
จริงๆ

ชินเมนั้น
เป็นไฟตาย
ของ
"จักรพรรดิ
แดง"
รุ่นก่อน
.....

การ
เคลื่อนไหว
ของเขานั้น
ทั้งหมด
ล้วนเป็น
ปรีศนา
ทั้งห้าดารา

หรือแม้แต่
พวกผู้เฒ่าทั้ง 4
ซึ่งมีตำแหน่ง
สูงกว่า
ก็ยังไม่อาจรู้
ถึงการเคลื่อนไหว
ของเขา

เคียว....
คิดว่าเจ้า
คงจะรู้แล้ว
แต่ระวังชินเม
ให้มากด้วย
.....

ง
ก

จะ
ประมาท
ไม่ได้
โดยเด็ดขาด
.....

ความลับ
ทั้งหมดของเขา
ซึ่งมีข่าวลือว่า
ไม่แก่ไม่ตายนั้น
ว่ากันว่ามีแต่
"จักรพรรดิแดง"
รุ่นก่อน
เท่านั้นที่รู้

อย่าได้โดน
ใบหน้าที่
ที่ยิ้มแย้มนั้น
หลุดได้
อย่าง
เด็ดขาด

ฮาก

.....
เดียว

มูรา
มาสะ
.....

ซึ

ชินเม
นะ...
ข้าจะ
จัดการเอง
.....

ขอ
ลาบาน
กับหลมศพ
นี้
.....

ทวายเป็น...
เคโคคซัง
ยกโทษให้ข้า
เถอะนะ
.....

ไม่ได้
.....

ทำไม
ถึงพ่าย
กลับมา....
ทั้งที่ข้า
อยากจะสู้
กับเคียว...

คเคม

รับผิดชอบ
มาด้วย
เพราะ
มาขัดขวาง
ความสนุก
ของผู้อื่น

อย่าพูด
อย่างนั้นสิ
ข้าเองก็ได้
รับคำสั่งมา
อีกที!!

อีกอย่าง
เพราะ
กลับมา
ในตอนนั้น
ถึงต่อ
มือซ้ายได้
ไม่ใช่รีไรง?
ไซชิ, ไซเซ
เองก็บอก
แล้วนี่?
ถ้ากลับมาช้า
กว่านั้นล่ะก็
จะต่อมือ
ไม่ได้นะ

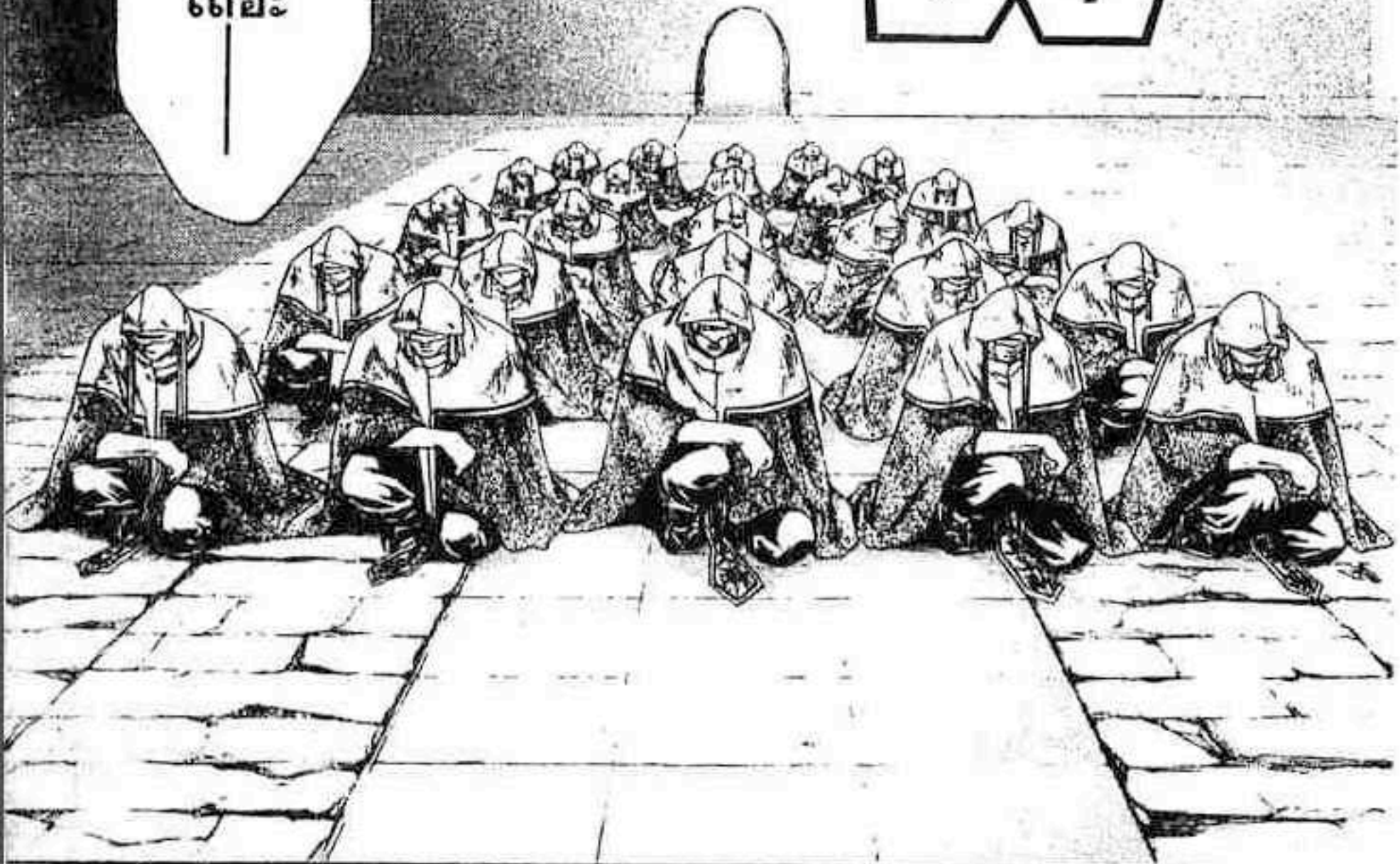
ต้อง
อยู่นิ่งๆ
นะ

ตะ..
ได้โปรด
ช่วยด้วย
เถอะ

ฮึบ

พวกเจ้า....
พวกที่ผิดพลาด
จากร่าง
ของเคียวซัง
ที่นครหลวง
สินะ?

ข...ขอรับ....
จริงอยู่ที่พวกข้า
กลับมาโดย
ไม่อาจทำหน้าที่
ให้สำเร็จได้....

ตะ....แต่
ท่านชินเม
ได้โปรด
ให้โอกาส
อีกครั้งด้วย
เถอะ...!!

กลัวอะไร
กันนะ?
ข้าชินเม
ผู้รักสันติสุข
เจ้า ฮึบ

ด..
ได้
โปรด

มันเอา
อย่างนี้
ก็แล้ว
กัน

ตะ..
ได้โปรด
กรุณา

เหวอ
....

ครี๊ด

ในบรรดา
พวกเจ้า
ถ้ามีใคร
แม้แต่คนเดียว
สามารถข้ามผ่าน
เส้นนี้มาได้
ข้าจะคุยกับ
เบื้องบนให้
ก็แล้วกัน

เรื่องง่าย ๆ
ใช่ไหมล่ะ?
ถ้าไม่
ก็เข้ามา
ทั้งหมด
นั่นแหละ

ว่า
ยังไง
ล่ะ?

อะ
....

อะ...
เรื่อง
นั้น

อะ
อา

ฟิ้ววว

ย่า
!!

ย่า
!!

ย่า
!!

เอ...
!?

นี่...
ไม่เป็น
อะไร
!?

ขอเชิญ
ทุกคน
ผ่านหมด

.....

TOMB SLICE

their

อะ...!?
ฮะ... สำเร็จแล้ว
เพ็ญ
ท่าน
ก็รอดแล้ว
....!!

ข..ขอบ
พระคุณ
ท่าน
ซินเม!!

จะ..
จะไม่ลืม
บุญคุณ
นี้เลย

ไม่ต้อง
เกรงใจ
ไป
พรอก

เพราะข้าได้รับ
คำตอบแทน
แล้ว.....

เอ้
!?

อ้าก

!!

อ้า

!!

อ้าก

!!

ท..ท่าน
ชินเม
ท..ทำไม
.....

ข้านะ
เป็นพวกใจบุญ
เพราะฉะนั้น
ก็เลยทำให้ทุกคน
ได้มีความสุข
ด้วยกันยังไงล่ะ
.....

ทำไม
นะรี..
รู้ๆกัน
อยู่แล้ว
ไม่ใช่รี

แถมตัวเอง
ก็รู้สึก
สบายขึ้นด้วย
ช่างสงบสุข
อะไรอย่างนี้

แต่ว่า
มนุษย์เรานะ
แค่ความซื่อตรงนะ
เอาชีวิตไม่รอด
หรอกนะ?

ต้องมี
เรื่องปิดบัง
สักเรื่อง
สองเรื่อง
อยู่เสมอ

ฮุบ

ท่านเอง
ก็คิด
อย่างนั้น
ใช่ไหม
ล่ะ?

นะ
ขกก็
ไม่
อ

าก
!!

ยุติมระ
ชัง

....?

KYO

เคียว

จวน
ได้เวลา
เดินทาง
แล้วรึ?

ค่ะ

....

บงเห็นมารุซัง
บอกว่า
แอบแฝงไป
กับความมืด
จะดีกว่า
.....

นั่น
สินะ

.....

ตอนที่ 110 บทที่ 2

ไซลี
อย่างน้อยก็คง
สลอกสายตาของ
พวกกระจอก
ได้
ไม่มีเวทยามาอยู่กับ
พวกกระจอกด้วย

ข้าบอก
เมื่อไหร่
ว่าจะร่วม
เดินทางไป
กับพวกเจ้า
!!

ะ
งั้น
แหละ

อ่า
?

ข้าจำไม่ได้
นะว่า
เคยขอเรื่อง
คนแก่นะ
รีบๆกลับไป
จำศีลซะ

ว่าไงนะ!?
คนเขาอดสำห
มีน้ำใจ
ช่วยปกป้องให้
นะเพีย
มาซะเลย
ดีไหม!!

กกก

กกก

ฮา!? อะไ
อะไร?

ด...เดี๋ยว
ทั้งสองคน
เลิกได้แล้ว

บงเห็นมารุ..
อย่าพูด
อย่างนั้นเลย
ช่วยไปกับ
ทั้งสองคน
ด้วยเถอะนะ

คนที่สามารถ
ขอเรื่อง
เรื่องนี้ได้
ก็มีแต่ท่าน
เท่านั้น...

ซี!! รู้แล้วนำ
โตนขอเรื่อง
ด้วยใบหน้หนักบุญ
แบบนี้
ใครจะปฏิเสธ
ได้

บงเห็น
มารุ
ซีง!!
นี่นี่..
เป็น
ประโยชน์
สินะ
...แม้
มารุจะซีง
ก็ด้วย

มีเคียว
กับบงเห็นมารุ
อยู่ด้วย
ก็คงวางใจได้
แต่...

ยูยะ
ซีง
....

นี่
ขอมอบ
ให้ท่าน

ครบ

นั่น
คือ
...?

นี่เป็น
ผลงาน
ชิ้นสุดท้าย
ของข้า
มีดพวก
ป้องกัน
ตัว

เอ๊ะ?
ของสำคัญ
แบบนี้
ทำให้ข้า
.....

จาก
นี้
ไป

ความ
ยากลำบาก
ทั้งหลาย
ที่ไม่อาจจะ
คาดเดาได้
คงกำลังรอ
ท่านอยู่

แต่ข้า
ได้ใส่ "จิต"
เท่าที่มีอยู่ของข้า
เอาไว้ เพื่อให้
ท่านเผชิญหน้า
กับความ
ยากลำบากนั้น
โดยไม่หวั่นไหว

เพื่อไม่ให้
สูญเสีย
ความเข้มแข็ง
ที่จะมีชีวิตอยู่

จะต้องเป็น
ประโยชน์
กับท่าน
อย่างแน่นอน
กรุณา
รับเอาไว้
เถอะ

มูรา
มาสะ
ซัง
.....

เพื่อ
ข้า
.....

ข้า
.....

จะกลับมาพบ
มูรามาสะซัง
ในสภาพที่
ร่าเริงแจ่มใส
ดีอยู่
อย่างแน่นอน
!!

เพื่อจะ
ไม่สูญเสีย
ความเข้มแข็ง
ที่จะมีชีวิตอยู่
โดยไม่ย่อท้อ

มูรา
มาสะซัง
ข้า...

....
ยูยะ
ซัง

นั่น
ล่ะ
....

เดิมที
สาเหตุ
ของเรื่องราว
ทั้งหมดนี้
มันเป็นเพราะ
ข้าเอง...

เอ
...!?

ขอโทษนะ
ที่ตั้งหน้าเข้ามา
ในการต่อสู้
กับตระกูลมิบ
เช่นนี้

เอ
...?

ได้ก่อบาป
มหันต์
2เรื่อง
ที่ห้ามกระทำ
ขึ้นมา
.....

เอ
!?

บาป
มหันต์
2เรื่อง
!?

...

อา...
ใช่แล้ว
ล่ะ
.....

บาป
อย่าง
แจก
ก็คือ

การที่
ไม่อาจช่วย
ตระกูลมิบ
ได้...

ตระกูลมิบ
ในอดีตนั้น
ได้แบ่งปัน
ถ่ายทอด
ความรู้
ความสามารถ
ที่มีอยู่ให้กับ
มนุษย์

มีชีวิต
อยู่
ร่วมกับ
ผู้คน
โดยสันติ
.....

ตระกูลมิบ
ซึ่งมีชีวิตยืนยาว
ไม่แก่เฒ่า
ได้ค่อยๆเริ่ม
ถูกละเลยดุดาม
เหล่ามนุษย์
ซึ่งมีชีวิตอันจำกัด

ลึ้มเลียน
ความร่ำรวย
ที่มีต่อ
"การมีชีวิตอยู่"
ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด
ใช้ความรู้ความสามารถ
เพื่อความโลภ
และความสนุกสนาน
ของตนเอง
เท่านั้น....

อยู่
ร่วม
กัน
...17

อา...
.....

ยิ่งกาลเวลา
ผ่านไป
ความสัมพันธ์
ระหว่างมนุษย์
ก็ค่อยๆ
เปลี่ยนแปลง
ไป.....

และแล้ว...
ความสัมพันธ์
กับมนุษย์นั้น
ก็ได้เปลี่ยนเป็น
"ผู้ปกครอง"
กับ
"ผู้ถูกปกครอง"
.....

ทั้งที่ข้ามี
ตำแหน่งเป็นผู้นำ
ของผู้เฒ่าทั้ง4
แต่กลับไม่สามารถ
เปลี่ยนสภาพ
ที่บิดเบี้ยวไป
นั้นได้...

แต่
ว่า
.....

ในบรรดา
ตระกูลมิบนั้น
มีเพียง
เท่านั้น
ที่แตกต่าง
.....

ตอนที่พบกัน
เป็นครั้งแรก...
คือตอนที่
ไปจับกุมเคียว
ซึ่งฆ่าโนบุนากะ
ที่วัดฮันโนจิ

เป็น
"นัยน์ตา
ของ
ยักษ์"

เดี๋ยว
นะ
.....

เป็น
เด็กที่เข้มแข็ง
ขนาดล้ม
โนบุนากะลงได้
แต่ด้วยร่างกาย
ที่อ่อนล้า
หลังการต่อสู้
จึงไม่อาจจะ
เอาชนะข้าได้

แต่ถึงกระนั้น
ก็ยังต้องมองข้า
ด้วยนัยน์ตายักษ์
ที่มีความเข้มแข็ง
ของการมีชีวิตอยู่
ที่น่ากลัว

ความ
เข้มแข็ง
ที่จะ
มีชีวิต
อยู่

และ
ข้าก็ได้
เติมพิน
อย่าง
หนึ่ง

อยาก
จะรอด
ไหม?

ถ้าอยากจะมีชีวิตรอด
ด้วยพลังของตัวเองล่ะก็
ข้าจะ
สอนวิชาดาบ
ให้

...แต่นั้น
จะเป็นการ
สร้างศัตรู
ที่ยิ่งใหญ่
ที่ชื่อ
ตระกูลมิบ

จะต้อง
ก้าวเดินไป
ตามเส้นทาง
ที่ย้อมไป
ด้วยเลือด

แต่
ถึงกระนั้น....
เจ้าก็ยังไม่
อยากจะมีชีวิต
อยู่รอดด้วยพลัง
ของตัวเอง
หรือไม่?

เมื่อ
มองนัยน์ตา
ของเคียว
ที่จ้องข้ากลับ
โดยไม่หวั่นไหว
ข้าก็มั่นใจ

ถ้าเป็นเคียว
นัยน์ต้ายักษ์
คนนี้จะก็
จะต้องสามารถ
ทำลาย
ตระกูลมิบุได้
อย่าง
แน่นอน

ใช่แล้ว...
เด็กน้อย
ผู้ถูกรังเกียจ
ว่าเป็น "ลูก
ของยักษ์"
คนนี่....

ทำลาย
ตระกูล
มิบุ
....!?

ม... ไม่น่าเชื่อ!
การที่
มูรามาสะซัง
สอนเพลงดาบ
มเมียวจิน
ให้กับเคียว

การจะหยุด
ตระกูลมิบุ
ซึ่งไร้สินหนทาง
เยียวยาแล้วนั้น
มีแต่ต้องทำลาย
เท่านั้น.....
แต่ตัวข้าในตอนนั้น
ซึ่งถูกโรคภัยคุกคาม
อยู่....

ไม่เหลือ
ทั้งเวลา
และกำลัง
.....

การที่
ปล่อยให้เคียว
หนีได้
และถอนตัวออก
จากตระกูลมิบุ
และสอนเพลงดาบ
มเมียวจิน
ให้เคียวนั้น
.....

ก็เพื่อให้ช่วย
ทำให้เป้าหมาย
ของข้า
ซึ่งก็คือ
การฆ่าพวกมิบุ
ได้บรรลุ
แทนตัวข้า
.....

อ...
อะไร
กัน...!!

เคียว
รู้
อยู่แล้ว
หรือ?

เห็น
แก่ตัว
จึงนะ
มูรามาสะ

....
อา

เพียงเพื่อ
เป้าหมาย
ของตนเอง
.....

นั่นคือ
บาป
อย่างที2
ของข้า
.....

บาปมหันต์
ทั้ง 2
ที่อยากจะปิดทิ้ง
แต่ก็ไม่อาจ
จะทำได้...

ไม่ว่า
จะถูกต่อว่า
อย่างไร
ก็ไม่มีคำพูด
ที่จะแก้ตัว
ได้

แต่
เพราะ
เช่นนั้น
แหละ
ซ้ำจึง..

อยากจะ
มอบทุกอย่าง
ที่ข้ามีอยู่
ไม่ว่าต้องทำ
อย่างไร
ก็ตาม

เพื่อที่เคียว
จะมีชีวิตอยู่
รอดได้
โดยไม่หลงทาง
ในระหว่าง
การต่อสู้กับ
ตระกูลมิบุ
.....

มูรา
มาสะ
ยัง....

ฉัน
เองริ
เพียง
เท่านั้น
ก็เข้าใจ
แล้ว

ทำไม
มูรา
มาสะ
ถึงช่วย
เคียว
ถึง
ขนาด
นั้น..

.....

ความ
ลึกลับ
ของ
ความคิด
คำหนึ่ง
ที่มีต่อ
เคียว..

รู้สึก
จะพูดมาก
เกินไป
สินะ
.....

ในคำคืน
แห่ง
การจากลา
มีเรื่องให้พูด
ไม่หยุด
จริงๆ

พวก
นาย...
ไปกันก่อน
นะ

...อา
นั่นสินะ

เอ๋!
แต่ว่า
เคียว...?

ยุยะ
จัง

ไป
กันก่อน
เถอะ
.....

อา

คะ
.....

บง
เห็น
มารุ
จัง
...?

ดึกเกินไป
มันจะไม่ดี
ไปกันได้
แล้วละ
.....

ศิษย์
อาจารย์เอง
ก็มีเรื่อง
ต้องพูดกัน
เหมือนกัน?
แน่นอน

บงเห็น
มารุ
.....

ขอ
ให้ท่าน
โชคดี
.....

....
ไว้พบกัน
ที่โลกโน้น
ล่ะ

ม..มร
มาสะ
ซัง!

.....
?

มีอะไร
จึ?
ยูยะซัง
...?

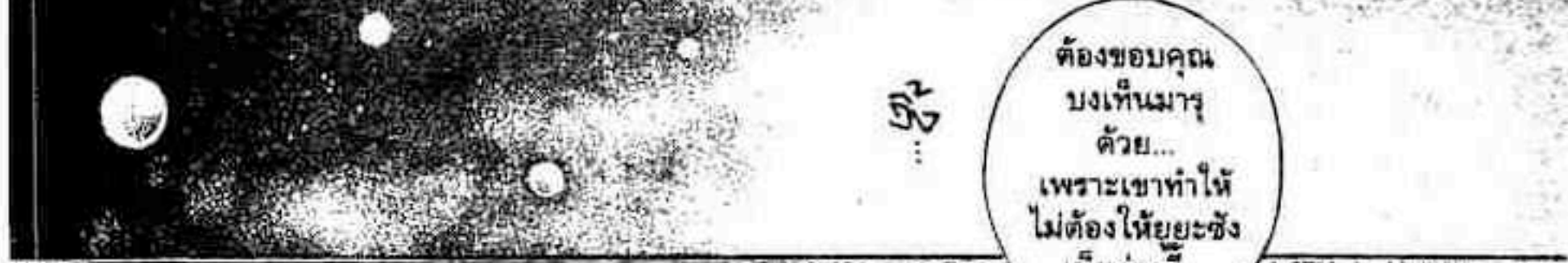
ม..
ไม่มี
อะไร
คะ

เมื่อที่... ว่าจะขอ
มาหาสะซัง
ที่โลกโน้น
จะหายไ
เหมือนกับ
ซาม...
คงคิดไปเอง
คะมัง

....
ไปเถอะ

คะ!
ไป
นะคะ
!!

ต้องขอบคุณ
บงเท็นมารุ
ด้วย...
เพราะเขาทำให้
ไม่ต้องให้ยยะซัง
เห็นร่างนี้...

ส่วนที่
ฝันยึดชีวิต
ออกไปด้วย
"เวท
จิตวิญญาณ"
ด้วยเวท
ปลุกชีพ

ผล
กระทบนั้น
ทำให้ร่างนี้
ไม่อาจจะ
คงรูปร่าง
ไว้ได้
.....

ราวกับเป็น
สัญลักษณ์
ของอนาคต
ของ
ตระกูลมิบุ
เสียนะ...

เคียว...
บาปที่ข้า
ทำต่อเจ้า...
จะไม่บอกให้
ยกโทษให้
หรือกนะ
.....

แต่
ว่า
....
ครั้งนี้
ได้พบเจ้า
รู้สึก
โล่งใจ
.....

เจ้า
ได้พบโลก
ของเจ้า
แล้วสินะ
.....

สิ่งสำคัญ
ที่ไม่มีอะไร
จะมาแทน
ได้
.....

เคียว
....

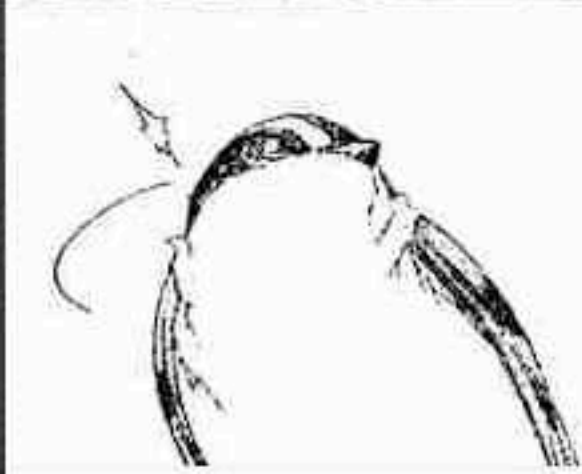
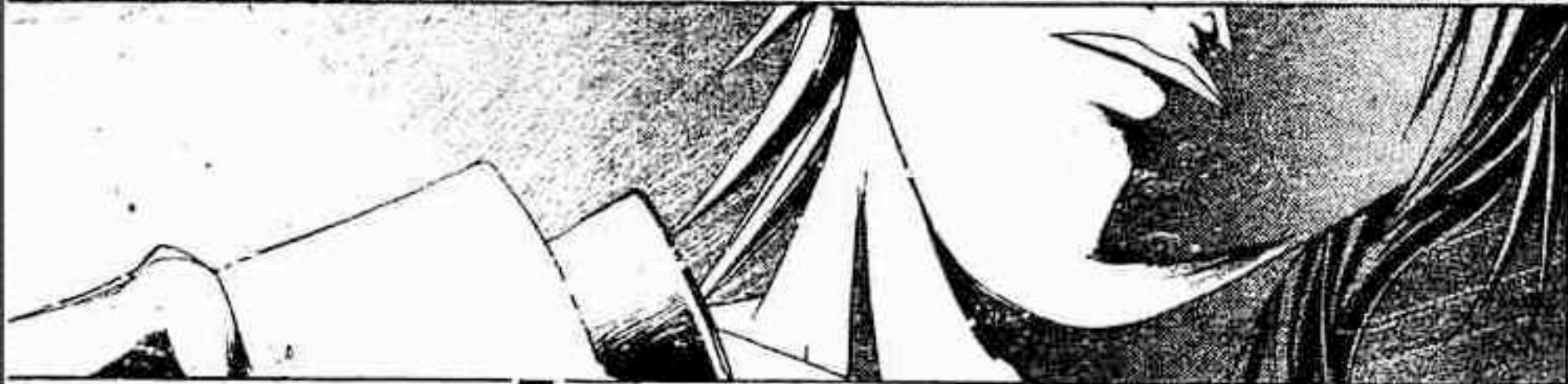
สักวันหนึ่ง.....
วันที่เจ้า
กับเคียวชิโร่
จะสามารถ
เรียกว่า
"เพื่อน"
ได้อีกครั้งหนึ่ง
จะมาถึง

.....

พูดเทศน์
สั่งสอน...
จนถึงวาระ
สุดท้าย
เลยนะ....

คก

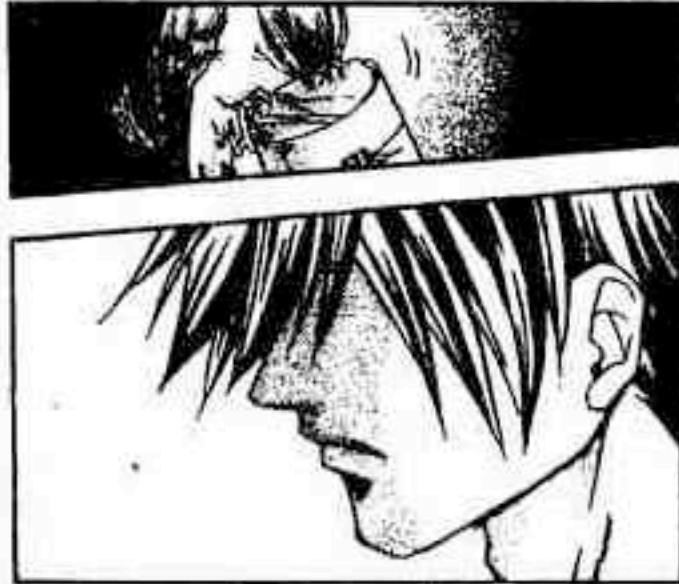

thairmanga.net

คก

กด

มูชา
มาสะ
.....

คอยดู
จาก
โลกหน้า
แหละ
.....

ทับ

วิถีชีวิต
ของข้า
.....

นั่นเป็น
ของขวัญ
จากข้า

|

